Ludas Matyi

XXXVI. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. OKTÓBER 9.

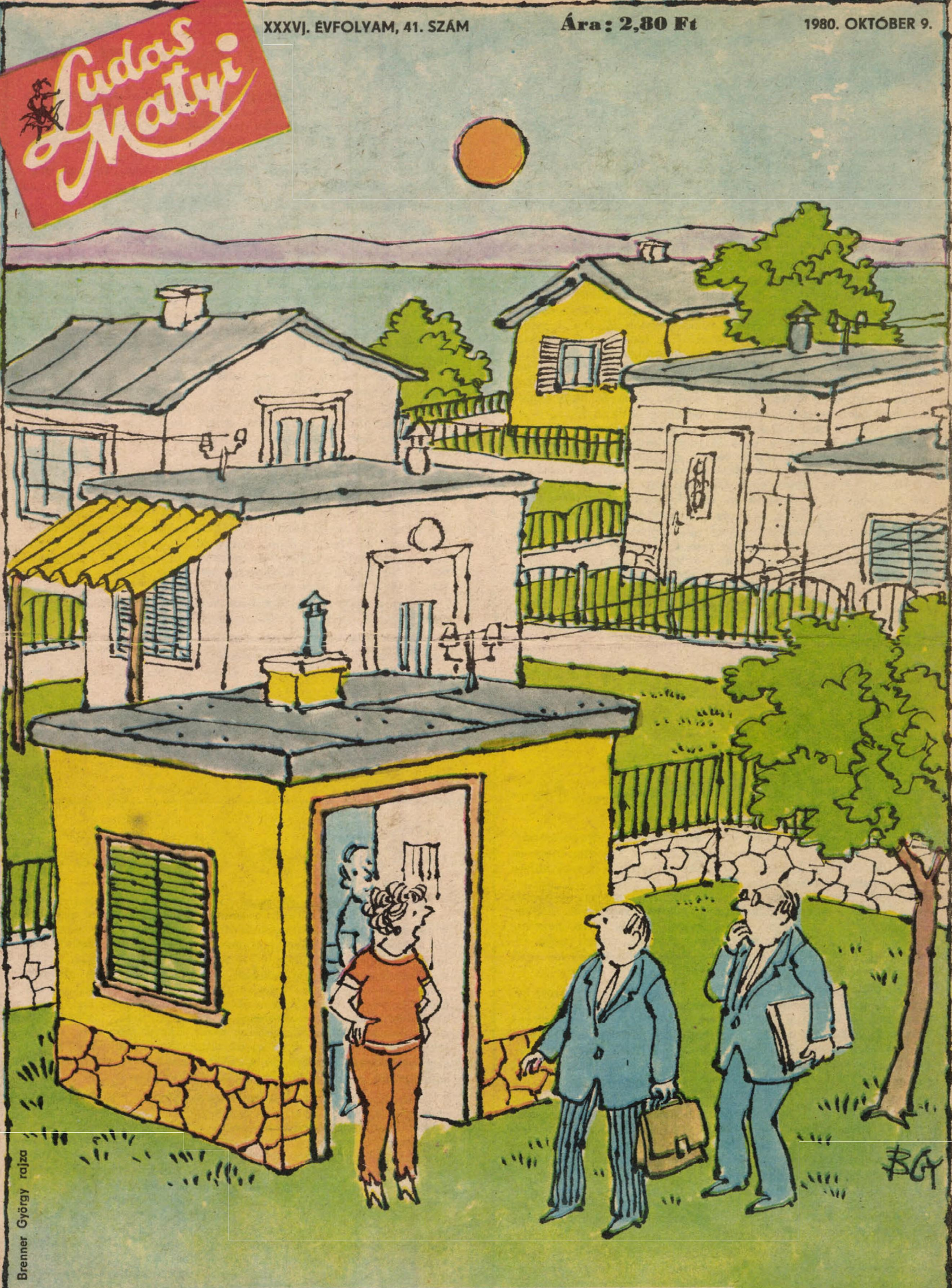

Brenner György rajza

– Egész Óbuda engedéllyel épült. Az szebb?

Csak a véletlen műve...

A májusi nagyoroszi fagylaltmérgezés két vádlottját – mint értesülhettek róla – tíz hónapi felfüggesztett, illetve egy évi nem felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte a balassagyarmati járásbíróság. Elmerenghetnék azon: enyhe-e, vagy szigorú ez az ítélet? Mintegy százan szenvedtek szalmonellamérgezést, közülük negyvenen súlyosat – de egyrészt ez még nem jogerős ítélet, ezen ráérek merengeni, másrészt amúgy is van máris merengeni valóm az ügy kapcsán: ez a véletlen szerepe társadalmunkban.

A rádió Nógrád megyei tudósítója végighallgatta a tárgyalást, amelyen bebizonyosodott, hogy a Drégelyvára vendéglőben a megengedett időn túl tárolták és árusították a fagylaltot és abba – szabályellenesen – tojásfehérjét is kevertek. A tárgyaláson azonban az is kiderült, hogy a környék üzleteinek többségében ugyancsak a megengedett időnél tovább tárolták és árusították a fagylaltot és szinte mindenütt tettek tojást a fagylaltlébe. Ezt állapították meg a szakértők, a helyszíni ellenőrzések alapján. Sőt, az is kiderült, hogy az alapanyagot előállító központi üzemben sem tartanak meg minden előírást. Vagyis, hogy éppen a Drégelyvára májusi vendégei ismerhettek magukra, amikor magukhoz tértek, csak a véletlen műve és hogy éppen a Drégelyvára vezetői kerültek a vádlottak padjára, az is a véletlen műve: a többi helyen szintén minden komfortot megteremtettek a szalmonelláknak, csak ők ragaszkodtak Drégelyvárához. A „tömegszerencsétlenséget okozó gondatlan veszélyeztetés" után több óvintézkedést tettek – abban a körzetben. Csakhogy az ország lakosságának nagyobb része nem Nagyoroszi-környékén fagylaltozik, és miután az óvintézkedéseket gyakran csak utólag teszik meg, lehet, hogy az is a véletlen műve, hogy egyes más tájakon nem történt hasonló baj, legalább is az idén? És ha másfajta esetek is eszembe jutnak, amelyek minősítésében aztán ugyancsak a „gondatlan" kifejezés szerepelt... lehet, hogy az is a véletlen műve, hogy éppen fagylalt?

Földi Iván

Családi kör

„Este van, este van: kiki nyugalomba!" – írta hajdan a költő, tehette, nem ismerte Th. I. Rubin könyvét, „A dühös embert". A szerző ebben nem kevesebbre biztat, mint hogy adjuk ki dühünk úton-útfélen (útszélen), mert ha nem, csak forr bennünk, mérgez, mételyez és pszichénk, emberi kapcsolataink csúfosan megsínylik. Mélyen elgondolkoztam a dolgon, lehet valami benne, más szemmel nézek ezentúl egynémely kocsmai verekedőre, tudom majd, olvasták Rubint, és csak a lelkük békéje, amiért hülyére verik egymást a súlyos söröskorsókkal.

Nemrég aztán hallom a rádióban, hogy csak ne olyan hevesen, csupán a legbelsőbb, intim körben (család, barátok) adjunk szabad folyást indulatainknak, ott is, ha már számoltunk százig. Egy közepes sugarú kör, kollégák, ismerősök, iskolatársak. Itt ritkán szabad begorombulni. Végül a legnagyobb kör, az ismeretlenek, utcán, üzletben, villamoson, hivatalban. Velük semmi hiszti, csak nyájasan, két lépés távolságról.

Mindjárt másnap baromnak titulált egy sosé látott úr, akinek véletlenül a lábára hágtam. Örömömre szolgált, hogy az intim köréhez rangsorolt. Jobb körökben ez így megy. Úton-útfélen, körúton, körtéren azt tapasztaltam, egyetlen nagy család az egész ország. Meleg hangulatban, fáradhatatlanul szidalmazzuk, fojtogatjuk, ütlegeljük egymást, hála Rubinnak és az égnek. Ki beszél itt elidegenedésről? Csupán eredeti intim szféránk – a szűk család, barátok – esik a külső körön kívül. Őket megalázzuk, rajtuk fapofával, hideg közönnyel, naponta némán keresztülnézünk.

És aki nem így tenne? Próbálná javítani a légkört? Könnyen póruljárhat. Miként az idézett versbéli éji bogár, melynek sorsa oly szomorú és közismert. Mármint nagyot koppan, azután elhallgat.

Münz András

A kulcs titka

Olvasom az újságban, hogy hiánycikk a zár és a kulcs. Idézet a cikkből: „A Zománcipari Művek salgótarjáni öntödéjében gyártják a kulcsokat, de csak elvileg, mert a gyár létszámgondokra hivatkozva leállt a termeléssel."

Elvileg azonban tovább gyártják a kulcsokat, de csak elvileg kapható zárakhoz van elvileg gyártott kulcs.

Mit lehet itt tenni?

Gyakorlati ember vagyok, de nem vagyok kulcspozícióban, mert nincs hozzá kulcsom, ezért csak egy ideiglenes megoldásra tennék javaslatot, mert ez a probléma immár kulcskérdés.

Javaslatomat a magam példájára alapozom: állandóan elveszítem a kulcsaimat, mert – mi tagadás – szórakozott ember vagyok. Van egy másik lehetőség is: a kulcsaim szórakozottak és azért vesznek el, de ez nem valószínű. Sokszor gondoltam már arra, hogy a nyakamba akasztott cukorspárgára fűzöm őket, de attól félek, hogy amilyen pechem van, a nyakamba akasztott kulcsokkal együtt én is elveszek, aztán kereshetem magam.

Úgy gondolom, hogy nem csak én vagyok szórakozott, vagy ha úgy tetszik, slampos. Másokkal is előfordult már, hogy elhagyták a kulcsaikat. Privát közvéleménykutatásom is ezt bizonyítja. Namármost. A kulcsokat valaki megtalálja, de használni nem tudja őket. Éppen ezért arra kérem a becsületes megtalálókat – összekulcsolt kézzel –, hogy juttassák el a talált kulcsokat az Elzett gyárhoz, ahol égetően szükség van rájuk. Tegyék a kulcsokat az üzem lábtörlője alá.

Tízmillió magyar közül – saját számításaim szerint – legalább három-négymillió emberrel előfordult már, hogy elhagyta a kulcsait. Ha mindezeket a kulcsokat a becsületes megtalálók eljuttatnák az Elzett gyárhoz, megoldódna a probléma. A gyárban szortíroznák a különböző zárakhoz illő kulcsokat és kiglancolva újra forgalomba hozhatnák azokat, bizonyítván azt a tételt, hogy a kulcs nem vész el, csak átalakul. Kulccsá.

Rám számíthatnak. Remélem másokra is. Záros határidőn belül, mert a határidő zárjához sincs kulcs.

Persze nem tudom, hogyan jutottunk el idáig. Ez titok. S ehhez a titokhoz nekem nincs kulcsom.

Az Elzett gyár elveszítette. Kérem a becsületes megtalálót, juttassa vissza.

Mikes György

Máviádák

Az egyik nyáron Párizsba utaztam vonaton, a másikon Tolnába, ilyen az élet. Mindezek fejében sokat tapasztaltam. A húszvalahány órás utazás végén a vonat percnyi pontossággal érkezett Párizsba, jóllehet arrafelé korszerűtlen (?) fatalpfákon nyugszanak a sínek. Az állomásokon potyán elvehető útvonal-menetrendek alapján sokfelé ellenőriztem az érkezési-indulási idők betartását: több száz kilométeres távolságokon nincs szükség karórára, csupán az állomásneveket kell megkeresni a menetrendben, mellette ott áll az óra és a perc. Mindenüvé akkor érkezik meg a vonat. (A jobblétről a légkondicionálás, az automata üvegajtók és a hideg-melegvizes, kristálytiszta mosdók beszélnének, de a gazdasági helyzet miatt nem hagyom őket szóhoz jutni.)

Más nyár, más cél. Barátainkhoz készülünk. Egy órán át hívom a tudakozót, ujjam már beleragad a tárcsába. Végre felveszik! Mondom, Mözsre mennénk, mikor megy vonat? Barátságtalan férfihang kérdi: az hol van? Mondom, Tolnában. A névadó Tolna mellett. Akkor úgy mondja, hogy Tolna-Mözs, mert annak az a neve, oktat ki a Szolgáltató. Miért? Kálkápolna sincsen, csak maguknál, mert van Kál és van Kápolna... erre levágja a kagylót. Két falu egy állomással, az MÁV-falu, igaz? Hazafelé jövet elromlik a bajai gyors mozdonya. Egy óra múlva jön a másik. Utastársam mondja, hogy előző nap a dunaújvárosi gyors mozdonyát kellett kicserélni. Az is bedöglött. Nagyképűen, öntudatosan, vállalva, hogy valaki – ha ráér – ezt is megmagyarázza. Mert oka mindennek van. A pontosságnak és a pontatlanságnak, az előzékenységnek és az udvariatlanságnak is.

Marthy Barna

TÚL NÉPES OSZTÁLY

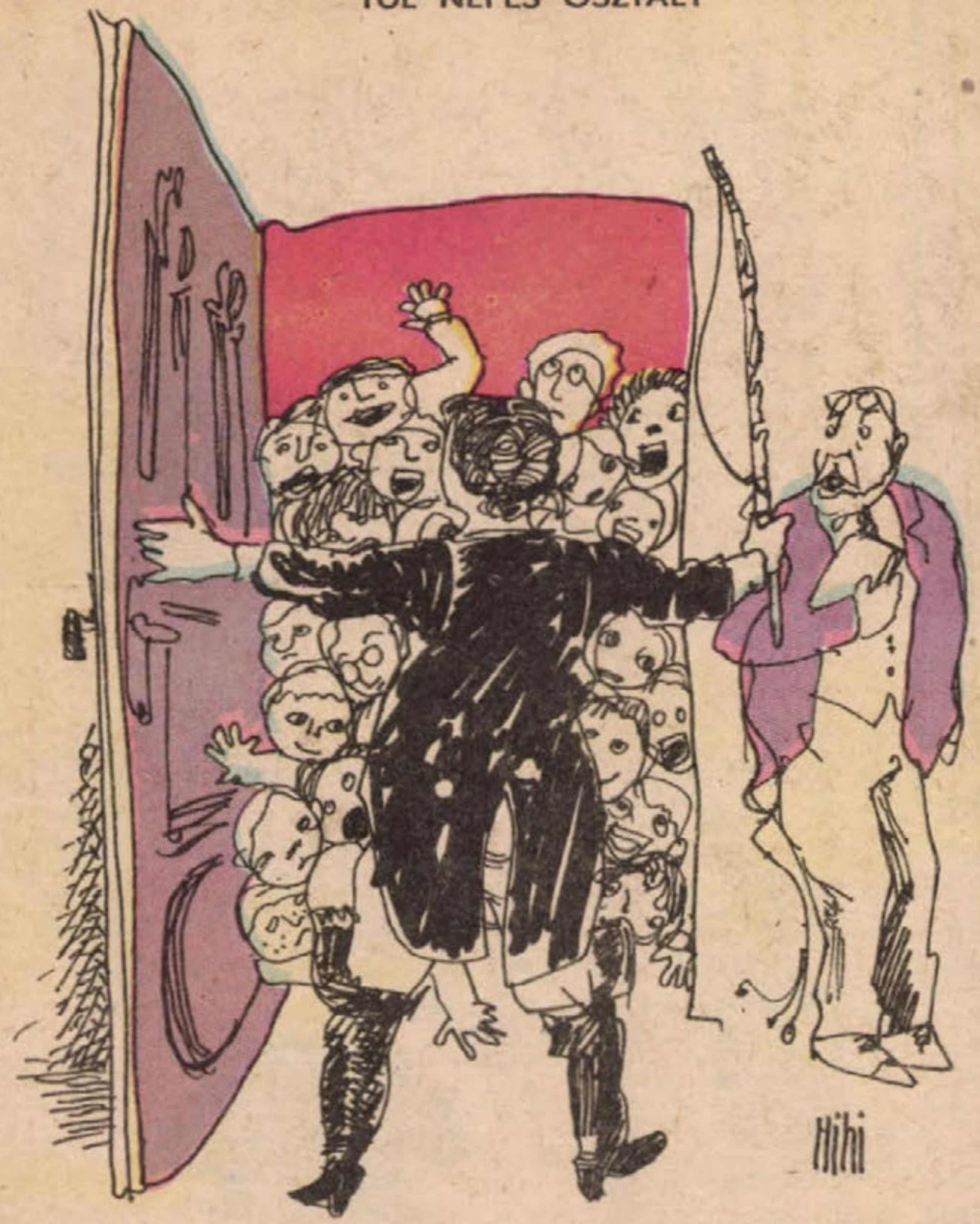

– Mégis kellett volna egy első gyé!

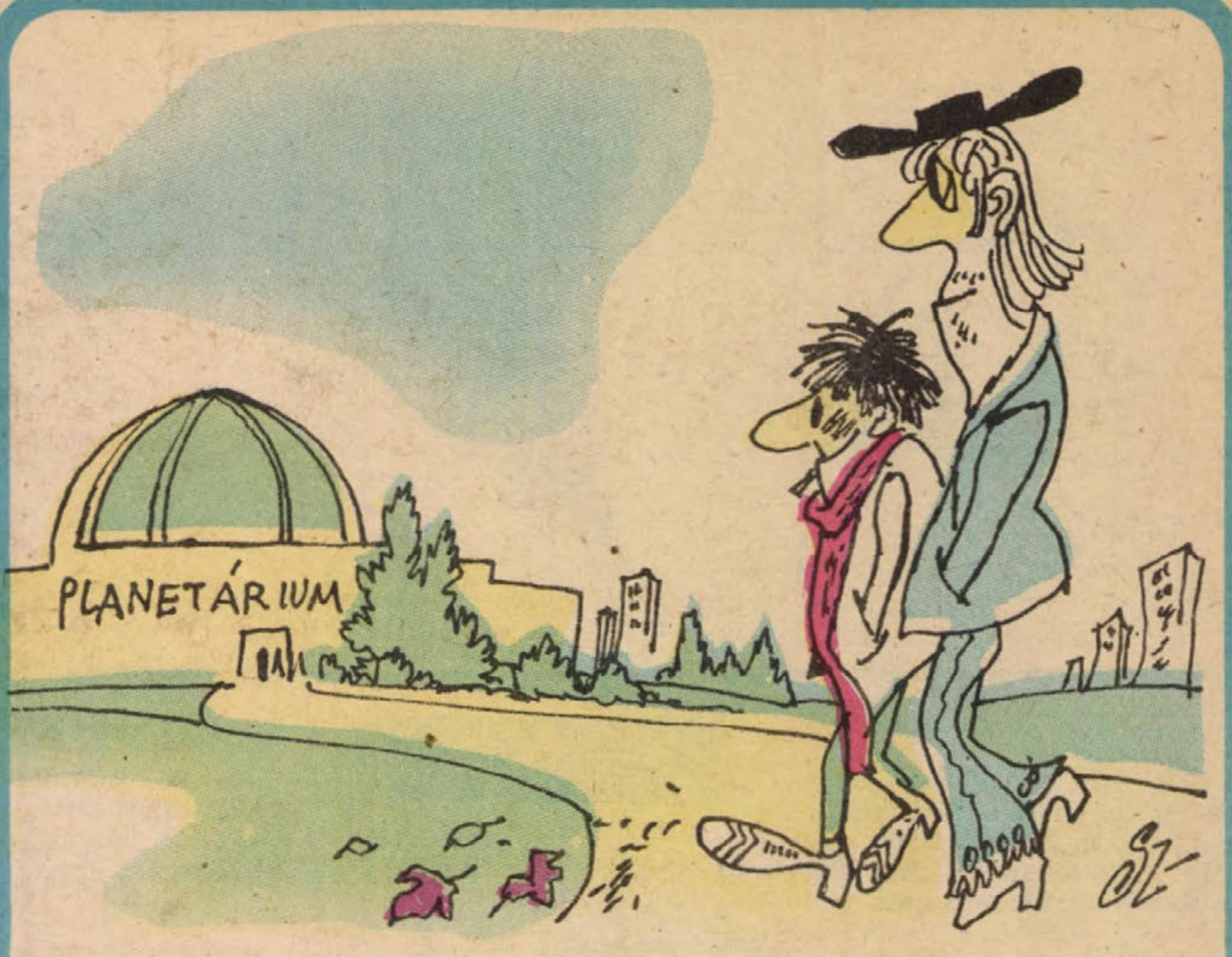
PLANETÁRIUM
Sz

– Gyerünk egy kis világot látni!

MAI KENYÚR

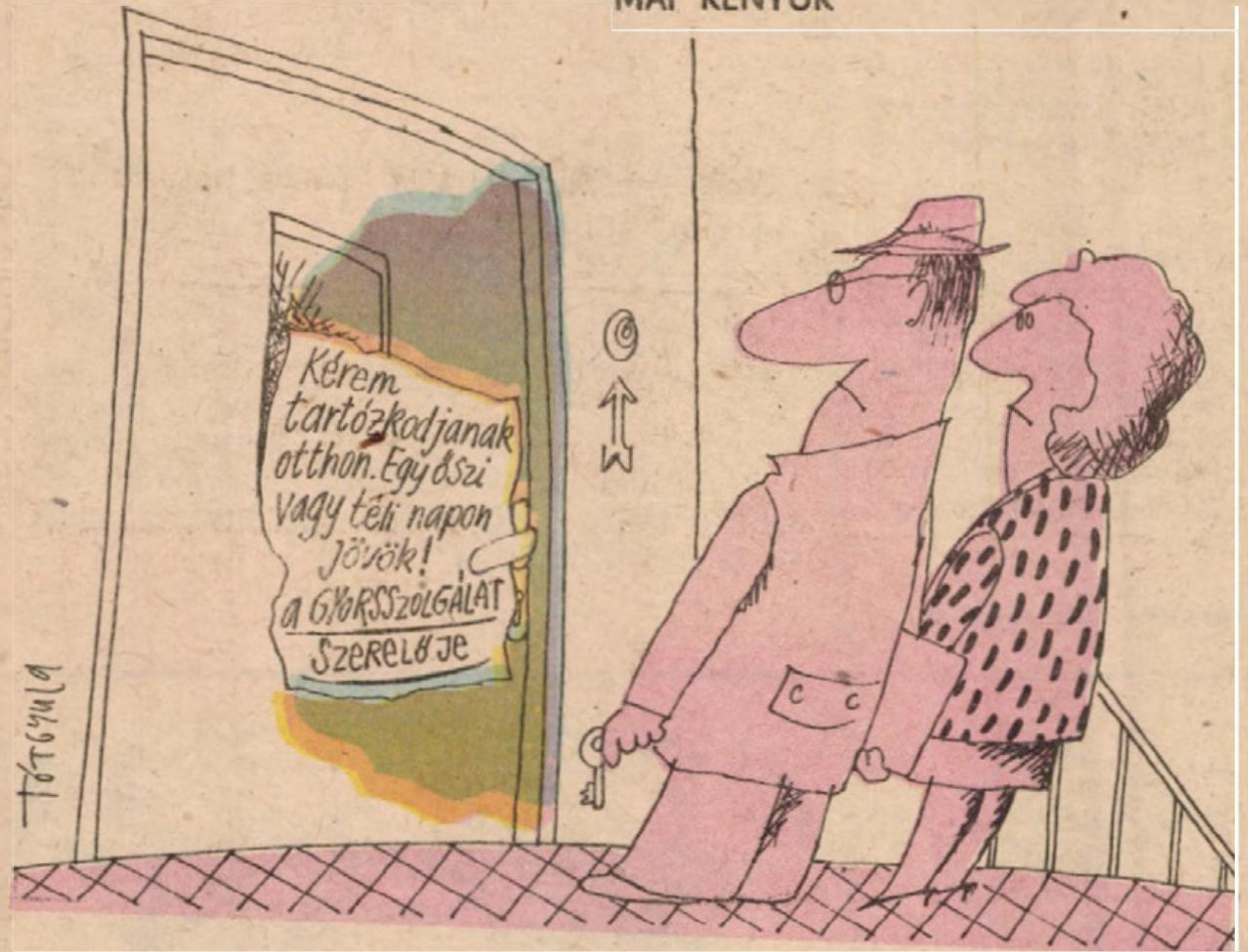
Kérem tartózkodjanak otthon. Egy őszi vagy téli napon jövök! a GYORSSZOLGÁLAT szerelője
Tótgyula

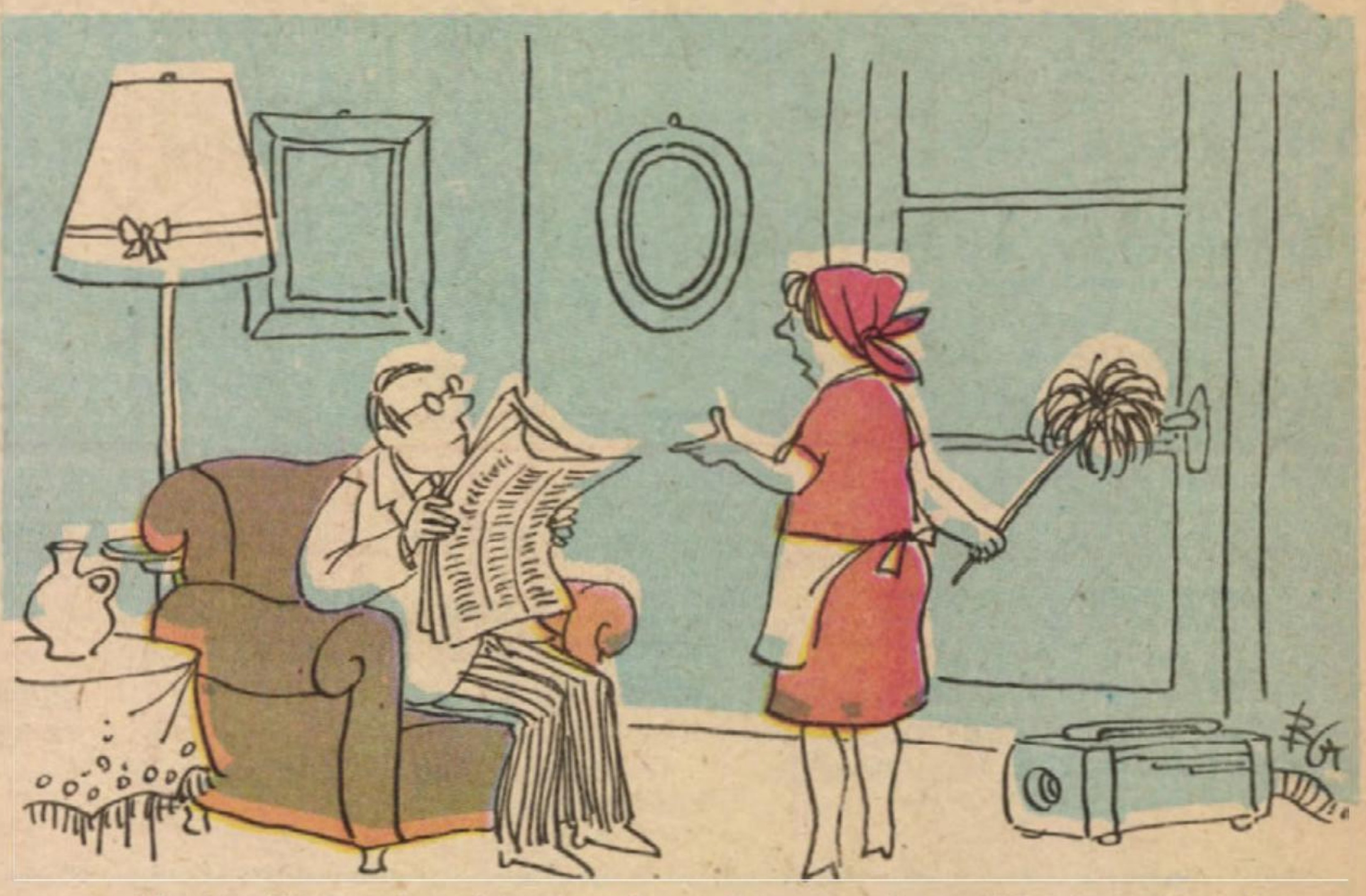

– Mostanában mi a jelszó, már csak magunkat akarjuk utolérni?

HIVATAL

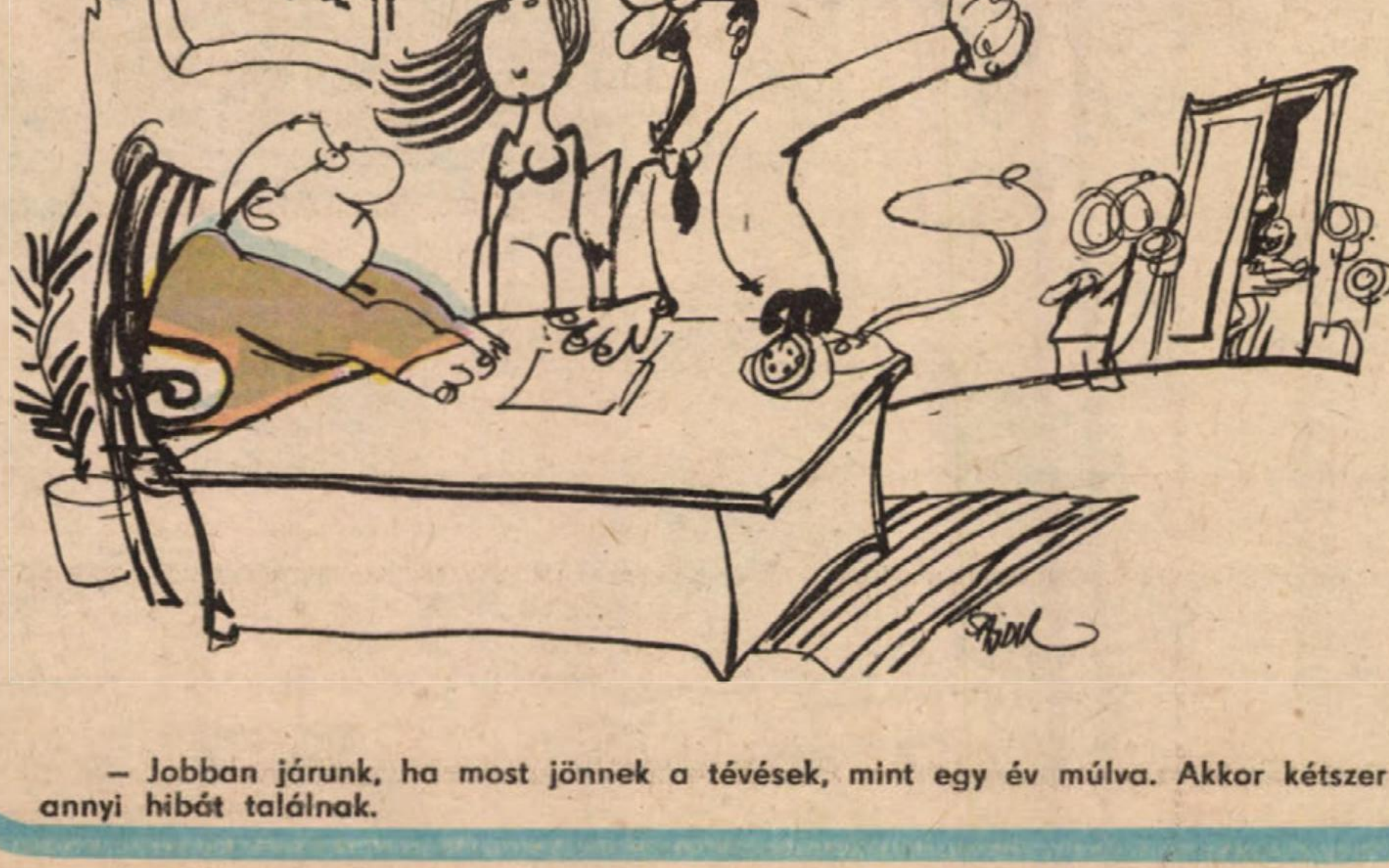

– Jobban járunk, ha most jönnek a tévések, mint egy év múlva. Akkor kétszer annyi hibát találnak.

LAKÓTELEPI ŐSEMBER

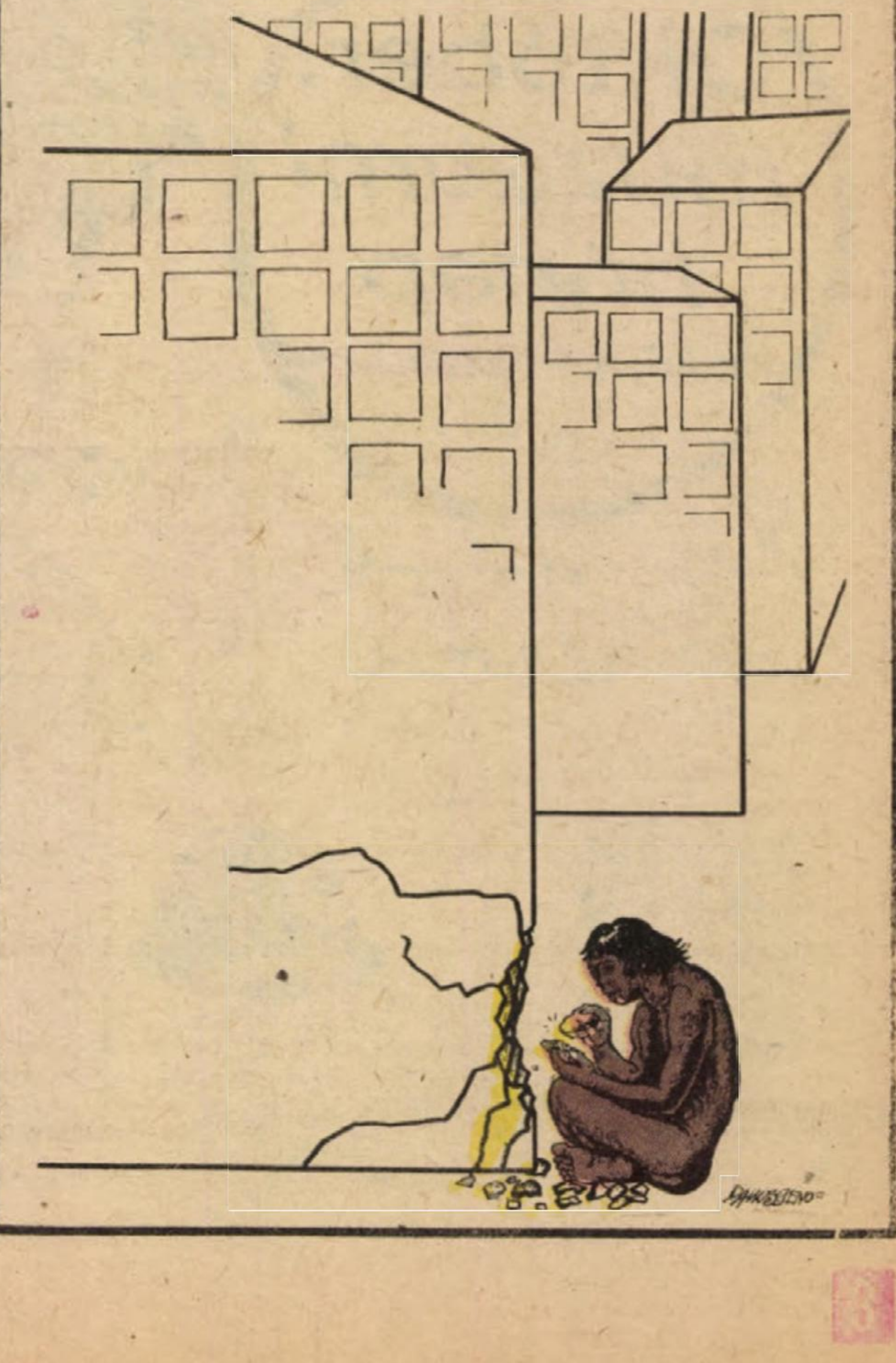

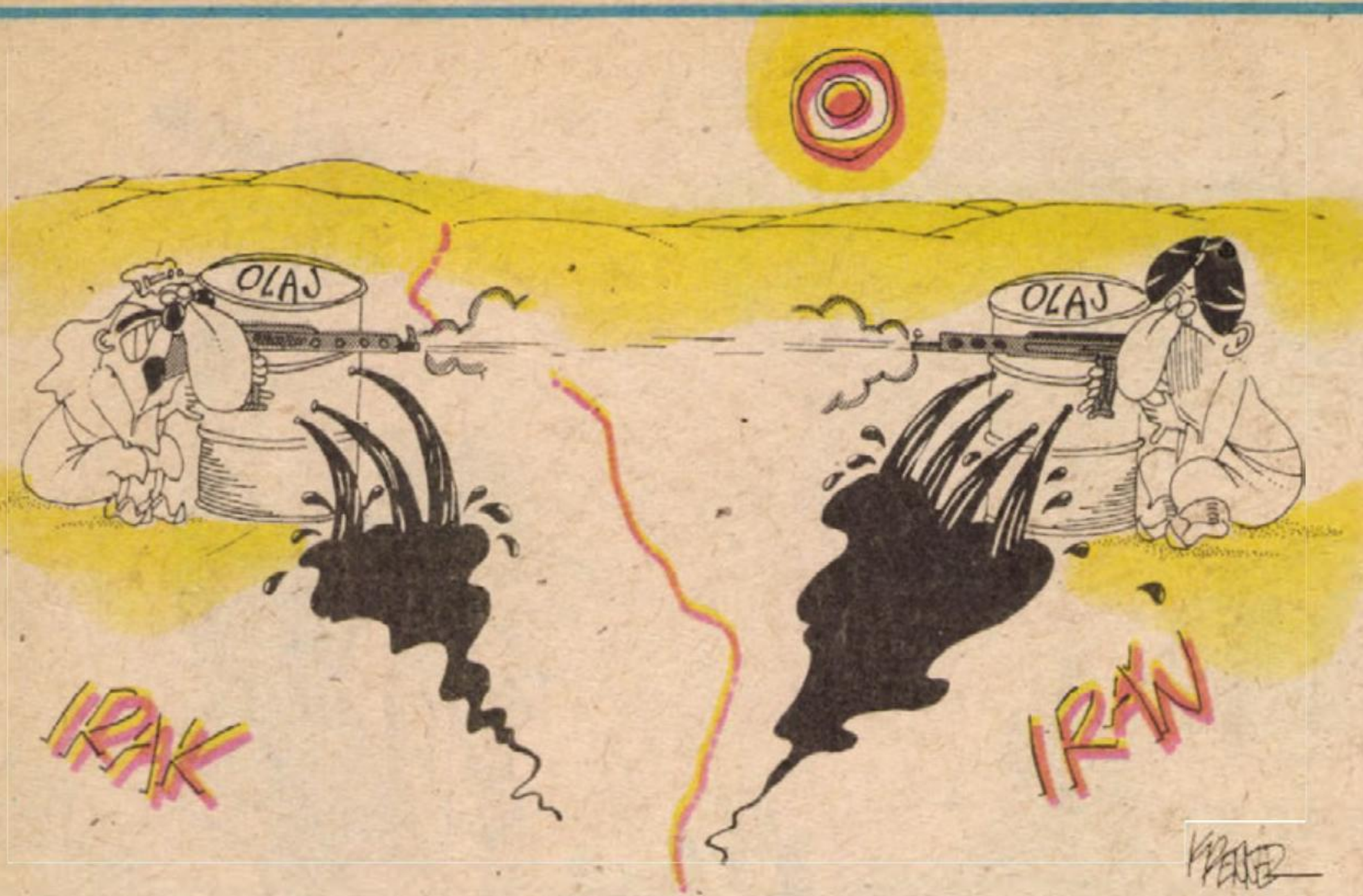
OLAJ
OLAJ
IRAK
IRÁN

TŰZ AZ OLAJRA
– OLAJ
A TŰZRE

SZILÁNKOK

ÉLETTAPASZTALAT

Egy mai húszéves annyi élettapasztalattal rendelkezik, mint egy nyolcvanéves, és egy mai nyolcvanéves annyival, mint egy százhatvan éves.

BUTÁCSKA TITKÁRNŐ

— A főnök kartárssal szeretnék beszélni.

— A főnök ebben a pillanatban szólt ki a szobájából, hogy házon kívül van.

PANASZ

— Tegnap még együtt söröztem a művezetőmmel. Ma már azt akarja, hogy dolgozzak.

SZOKNYAVADÁSZ

— Laci, miért nem tudsz kitartani kilenc nő mellett? Miért kell neked egy tizedik is?

PESSZIMISTA

— Tegnap feladtam az összes karácsonyi üdvözlő táviratomat, hogy legalább jövő húsvétra megérkezzenek.

SZÓVICC

Van akinél státusszimbólum a kerítés, van akinél foglalkozás.

BONYOLULT LÉLEK

— Kérek egy fél retúrjegyet. Csak oda.

HÁZIBULI

— A kisfiam ragaszkodik hozzá, hogy ott legyek minden házibuliján.

— Miért?

— Addig sem vágyok a kocsmában!

SOROMPÓ

A vasúti sorompót olyan soká tartották zárva, hogy elhatároztam, nem megyek tovább. Letelepszem ezen a vidéken.

BOHÓC-BÉRLISTA

Előadásonként négy bukfenc és három hasraesés, az ötven forintjával annyi mint…

DICSEKVÉS

— Ahhoz képest, hogy lopott anyagokból építettem a házamat, egészen jól néz ki.

MOGORVASÁG

— Vigyázzatok, az éjjel rosszul aludt a főnök és egész nap mogorva lesz.

— Honnan tudod?

— A szomszédja vagyok. Egész éjszaka bömböltettem a lemezjátszót.

Galambos Szilveszter

FELEZŐVONAL

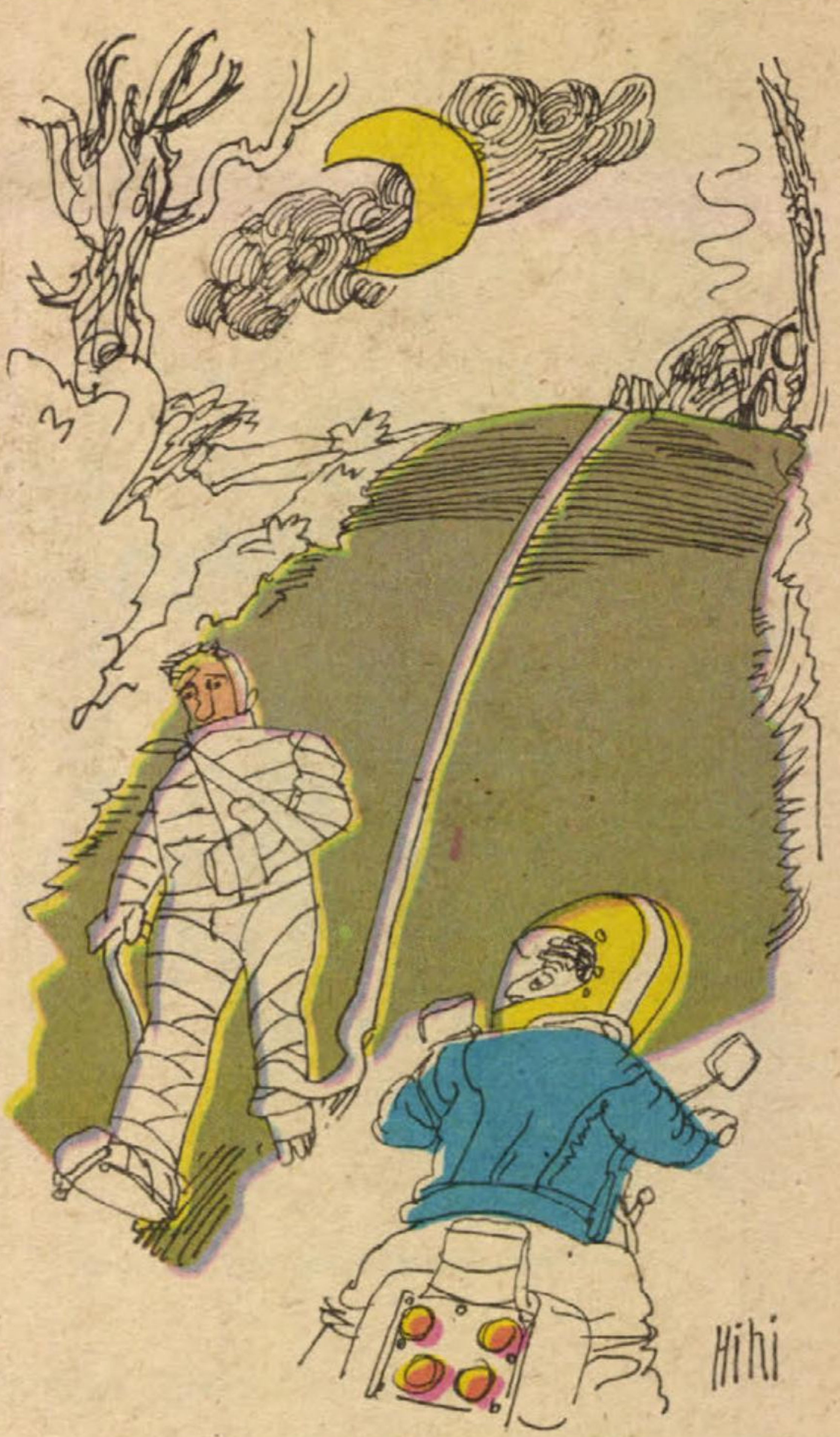

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiatal festő portrét készített egy hölgyről. A hölgy nézi a képet és méltatlankodik:

— De kérem, nagyon öregnek festett.

— Ennek csak örülhet, asszonyom — szólt a festő. — Ez a kép még húsz év múlva is hasonlítani fog!

Fülöp György rajzai

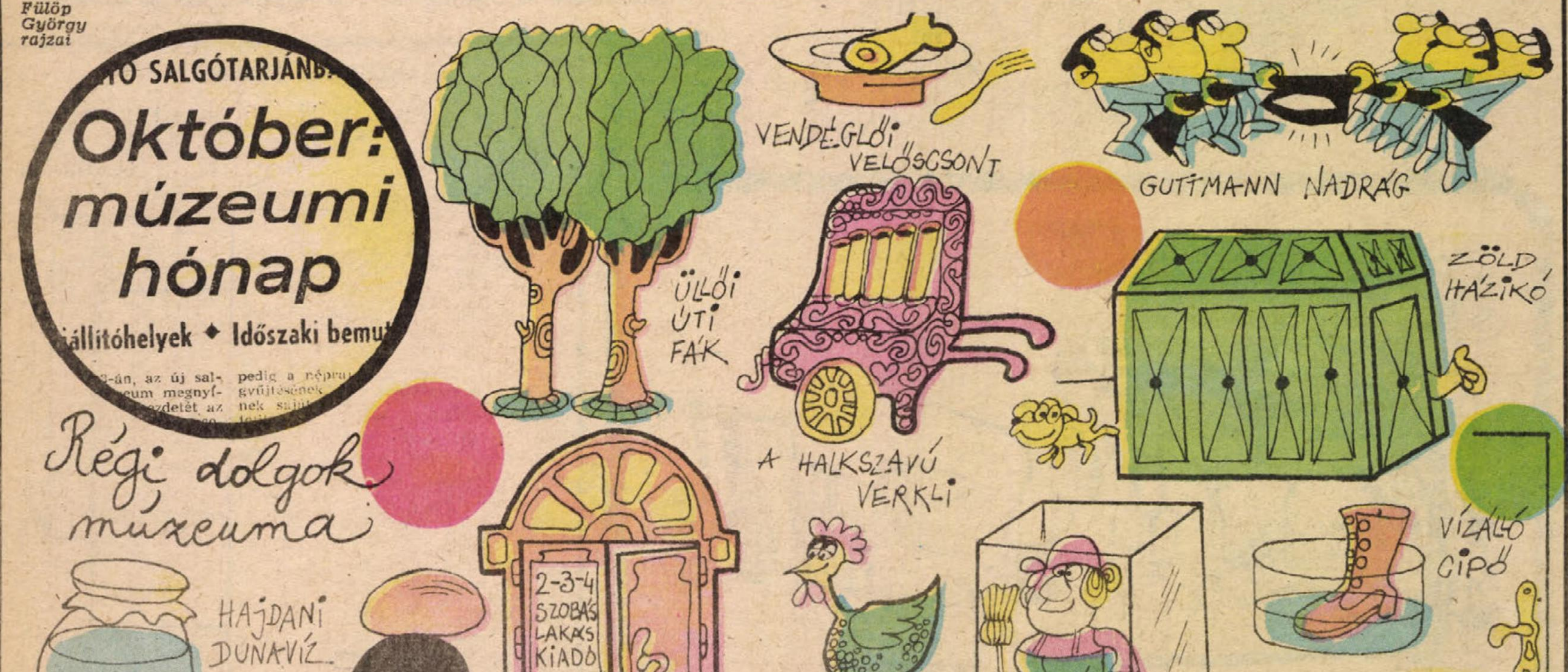
SALGÓTARJÁNB
Október: múzeumi hónap
állítóhelyek ◆ Időszaki bemut
Régi dolgok múzeuma
ÜLLŐI ÚTI FÁK
VENDÉGLŐI VELŐSCSONT
GUTTMANN NADRÁG
A HALKSZAVÚ VERKLI
ZÖLD HÁZIKÓ
HAJDANI DUNAVÍZ
2-3-4 SZOBÁS LAKÁS KIADÓ
VÍZÁLLÓ CIPŐ
KEMÉNYKALAP ÉS NORMÁL MÉRETŰ ZSÖMLE
EGYKORI KAPU
CSIRKEÍZŰ CSIRKE
TAKARÍTÓNŐ
AMIT FELHORDTAK
ÚJSÁG
TEJ
100 ÉVIG TARTÓ FŐNYOMÓCSŐ

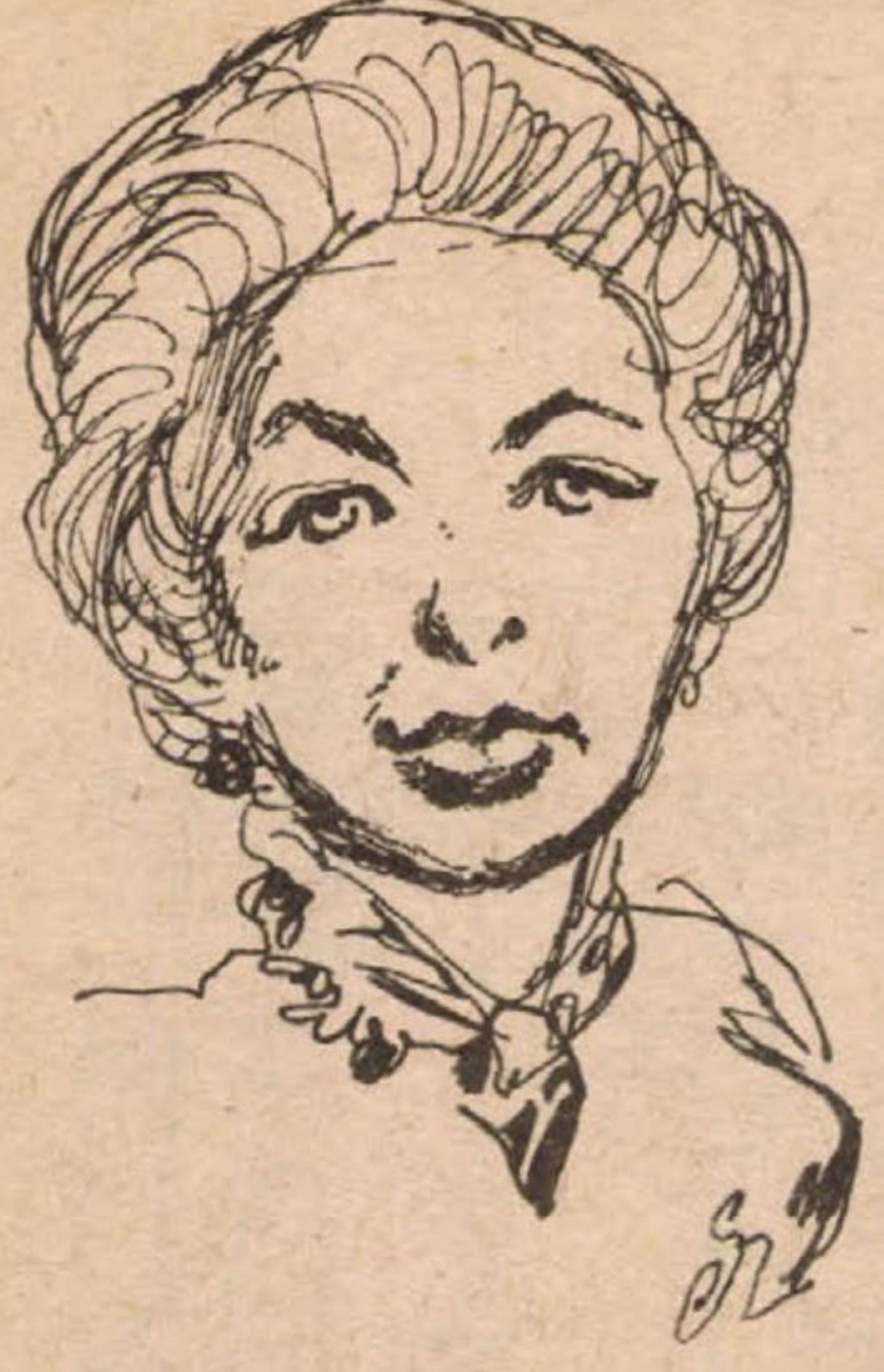

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munkaérdemrend arany fokozatával tüntette ki Vasvári Anna Munkácsy-díjas grafikusművészt, nyugállományba vonulása alkalmából. A kitüntetéshez szívből gratulálunk, és olvasóinkkal együtt őszintén reméljük, hogy rajzaival ezután is hétről hétre megörvendeztet bennünket, még nagyon sok-sok évig.

CARTER A PSZICHOLÓGUSNÁL

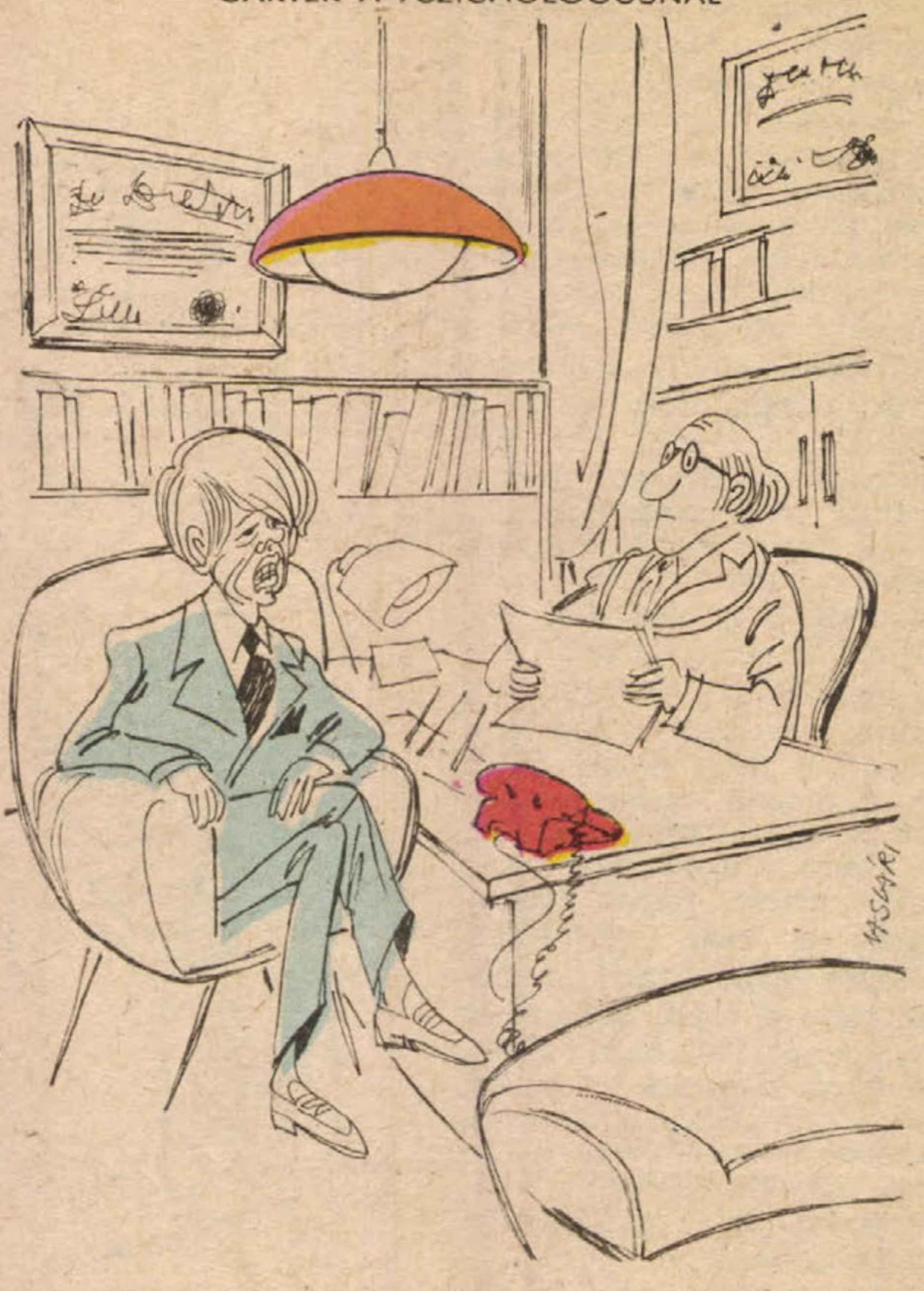

– Nyakamon a választás, most kezdhetek megint mosolyogni! . . .

WESTERN-HŐS A KAPUK ELŐTT

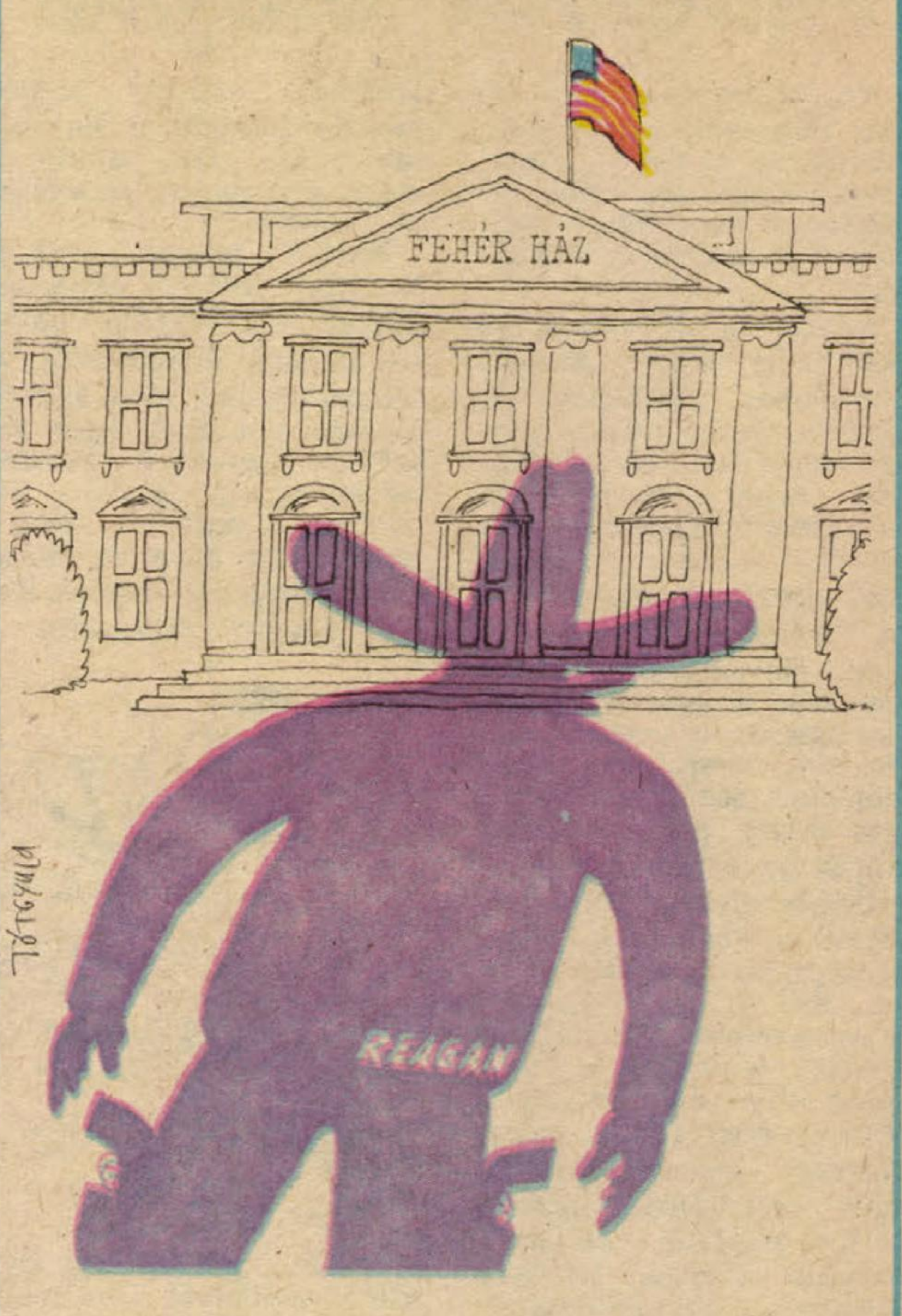

SZÜRET IDEJÉN

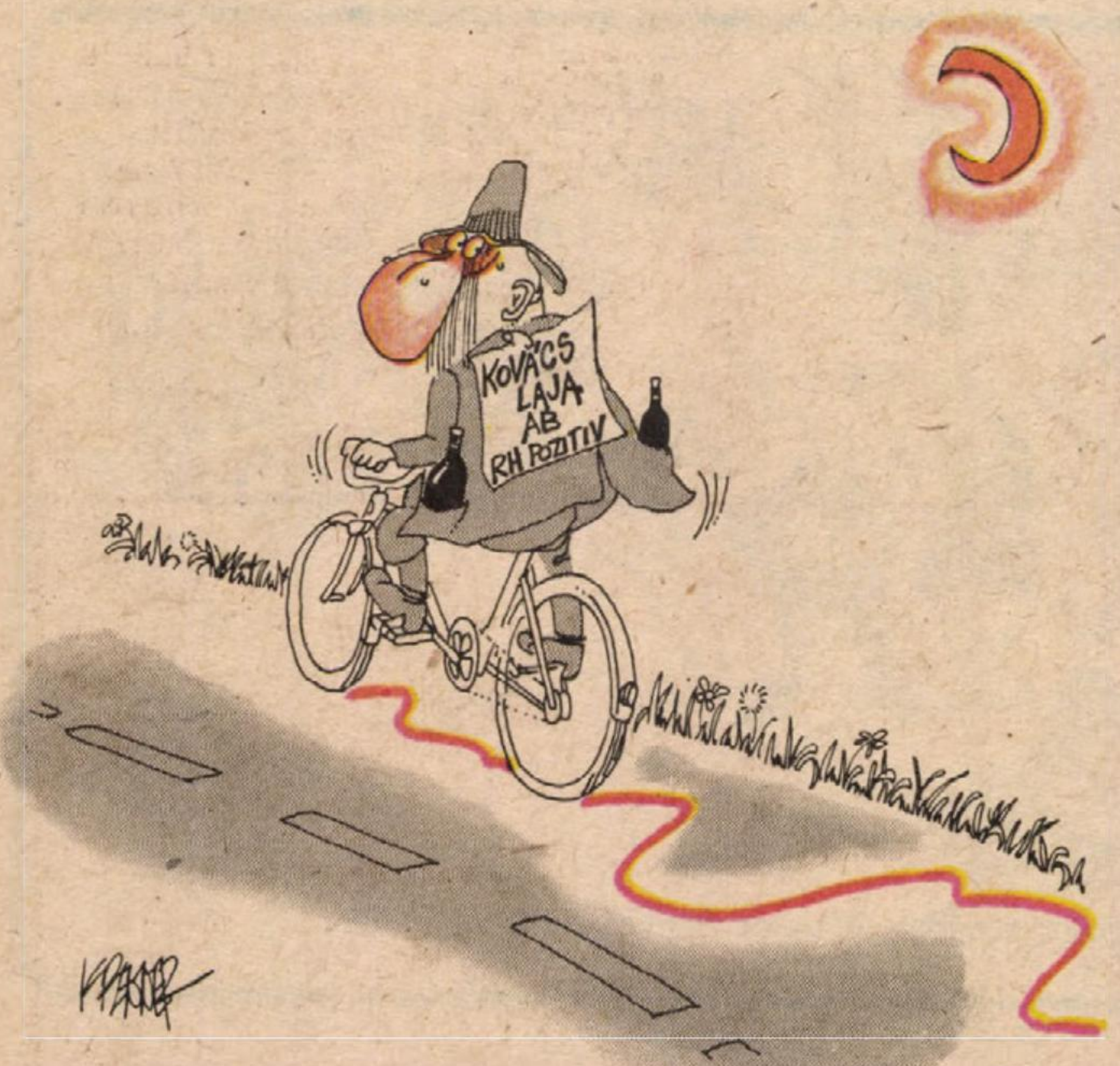
KOVÁCS LAJA AB RH POZITIV

TERMÉSZETBARÁTOK

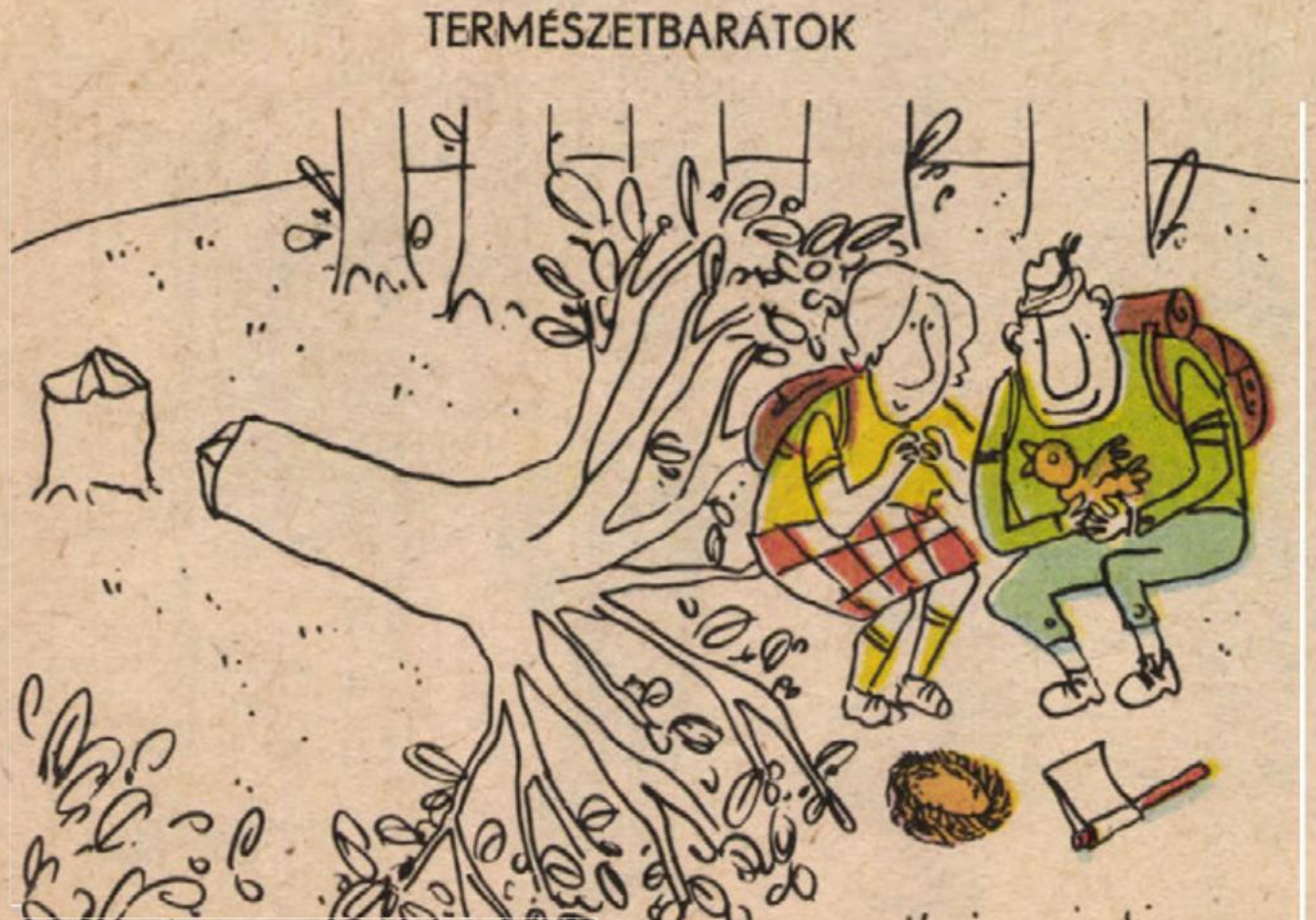

Tabletták

Bizonyára sokan hallották azt az országos sóhajt, amit az a hír váltott ki, hogy hamarosan a gyógyszertárakba kerül a Postinor. Ez a Postinor ugyanis nem más, mint az úgynevezett „esemény utáni tabletta”, vagyis magyarul a legeslegújabb fogamzásgátló szer.

A sok nőből és a néhány férfiból felszakadozó, hazánk területén átfutó sóhaj évszázados szokások és félelmek végére tesz újabb pontot, hiszen az együttlét után legfeljebb egy órán belül szedett Postinor tabletta a kísérletek szerint tökéletesebb védelmet nyújt, mint a lepedő alá dugott sündisznó, vagy a pásztoróra közben szorongatott lópatkó.

A világhírű magyar gyógyszeriparnak azonban, a Postinor használata után, legalább kilenc és fél hónapra más, hasonló hatású tablettákat is kellene szülnie. Így például olyan tablettát, amit rossz gazdasági vezetők vesznek be, amikor együtt vannak a népgazdasággal, a piaccal és az üzemükkel. Ez a tabletta aztán, az együttlét után legfeljebb egy órán belül, a hibás gazdasági döntések fogamzásgátlójaként hatna, vagyis nem születne sok kis népgazdasági kár, sok kis eladhatatlan termék és sok kis őrült, akiket egy hibás gazdasági vezető a szakorvoshoz, vagy a mennyek országába kerget.

Persze, gyógyszeriparunk, a terhesség elkerülése érdekében, ennél erősebb hatású tablettát is gyárthatna, amit az érthetetlen és végrehajthatatlan rendeletek és utasítások készítőinek kellene bevenniük, miközben együtt vannak a hivatalukkal. Így ezektől a zavaros rendeletektől és utasításoktól senki sem lenne terhes, mert életbe léptetésük után, legfeljebb egy órán belül, már meddő fáradozás, sőt kész hülyeség lenne végrehajtani azokat.

Vagyis a hibás gazdasági döntés és a meddő rendelet nem szép dolog, de még csúnyább, ha valaki lop. Azazhogy, a szélesebb néptömegek bevonása érdekében, finomítsunk a kifejezésen, és mondjuk azt, hogy ma még jónéhányan meg nem érdemelt jövedelemre tesznek szert. Hát, nekik is kellene egy fogamzásgátló szer, amit a meg nem érdemelt jövedelemmel együtt töltött időszakban kellene bevenniök elvonókúra jelleggel, s így a tabletta lenyelése után, egy órán belül, együtt lehetnének a rendőrséggel, az adóhivatallal, vagy a szer mellékhatásaként kihullana bőrük alól a pénzük.

Aztán egy ilyen Postinor féle készítménynek nagy sikere lenne a művészeti életben is, hiszen ha egy ilyen újfajta tablettát bevenne néhány szerző vagy rendező, akkor hiába lennének hetekig, hónapokig együtt a stábbal, meg a forgatáshoz kapott százezrekkel, mert az esemény után nem születne film, vagy tévéjáték.

Az egyik legsiralmasabb magyar szokás, a borravaló-rendszer ellen is be lehetne vetni az új szer egyik változatát, a borravaló-gátló tablettát, amit azok szednének rendszeresen, akik nem tudják megállni, hogy más zsebébe vagy markába pénzt csúsztassanak. És ezeket az embereket sem küldenék melegebb égtájakra a kétzsebű, két markú eladók és szolgáltatók, mert ők, az esemény előtt, káromkodás és átokgátló tablettát szednének. Ez lenne az anti-anyád tabletta.

Ám menjünk tovább, mert a kezdeti sikerek után árdrágítás-gátló, szélhámosság-gátló, visszaélésgátló, sőt még az abszolút lógásgátló tabletta is forgalomba kerülhetne. Így jelentősen csökkenne azoknak a munkaterületeknek és beosztásoknak a száma, ahol a jövőt gátló cselekmények fogamzanának meg.

Vagyis, a Postinorral a gyógyszeriparunk lerakta a jövő születésének egyik negatív alapkövét, de mi méltán várhatjuk el tőle a szer továbbfejlesztését, a pozitív alapkövecskéket, a pozitívan gátló tabletták forgalomba hozatalát is!

Tormai László

Macska-elégia

Az ember, akiről szó lesz, nem volt állatellenes. Állatbarát se volt. Annyi dolga akadt az emberekkel, hogy nem jutott ideje bármit is érezni az állatok iránt.

Az ember (nevezzük el talán úgy, hogy: Ember) szeptember közepén, a csendes, meleg napok egyikén leruccant a nyaralójába. Ahogy ott tett-vett, valahonnan előkerült egy macska. Kóbor macska volt, ijedten, szinte remegve közeledett. Ilyenkor már alig egy-két házban van élet a nyaralótelepen, úgy látszik, a macska régóta nem évett, nem ivott, meglehet, fedél sem volt a feje fölött, pedig hűvösek voltak az éjszakák.

Ember eleinte ügyet sem vetett a macskára, olybá vette, mint a legyet a falon. Ha ő keresztülnézett is a macskán, nem úgy az őrajta. A macska (ideje volna már neki is nevet adni, legyen hát a neve: Macska) szemmel láthatóan konfliktus-helyzetbe került. Egyfelől volt az ő emésztő éhsége, szomorú árvasága, számkivetettsége, másfelől a veleszületett és a bajban felfokozott félelemérzése. Macska szeretett volna közeledni Emberhez, akitől ételt, italt hajlékot, és némi részvétet remélt, de nem mert. Nem tudhatta, miféle ember Ember.

Hogy mi dúlt Macska lelkében, arra Ember akkor ébredt rá, amikor vékony, bánatos nyávogást hallott. Afféle próbanyávogás volt, kísérleti léggömb, vajon miként reagál rá Ember. Ha nem zavarja el, akkor ez jó ember.

Ember felfigyelt a furcsa, nyüszítő hangra, odavetett egy darab szalonnát. Állatügyekben érdektelen lévén, nem tudta, szereti-e a macska a szalonnát, de éppen az volt a keze ügyében.

Ha egy macska éhes, ráveti magát a falatra. Macska macska azonban nem vetette rá magát. Sőt akkorát ugrott hátra, mintha féltéglával hajították volna meg. Elbújt a régen elvirágzott nefelejcstövek közé.

Feszült helyzet alakult ki. Ott állt a teraszon Ember, tőle három lépésre hevert érintetlenül a szalonnakocka, attól három lépésre a bokrok közt feszülten figyelt a minden ízében remegő Macska. Ez volt az a pillanat, amikor megértették egymást. Macska a tenyérnyi levelek közül éberen méregette a másikat. Annyi gonosz, durva emberrel volt találkozása a félig elhagyott telepen; kővel dobálták, elzavarták, még meg is rugdosták. Valami mégis azt súgta Macskának: ez jó ember. Ember meg most döbbent rá — talán életében először —, hogy egy élőlénnyel van dolga, szenvedő isteníteremtményével. Testvérének kezdte érezni a riadt jószágot és elszégyellte magát, hogy a másik ellenséget lát benne.

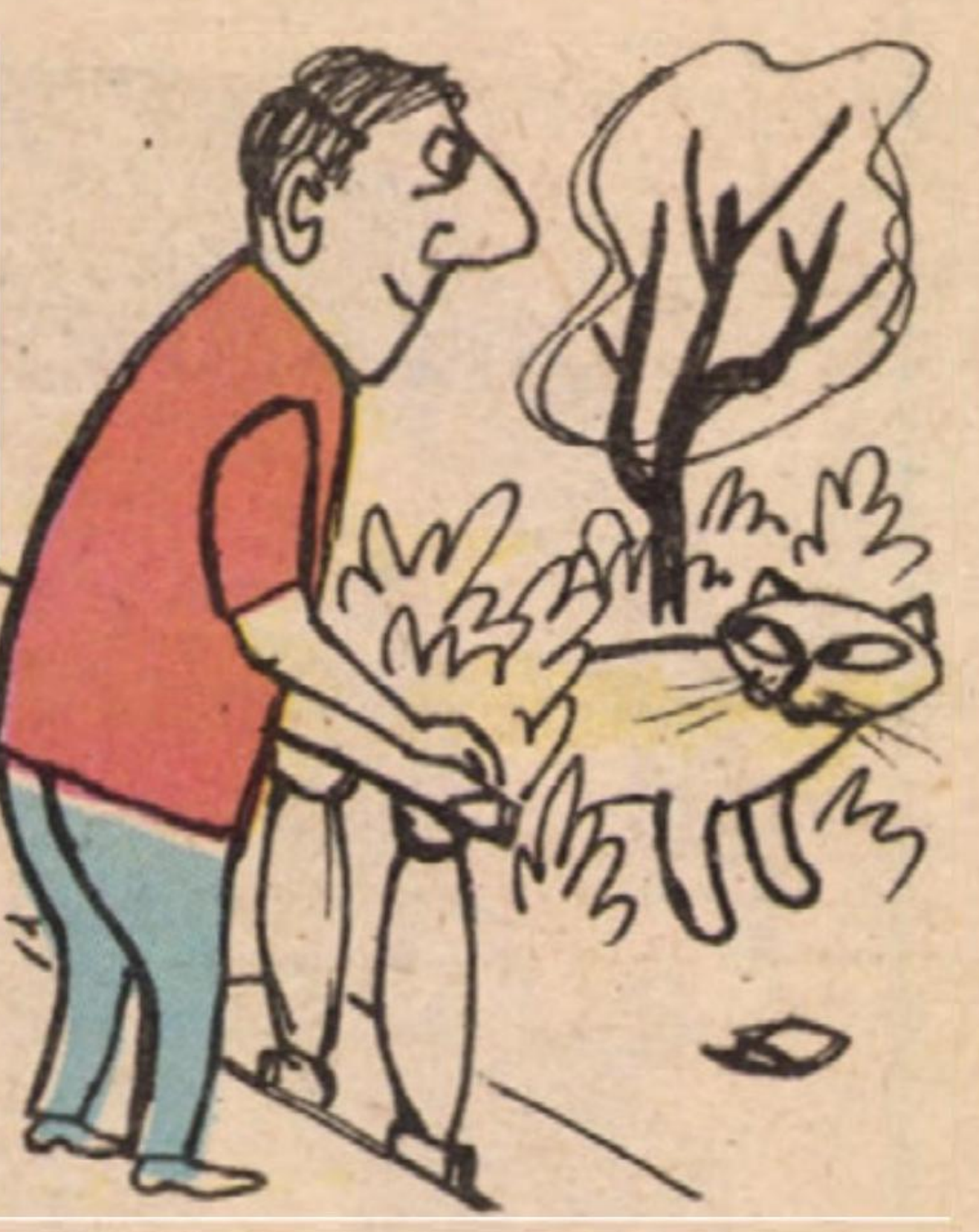

Ember (miután kiderült miféle, nevezzük teljes nevén: Jó Embernek), egyszóval Jó Ember feltette magában, megérteti Macskával, hogy nem kell félnie. Eloszlatja bizalmatlanságát, sőt visszaadja hitét az emberi nemben, amiről Macskának nyilván keserű tapasztalásai lehettek.

Jó Ember tejet hozott egy kislábasban, leült egy székre, olyan kicsire kuporodott össze, amilyenre csak nagy termete engedte, hogy Macska kevésbé lássa félelmet gerjesztőnek. Szelíden kérlelte: — Ciicc . . . Ci-cicc . . .

Macska most már csaknem bizonyos volt benne, hogy Jó Ember jó ember, de azért embernél sosem lehet tudni. Kidugta fejét a levelek közül, két puha lépést, tett előre, megállt a lábas mellett, de szemét még mindig nem vette le Emberről. Mint, aki azt mondja: ha bántani akarsz, rajta, még megteheted . . .

Jó Ember szinte könyörgőre fogta: Cicicicicc . . . Cicuskám . . . Ne félj tőlem! Ne érezd magad kiszolgáltatva! Ne alázkodj meg, az nekem legalább úgy fáj, mint neked. Nézz meg jobban, olyannak látszom, akitől félni kell?

Macska most már mindent értett. Egyet nyávogott, de már egészséges, vidám nyávogással. Fellefetyelte a tejet, bekapta a szalonnát, és mert tudta, hogy ez nemcsak jó ember, de szorongásos, bűntudatos ember is, felpúpozta a hátát, odadörgölőzött a nadrágszárához, dorombolva vigasztalta.

Jó Ember meg így tűnődött: lehet, hogy jobb a macska emberismerete, mint az ember macskaismerete?

Novobáczky Sándor

GYERMEKORVOSI RENDELŐ

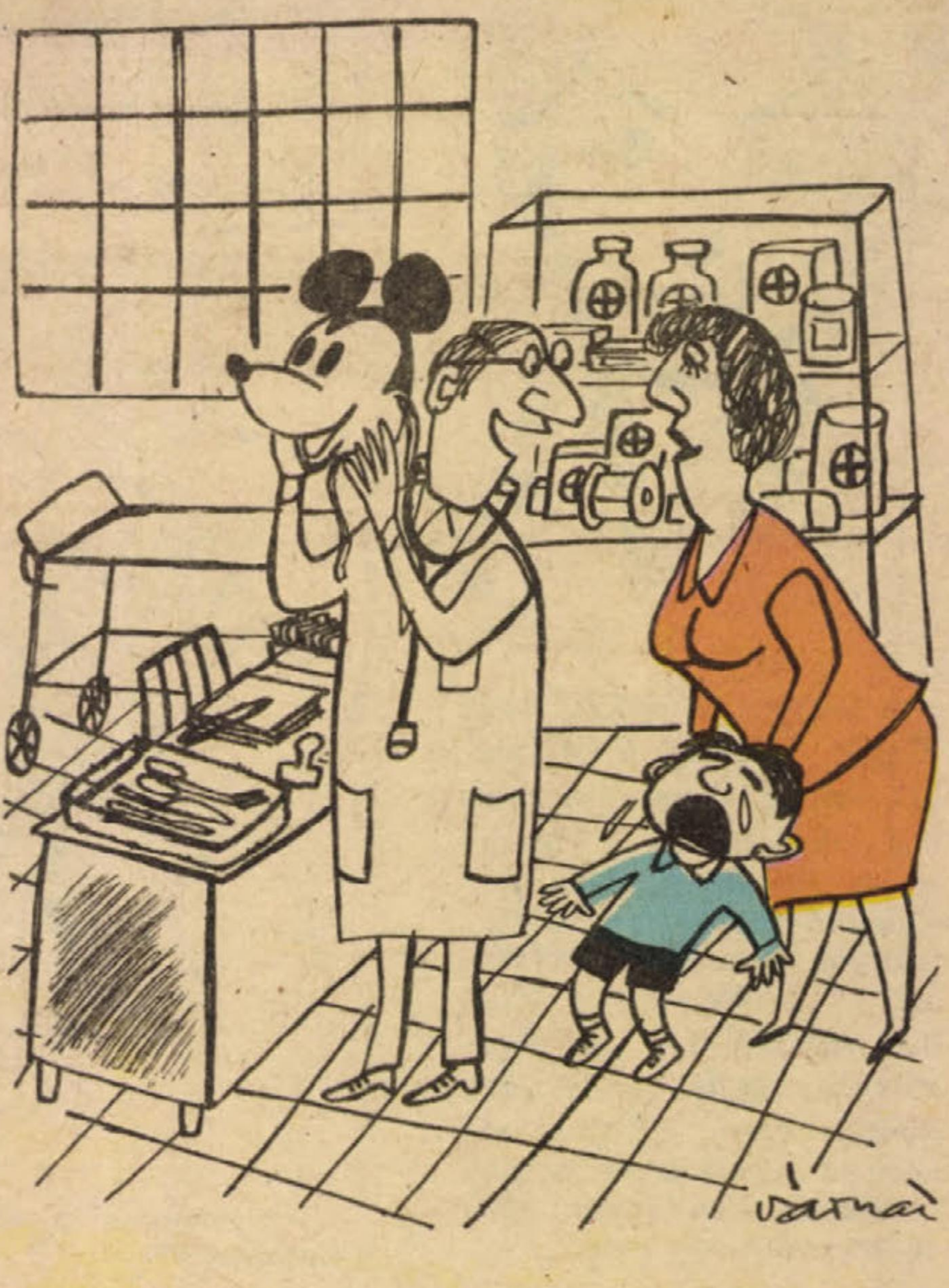

– Így mindjárt nem fog úgy félni a gyerek . . .

MINŐSÍTÉS

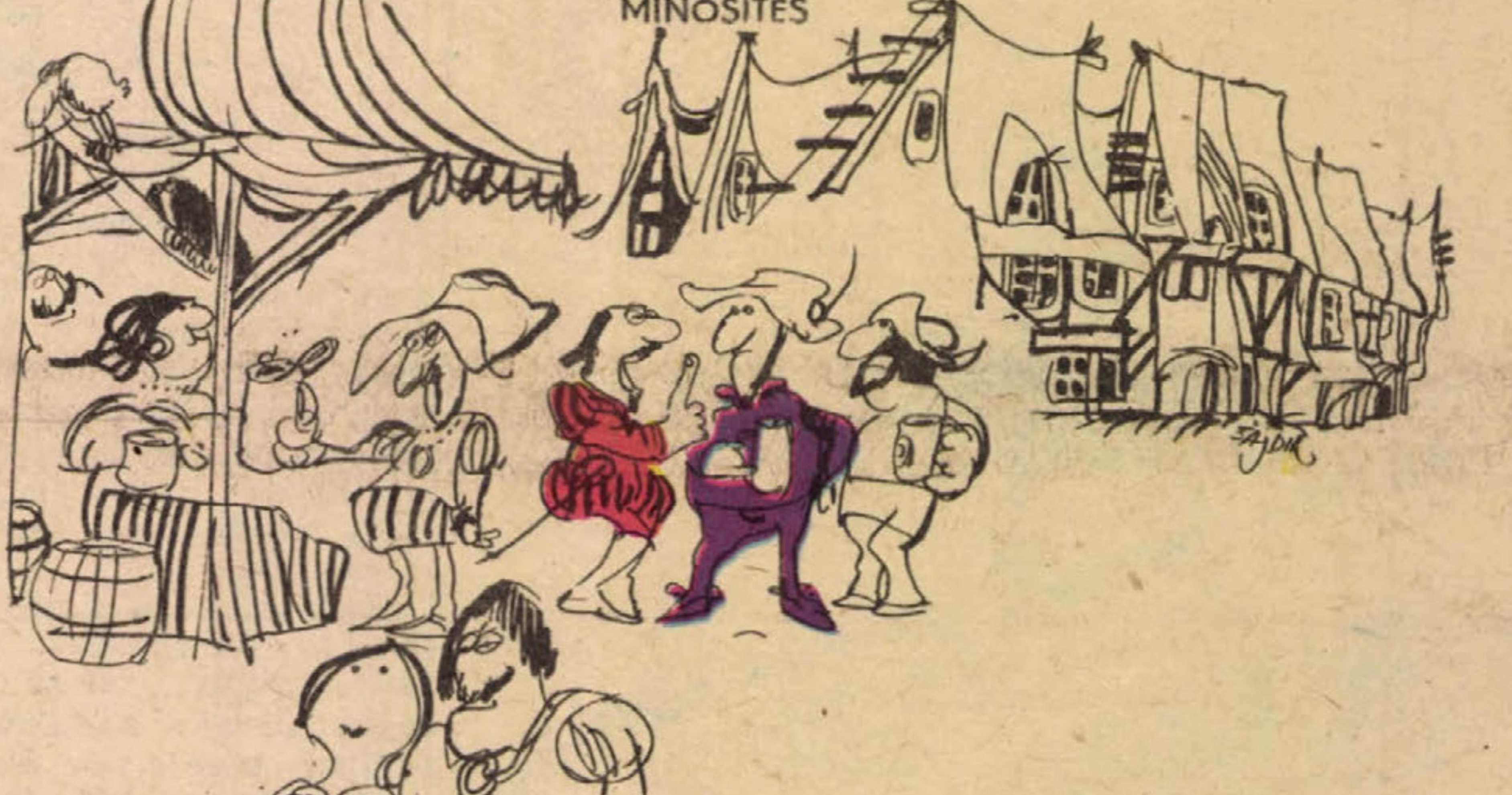

– Hallottátok? Meghalt szegény William Shakespeare nyugdíjas.

MINTÁS TRIKÓ

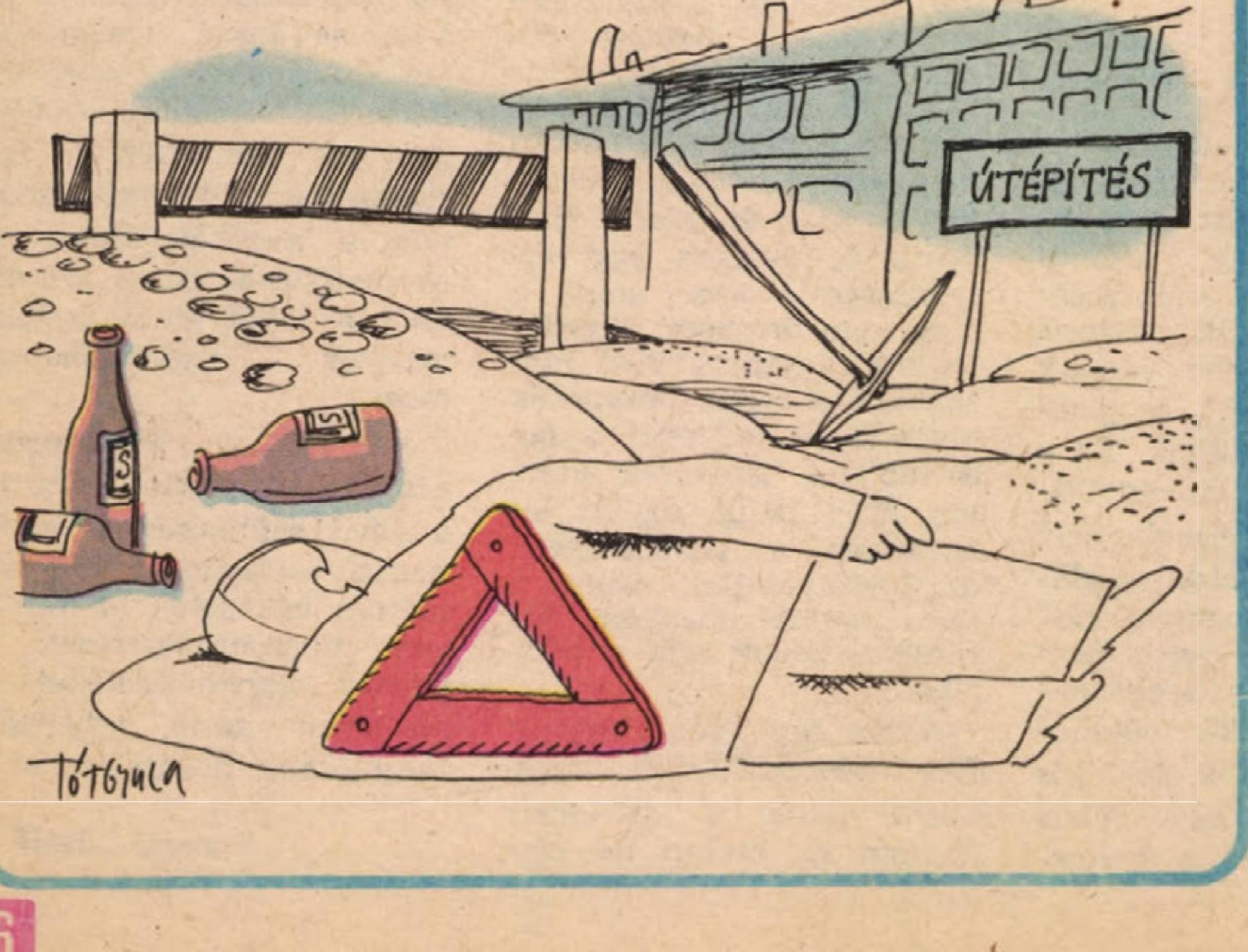

KISHATÁRMENTI ÁRUFORGALOM

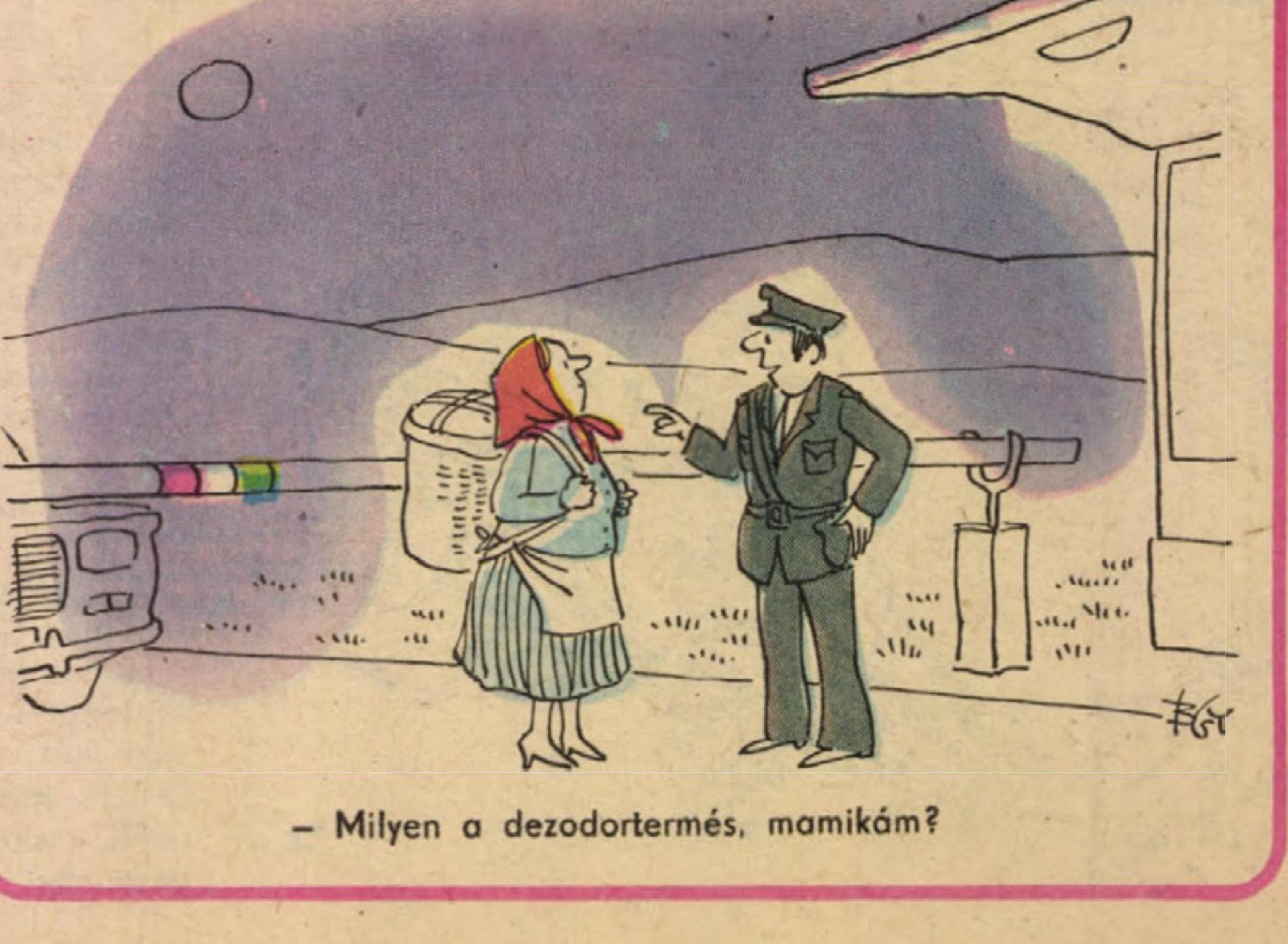

– Milyen a dezodortermés, mamikám?

DUBLŐR

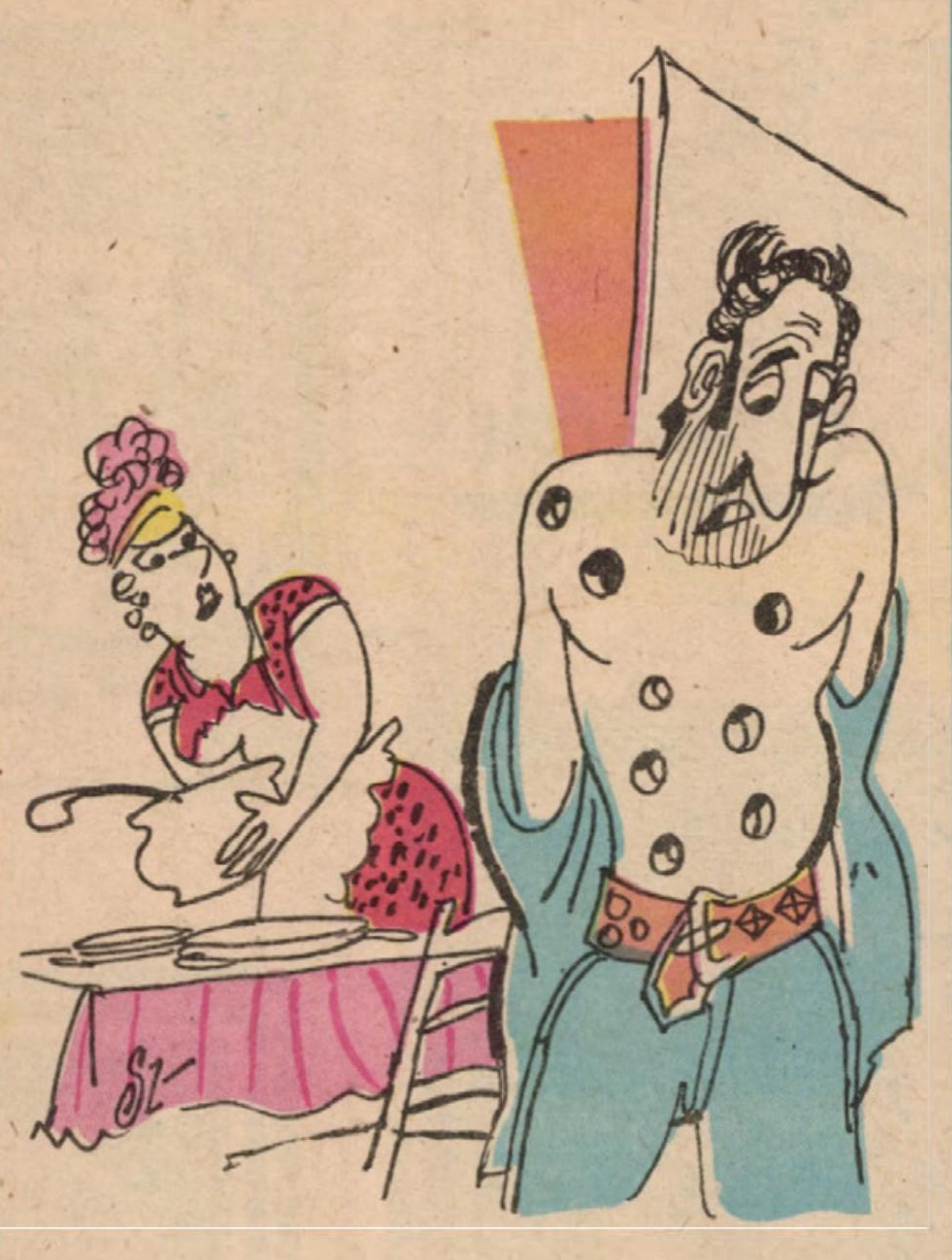

– Már megint szitává lőttek!

GENGSZTERFILM

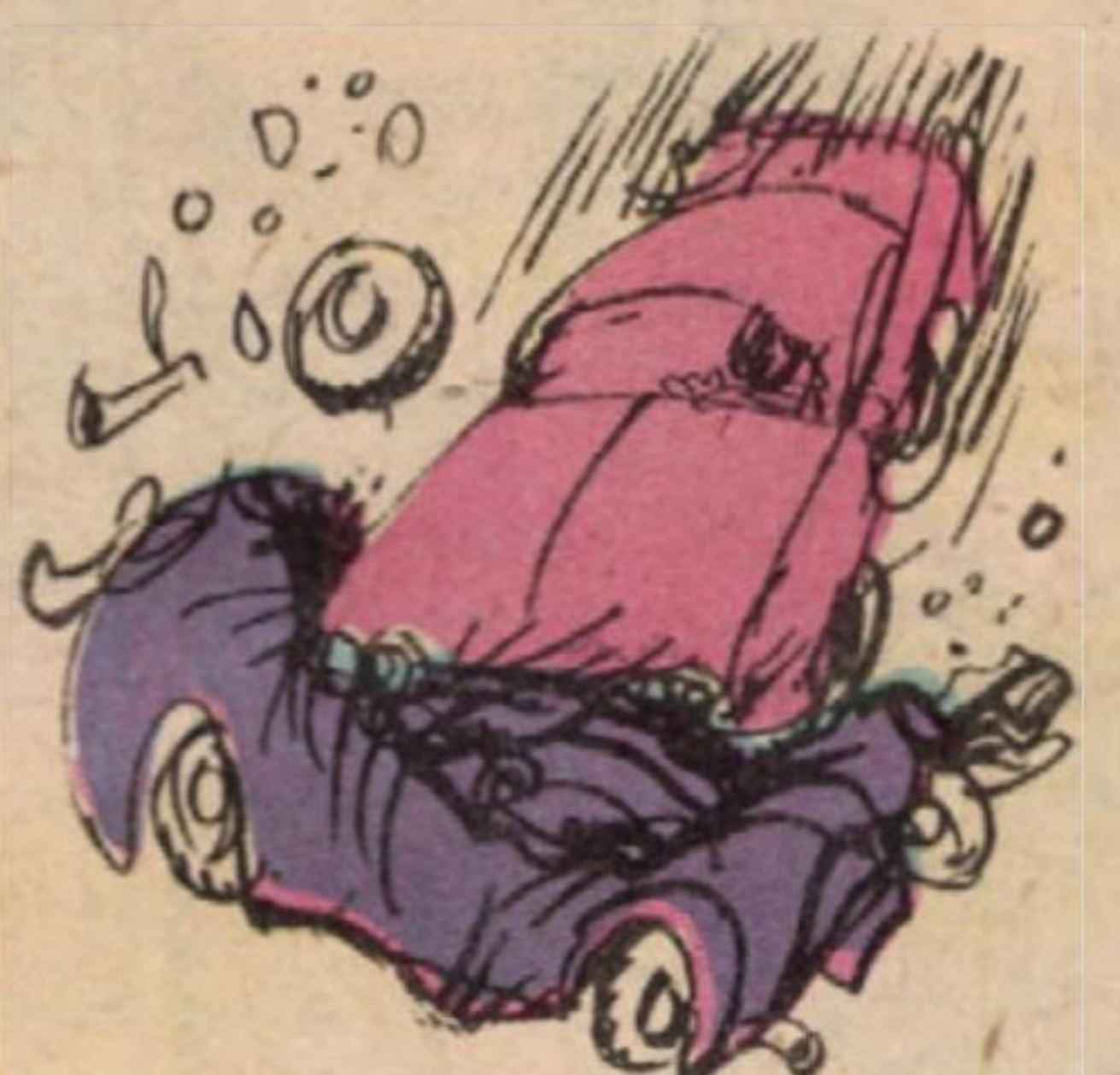

A legöregebb filmrókák sem emlékeznek hasonló esetre, mely „A nyolchengeres halál" című krimi-gengszterfilm forgatása során történt a brazíliai Pasodoble-kősivatagban, az Amarillák halálkatlanában. Negyedik napja forgatták már a filmet, minden úgy ment, mint a karikacsapás, ez a nap sem ígérkezett nehezebbnek, mint az előzők, délelőtt egy kőomlást vettek fel, délutánra egy autós üldözési jelenet szerepelt a forgatási tervben, egyszerű rutinmunka: a kétszeres gyilkos, Alvarez Dongó, 12 hengeres fekete páncélozott Oldsmobile kocsija a sziklafalhoz passzírozta az aranyszőke Goldbaum Fáni alkoholista édesanyjának Hycomat típusú nyitott cabrioletjét, miközben a lány — kissé távolabb — távcsövön figyelte a bankrablást. Az Oldsmobile száznegyven mérföldes sebességgel, iszonyatos erővel vágódott a kis sportkocsi oldalába és gyűrte be azt a szikla alá, pontosan a forgatókönyv szerint, midőn a döbbenetes jelenet bekövetkezett. Az Oldsmobile-t vezető gengszter, a magyar származású Csongor Kovatsch, fültépő fékcsikorgással megállt, kiugrott a volán mellől és az összevissza horpasztott Hycomathoz sietett.

— Ennyi! — ordított lila arccal a film világhírű rendezője, Oscar von Oscar a távvezérlésű hintaszékéből és futólépésben rohant a roncskocsi előtt matató Kovatschhoz. — Mit csinál, maga idióta??!! — üvöltött a gengszterre.

— Egy pillanat! — felelte Kovatsch könnyedén, és a tárcájából kis cédulát halászott elő, a roncskocsi szélvédőjére csíptetve azt, az ablaktörlő alá. — Csak egy betétlapot hagytam itt, hogy én mentem neki. Így kívánja a tisztesség.

Két segédfelvételvezető vitte — gólya viszi a fiát módon — a világhírű rendezőt vissza a hintaszékébe, a lábai nem engedelmeskedtek az átélt izgalomtól. Félórás kényszerszünet után folytatták a felvételt, mely az autós üldözés következő képsora volt, már a városban, az összekötő vasúti híd aluljárójában. Itt már egy kilenc méter hosszú, harminchengeres rendőrségi Boeing típusú gépkocsi is a gengszterek nyomában volt; Alvarez Dongó az Oldsmobile hátsó ablakán át páncélököllel lőtte a csúcsforgalmat. Ekkor történt az újabb, váratlan esemény, mely után a világhírű rendező, von Oscar, kilenc-kettő alatt futva a száz métert, a hídról a folyóba vetette magát, hogy lehűtse az idegeit. Az alábbi esemény zaklatta fel:

Midőn az üldöző rendőrségi autó megszólaltatta valamennyi szirénáját, hogy az Oldsmobile közelébe érjen, a gengszterautó sofőrje, Kovatsch, hirtelen lefékezett és az út szélére húzódott, hogy udvariasan helyet adjon a megkülönböztetett, hangjelzést adó gépkocsi számára. A váratlat fordulattól a rendőrségi harminchengeres elszáguldott mellette és másodpercek alatt eltűnt a szemük elől a városi forgalomban.

Az éjszakai felvételt — von Oscar távollétében — a scriptgirl és a kellékes irányította. Ezen az utolsó képsoron az Oldsmobile — áttörve egy kőfalat — a szakadékba zuhan. A bravúros felvételhez egy külön sínpárt építettek az operatőr felvevőgépének, melyen a felvevőgép is az Oldsmobile felé közelít, így a sebesség szinte megkettőződik. Sajnálatos módon azonban a filmfelvevőgép jobboldalról fárolt a szakadék felé, míg a gengszterek kocsija balról rohant a kanyarnak. Kovatsch az utolsó tizedpillanatban fékezett le, hogy a jobbkéz-szabály szerint elsőbbséget adjon a kamerának, és az operatőr, filmfelvevőjével együtt — áttörve a vastag kőkorlátot — a szakadékba zuhant.

Csongor Kovatsch a forgatást követő napon menedékjogot kért a magyar követségen, és mint üldözött, négy napig rejtőzött a nagykövet reprezentációs szekrényében.

Nemrégen tért haza, van egy kis Trabantja és azt mondják róla, hogy a közlekedés réme. Ordítozik a kormány mögött, az öklét rázza, egyszerűen életveszélyes az úton találkozni vele.

De megértjük. A hajsza, amiben odakint része volt nagyon megviselte az idegeit...

Somogyi Pál

SZÉNSZÁLLÍTÁS

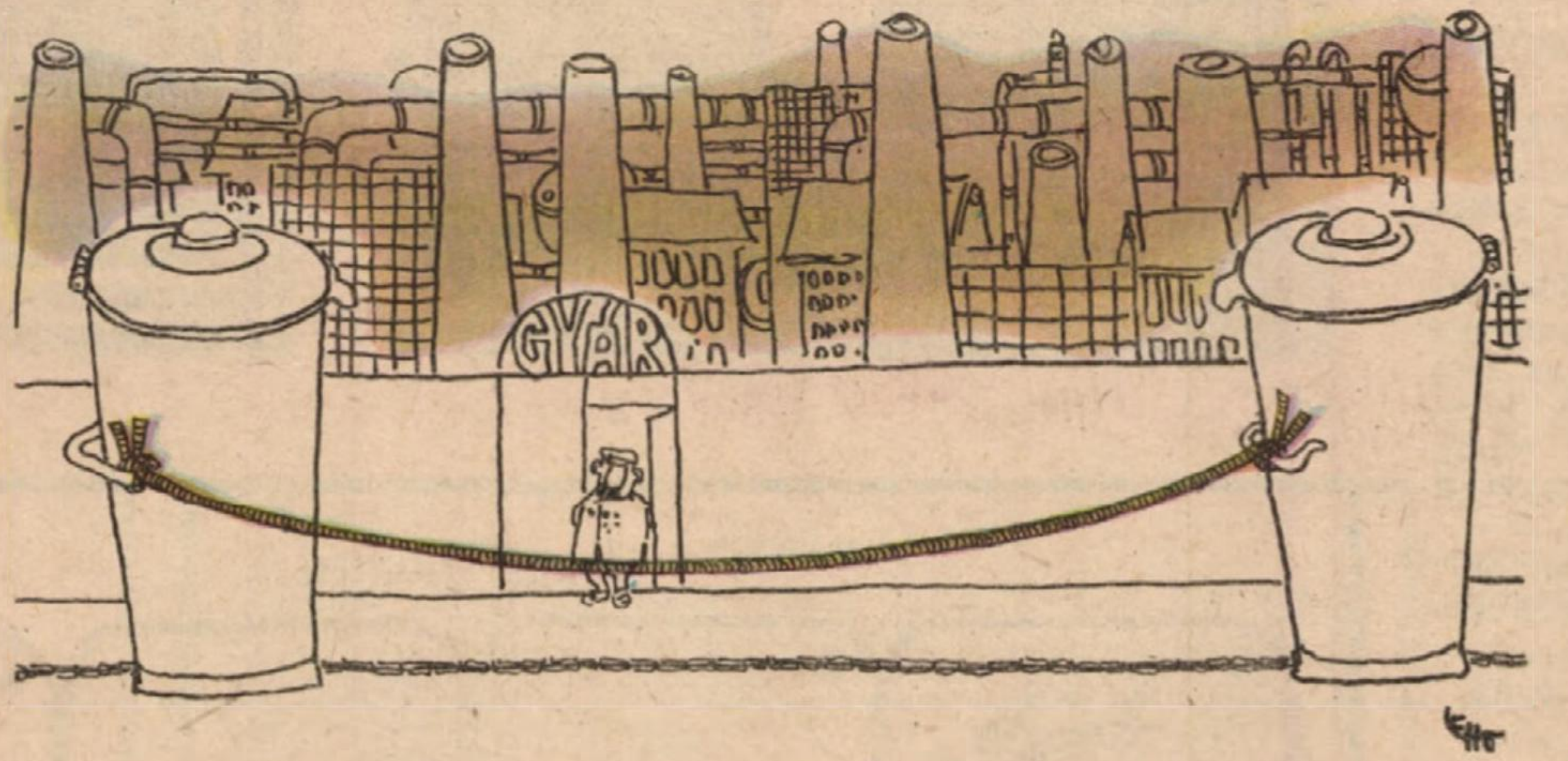

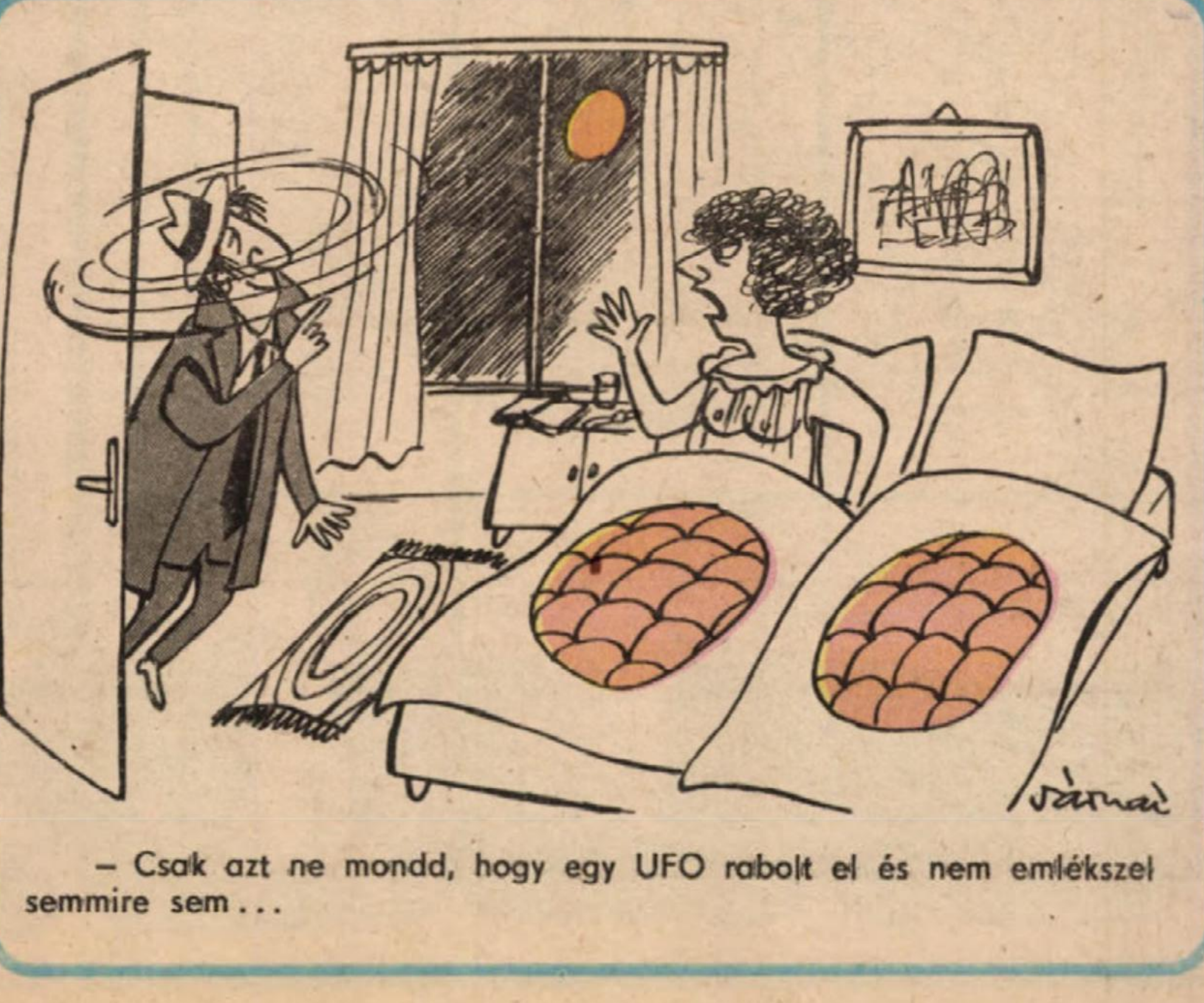

– Csak azt ne mondd, hogy egy UFO rabolt el és nem emlékszel semmire sem...

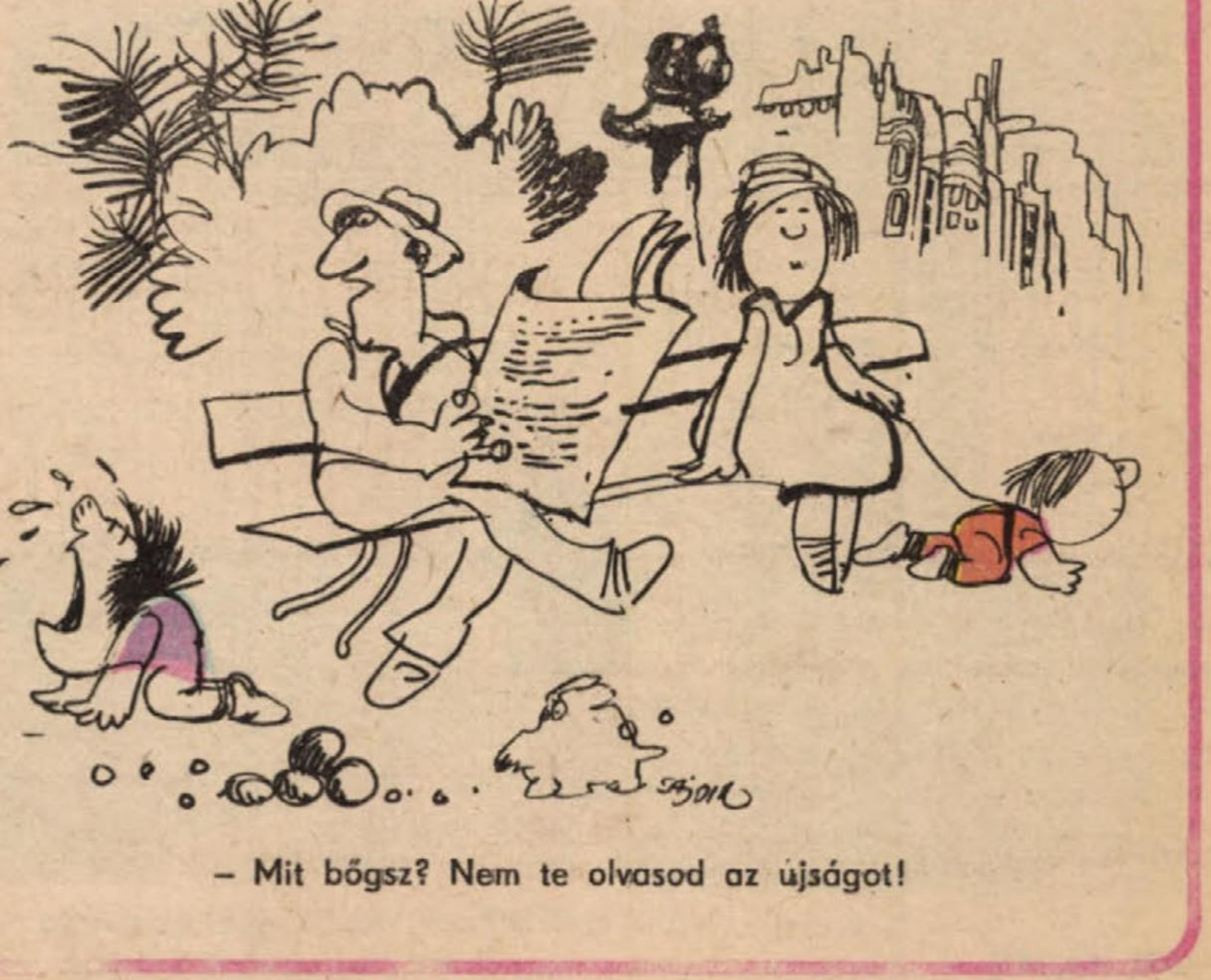

– Mit bőgsz? Nem te olvasod az újságot!

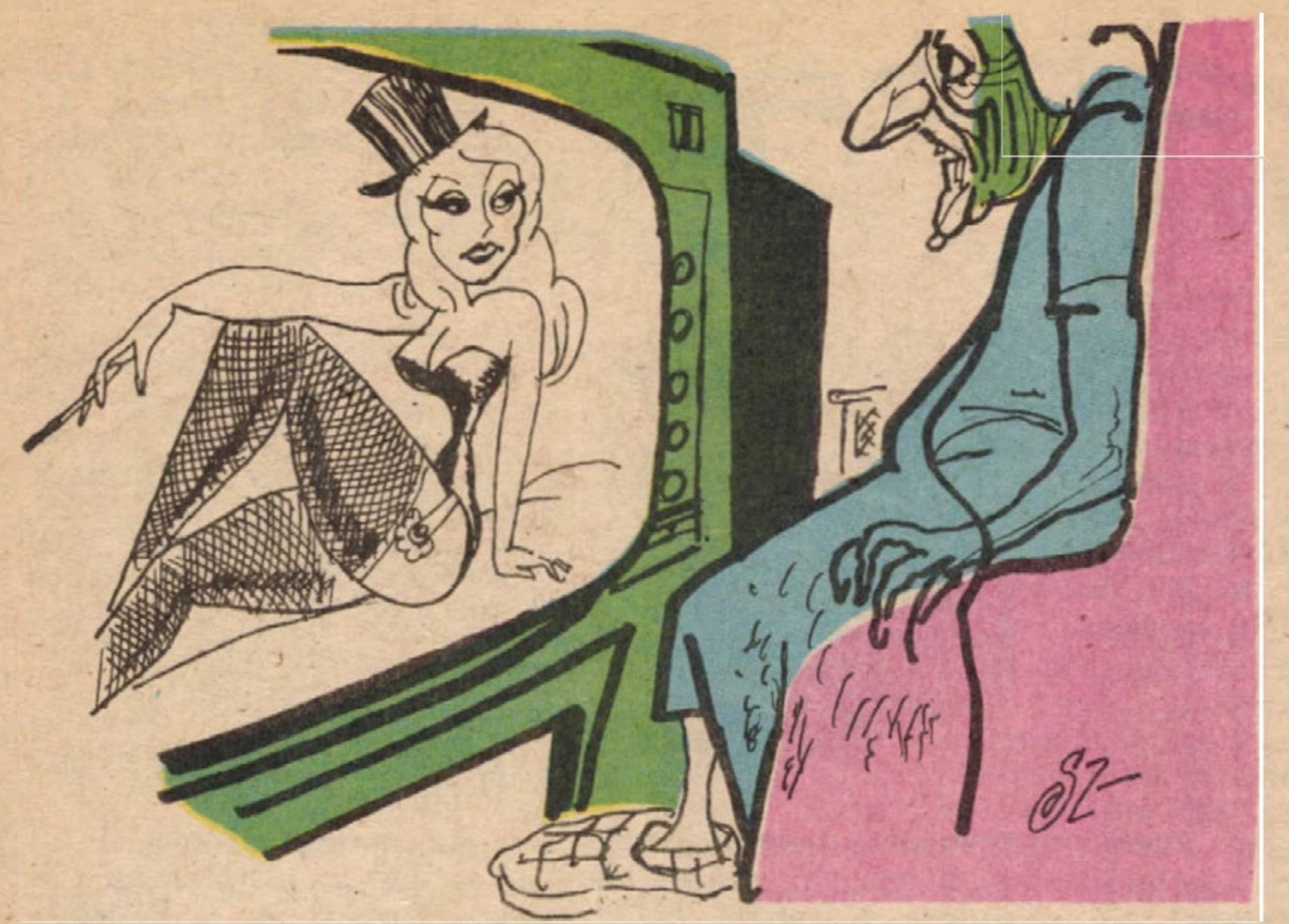

– Hogy ez a Marlene még mindig játszik?!

TRIBÜN

Lore Krainer, osztrák színésznő mondta, a jó ég tudja, milyen alkalomból:

— Senki sem szabadulhat meg egycsapásra a legnagyobb gondjától. Kivéve, ha bokszoló.

* * *

Vitas Gerulaitis, a kitűnő — és milliomos — profi teniszező vallomásaiból:

— Ha a teniszt nem találták volna fel, én ma minden valószínűség szerint egyszerű labdaszedő gyerek lennék.

* * *

A nyugatnémet televízió egyik kvízműsorában hangzott el a következő, módfelett épületes és teljes szakmai tudásra valló mondat:

— A vízilabdázás végtelenül nehéz játék. Főként, ha az ember nem tud úszni.

Steve Harvey a Los Angeles Times hasábjain számolt be arról, milyen feliratot látott egy kaliforniai országúton kocogó autó hátulján:

„Kérlek, ne dudálj — így szól a szöveg. — 80 kilométeres sebességgel haladok. Mentem már 120-szal is. Ötven dolláromba került!”

* * *

A gyeplabda — mint tudjuk — India kedvenc sportja. Bruce Hamlin érdekes kalandról számol be a Reader's Digest hasábjain.

Bement egy benáreszi jegyirodába és így szólt:

— Nem tudom, lehetséges volna-e, hogy...

A tisztviselő felnézett és bölcs képet vágott.

— Ebben az életben minden lehetséges — mondta. — Az ember önmagában semmi. Még az élet is átmenet csupán. Ennek ellenére bármit véghez lehet vinni.

— Akkor kérek egy jegyet a gyephoki-rangadóra.

— A gyephoki-rangadóra? Sajnos kérem, az teljesen lehetetlen.

(p. p.)

ÁLLAMI SZEKTOR

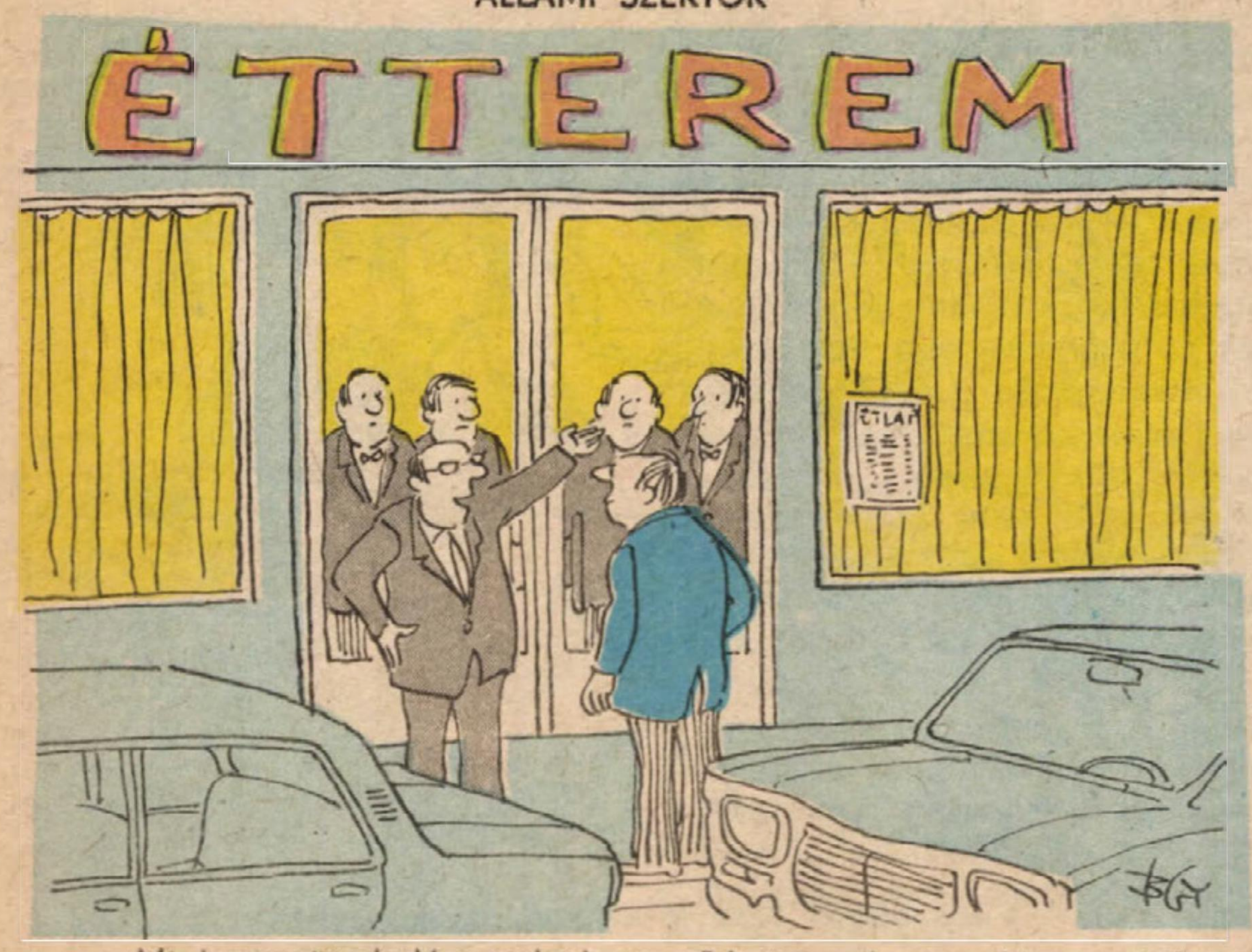

– Mi huszonöt dudást tudunk szerződtetni, míg a gebines-csárda csak egyet!

DALLOS JENŐ: AGYBA-FŐBE

MEGGYŐZÉS

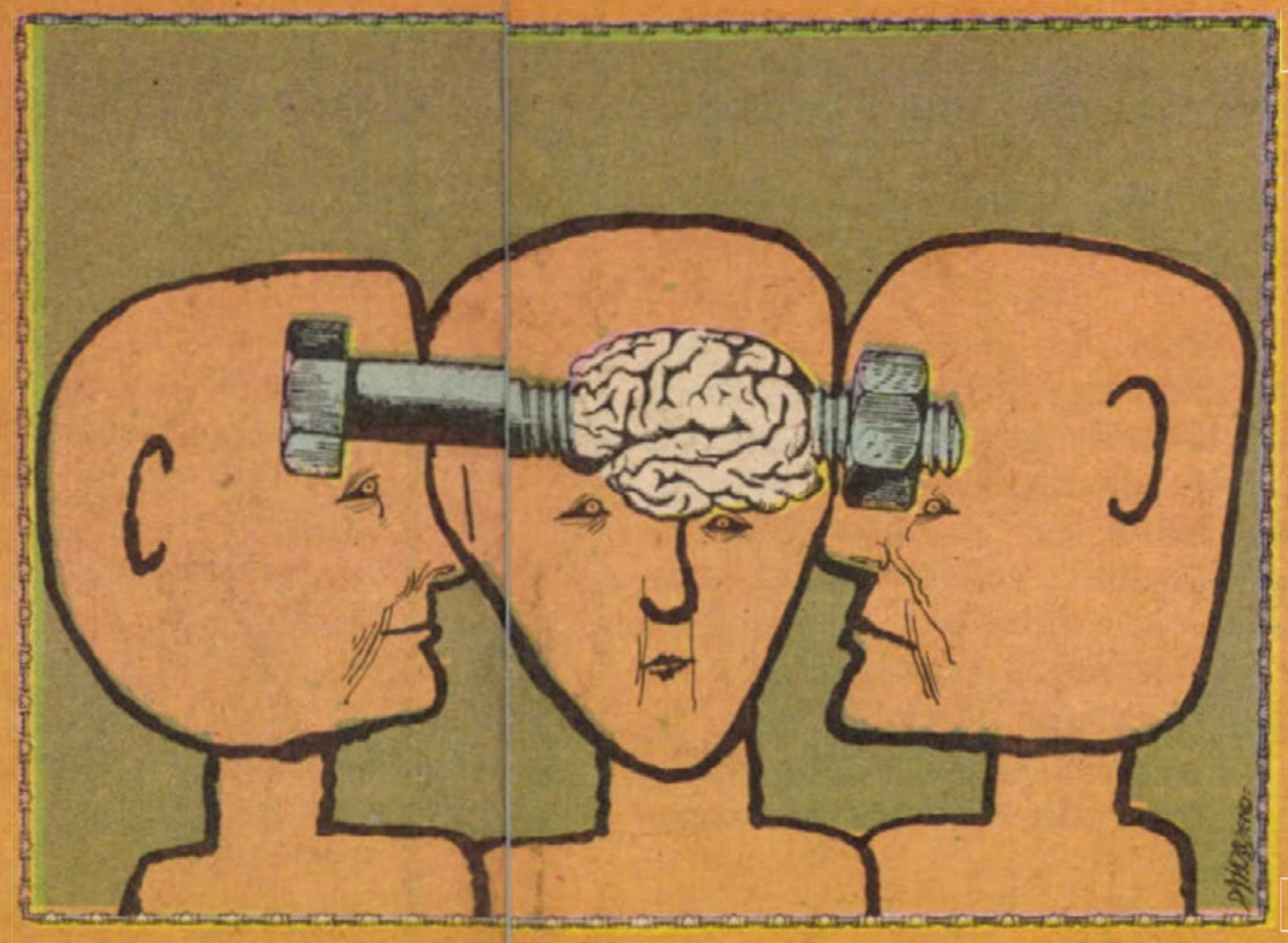

ÉPIT-ÉSZ

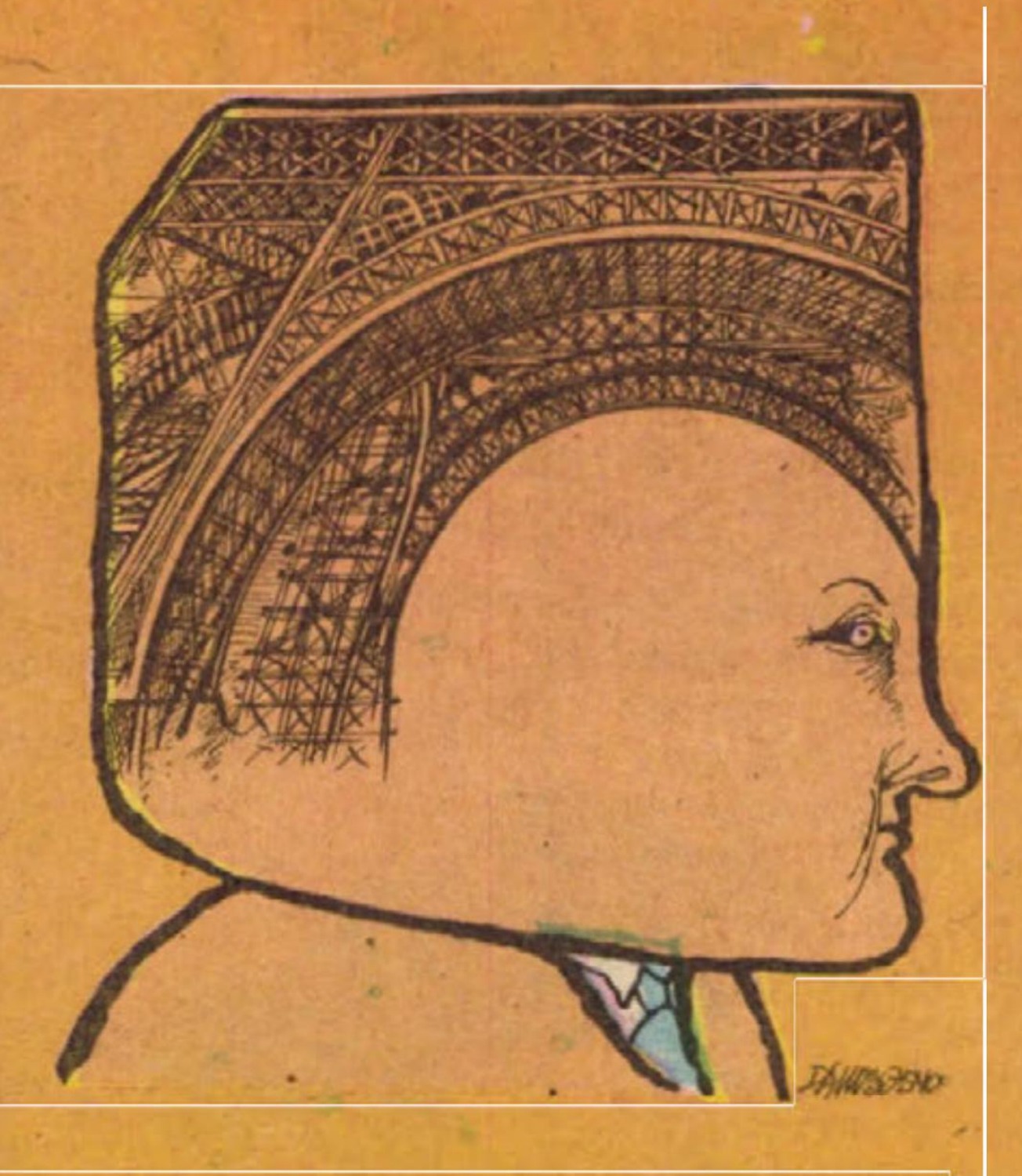

ELKÉNYELMESEDÉS

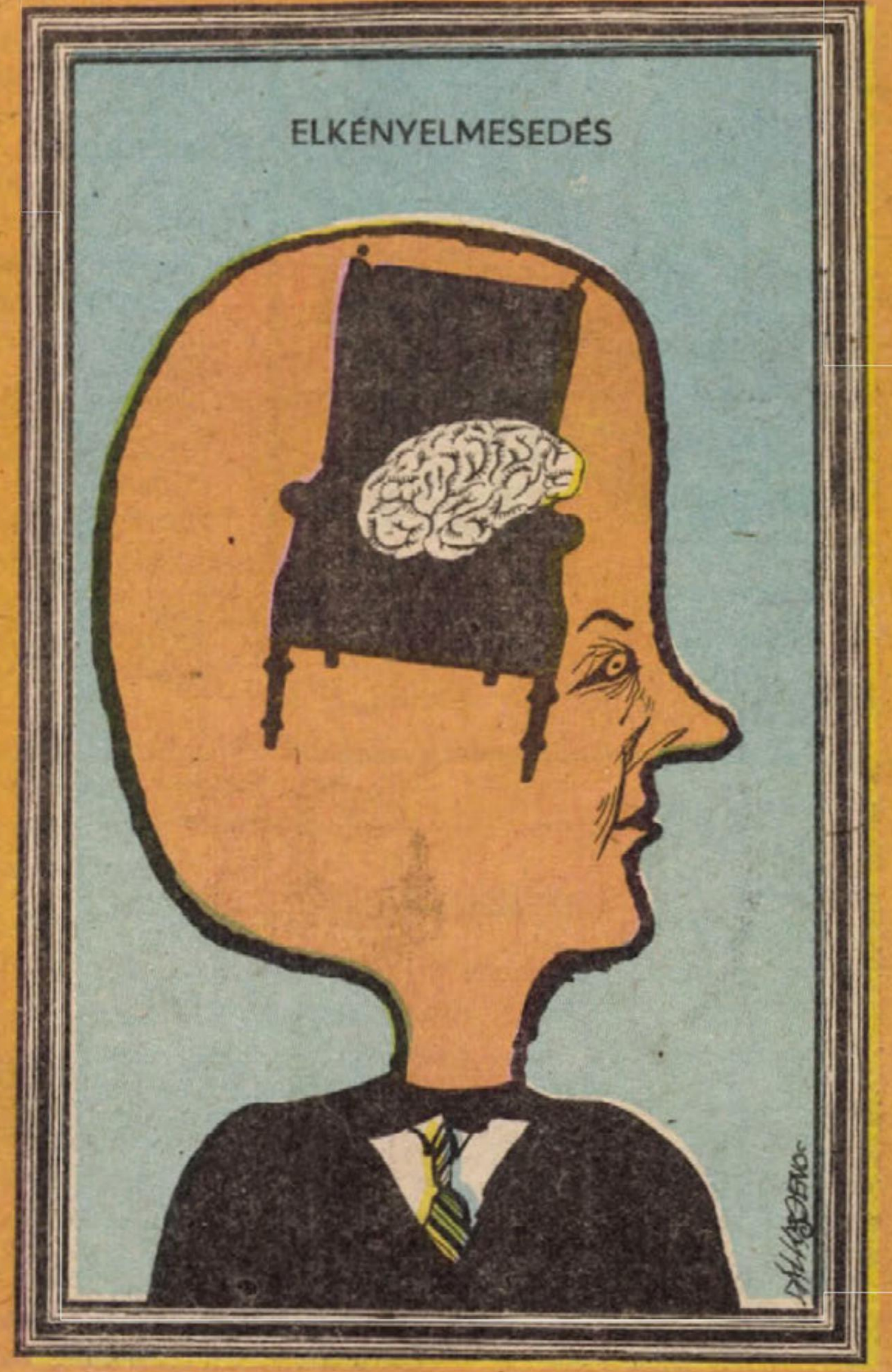

KÜZDELEM

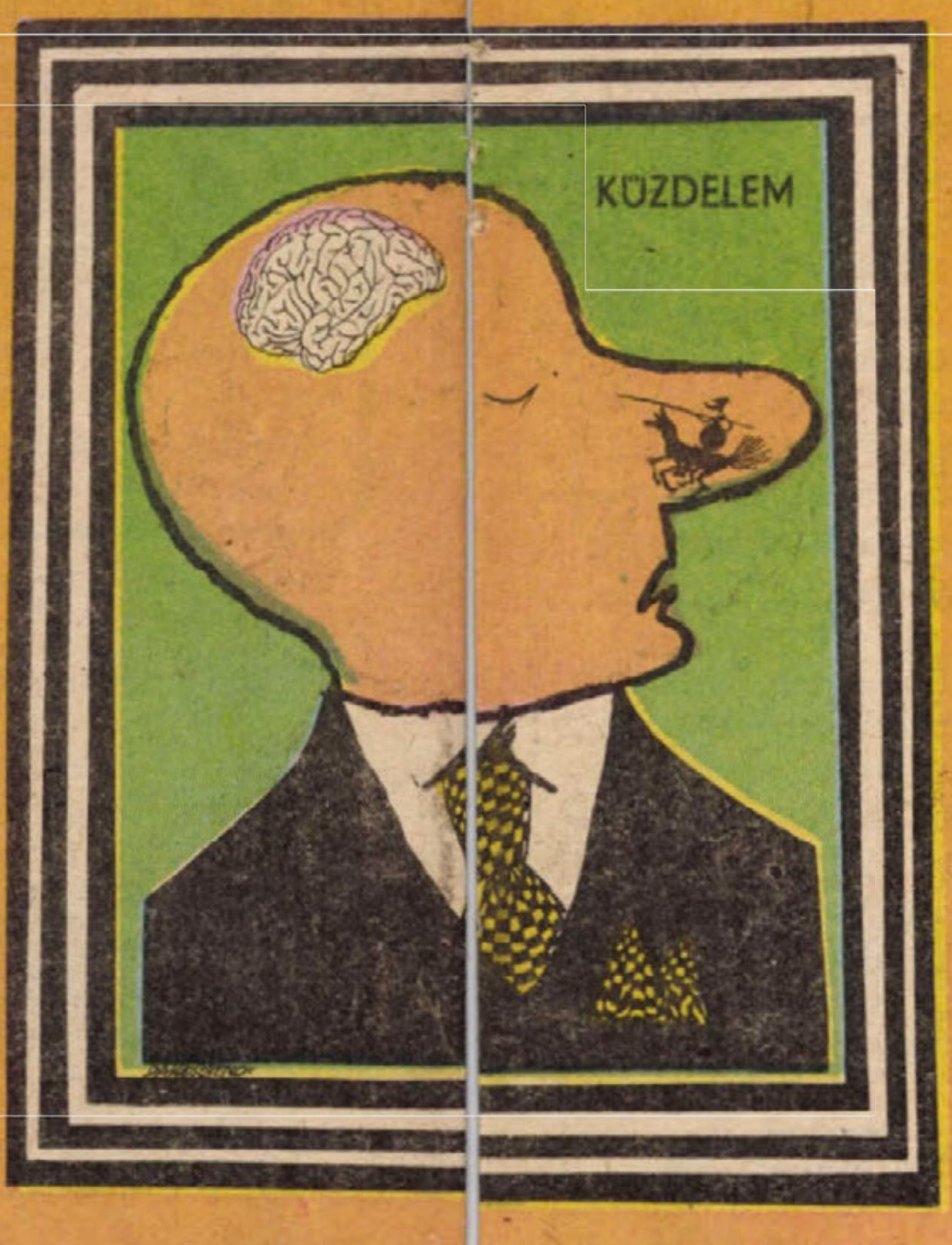

ÖNSZUGGESZTIÓ

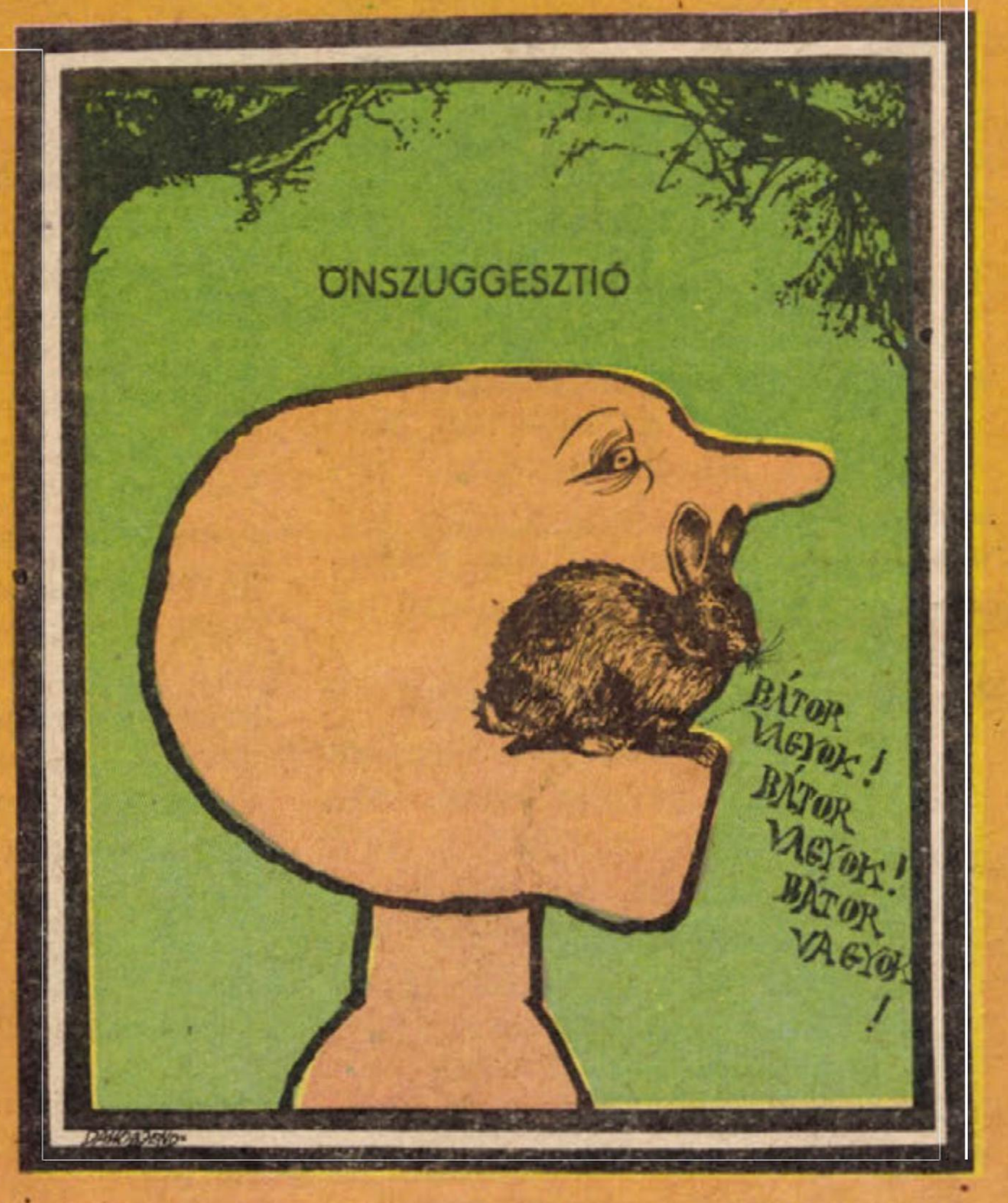
BÁTOR VAGYOK! BÁTOR VAGYOK! BÁTOR VAGYOK!

FATÁLIS VÉLETLEN

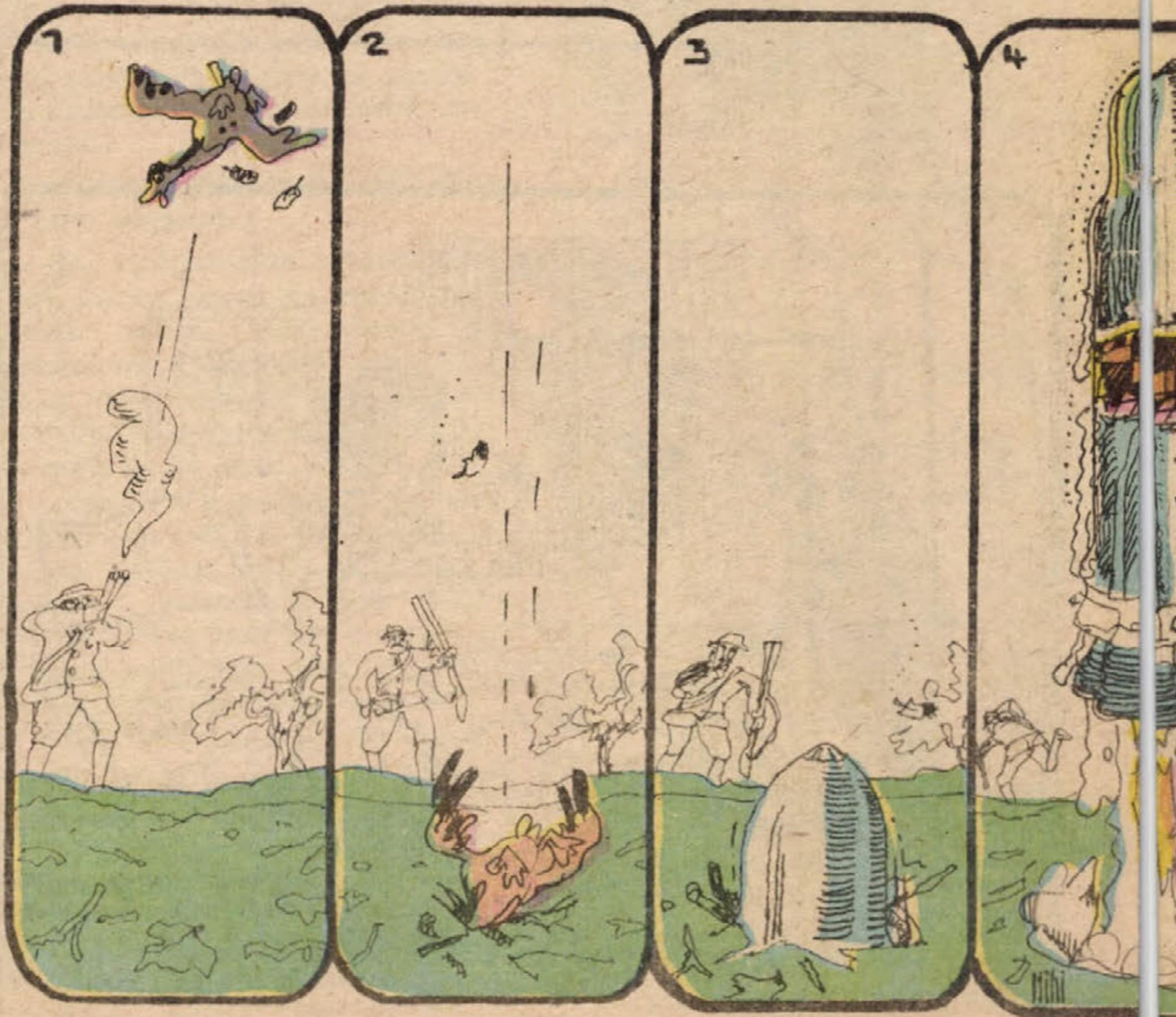

HÁZTÁJI

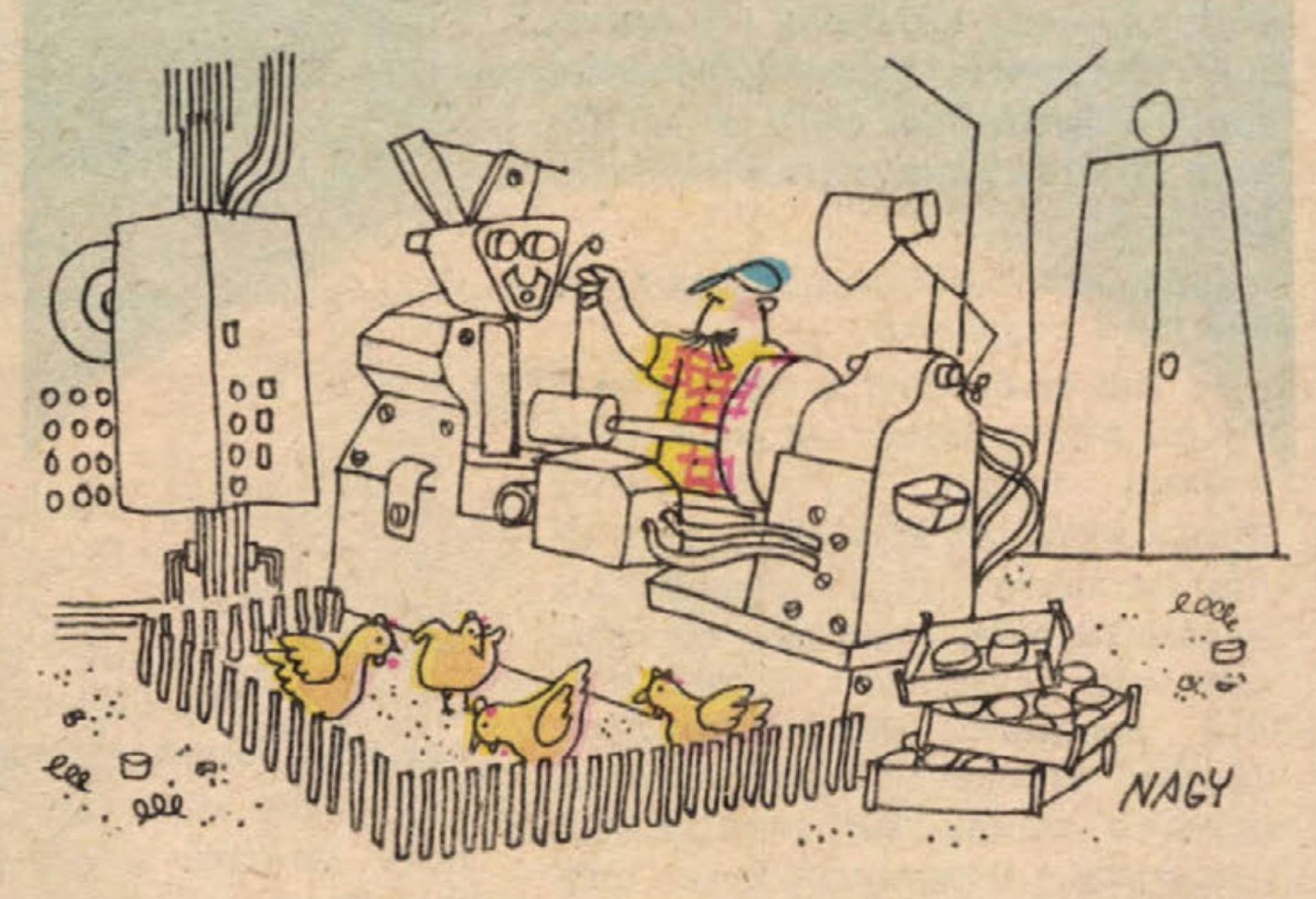

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feleség fölkeresi a pszichiátert:

— Kérem, segítenie kell, a férjem újabban már önmagával beszélget.

— Asszonyom, nincs komoly ok az aggodalomra. Ez meglehetősen gyakori eset.

— Igen, de az én férjem telefonon csinálja.

BIKA

Kezembe került a hazai hiánycikkek leltára. Akkora kötet, hogy csak toronydaruval lehet lapozgatni. A szerkesztők időt, anyagot és energiát spórolhattak volna, ha inkább azt gyűjtik össze vékony kis füzetkében, ami *mindig* kapható minálunk. Amikor odáig értem, hogy a bika orrába való vaskarika is hiánycikk, hirtelen megpendült bennem valami. Egy pillanatra azt hittem, csak az infarktus csenget a boltajtón, kukucs, jövök, de aztán szónokolni kezdett egy vékonyka kis hang:

— Ez a te küldetésed, fiú, mely értelmet ad az életednek. Kelj fel, vedd ágyadat, s addig ne legyen nyugvásod, míglen csak bika orrába való vaskarikát nem lelsz.

Hát keltem és mentem. Arra gondoltam, hogy a Nemzetközi Vásár jó vadászterület lesz, hiszen ott 2 milliárd katasztrális holdnyi területen 160 ezer kiállító mutatja be a 17 világrész 2394 országának minden elképzelhető termékét, sőt, néhányat az elképzelhetetlenek közül is. Reményektől vitorlás szívvel fordultam be elsőnek a Bikászati Segédeszközök Mária Teréziáról elnevezett Vertikális Kombinátjának (azelőtt Knóblauh és Fia) pavilonjába.

— Bika orrába való vaskarikát kérek — tértem rögtön a tárgyra, de Mária Terézia harsány kacajra fakadt.

— Régóta nem tartjuk — mondta és keblére szorította magzatát, aki a történelem tanúsága szerint II. József lehetett. — Termékszerkezet-váltás. Áttértünk a pedálos generálstábséf gyártására.

— Miért?

— Jövedelmezőségi számításokat végeztünk. Kisült, hogy ötszázmillió bika orrába való vaskarika forgalmazásával mintegy 4 fillér haszonra tehetünk szert. Viszont egyetlen pedálos generálstábséf eladásán 322 billió aranydollárt keresünk.

— Figyelemre méltó. És hány ilyen micsodát adtak el mostanáig?

— Természetesen egyet sem. Ki az ördög vásárol ma pedálos generálstábséfet?

Enyhén lelombozódva léptem be a Bika és Vidéke KTSZ vásári irodájába, ahol viszont egy pillanat alatt újra kivirágozhattam, mint nyárestén a Tisza.

— Vaskarika? — kérdezte a csinos kis Vidéke. — Mennyit parancsol?

— Hát van? — rikkantottam.

— Minden mennyiségben. Persze csak bikaorral együtt szállíthatjuk.

— Hogyhogy? — kérdeztem. — Hiszen a tárgybika saját orral rendelkezik. Ellenkező esetben ugyanis karikára sem lenne szükség, mert hová fűznénk?

— Nem a mi gondunk, kérem — mondta a fitos kis Vidéke. — A KTSZ alapszabványa előírja, hogy nincsen karika orr nélkül.

— De hát ez karikánként egy-egy elfekvő bikaorrot jelent — sápítoztam. — Mit kezdjen a fogyasztó annyi bikaorral?

— Esetleg szendvicseket készíthet belőle melléküzemágban.

— Bikaorrszendvicset? — üvöltöttem hevesen émelyegve. — Fene a gusztusát, kisztihand.

— Vagy szaglászni is lehet vele!

— Szaglászni? Bikaorral? Jóságos ég, mit szaglásszunk bikaorral?

— Tudomisén. Tehenet.

Éreztem, hogy reszket a szájam széle.

— Ön tévedésben van. Szaglászni az ibolyát szokás. A tehenet inkább fejik.

— Elég lesz kérem — mondta a szemrevaló kis Vidéke és teljesen hűvös volt a hangja. — Ez ipari vásár, nem Hacsek és Sajó. A viszontlátásra.

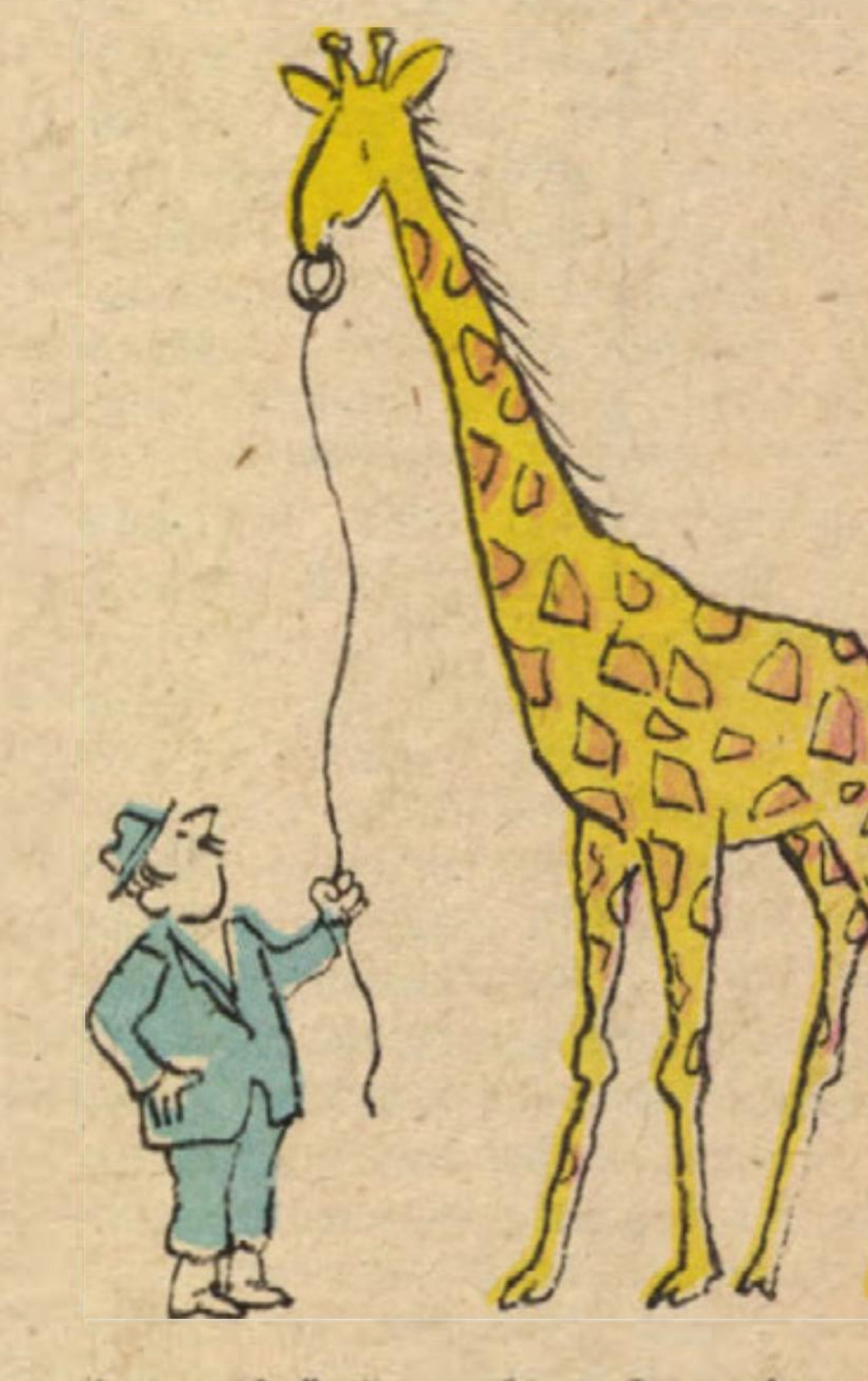

Csakis állati kitartásomnak köszönhető, hogy a körvadászat végén mégis jó hírrel állhattam Sanyaró Suta Pelbárt, a nagy bikás elé.

— Itt a megoldás, atyámfia — kurjantottam. — A krokodilparti Buhibalu & Co. zsiráf orrába való vaskarikát kínál a vásáron luxuskivitelben. Na?

— Méghogy zsiráf orrába valót — hümmögött az ősz ellető. — Meg van maga húzatva, ecsém. Hát hogy az isten csudájába nyújtóztassam fel olyan magasra a bika nyakát, he? Frászt se ér az a karika, ha a jószág három méterrel az orra fölött viseli. Vagy állítsam tán hokkedlire azt a bikát? He?!

A sors akaratában megnyugodva hagytam fel a kutatással. Örömömre szolgált, hogy a szelíd ütődöttség ma már nem csupán egy szűk városi réteg kiváltsága. Másnap hallottam, hogy szerencsés fordulat állt be az ügyben. A Zűrzavarosi Bútorüzem az Erdei Absniclivel kooperálva megkezdi a bika orrába való vaskarika gyártását.

Habos kőrisfából.

Peterdi Pál

FELEKI LÁSZLÓ:

Miért haltak ki a dinoszauruszok?

Abban, hogy a dinoszauruszok mintegy 65 millió évvel ezelőtt kihaltak, nem kételkedik a tudomány. Istenem, senki sem él örökké. Azért mert valaki sárkánygyík, még nem halhatatlan. De miért? És hogyan? Ez itt a kérdés. Mert 150 millió éven keresztül uralkodni a földkerekségen, rémületbe ejteni még egymást is, és akkor hirtelen, egyik évezredről a másikra kihalni — ez aztán rejtély a javából! Mi történhetett itt? A kövületek sem adnak választ a nagy kérdésre. Ezekből a maradványokból tudományos korhűséggel meg tudták alkotni az eredeti lények pontos és ijesztő mását, de okosabbak nem lettünk. A dinoszauroszok kétségtelenül nélkülözik a könnyed bájt, ami a gazellákat jellemzi, s nehezen képzelhető el egy domesztikált brontoszaurusz, amely házőrzésre, igavonásra vagy pusztán gyönyörködésre (díszhal, kanári, stb.) lenne alkalmas. De ne legyünk elfogultak! Egy dinoszaurusz szépsége csak egy másik dinoszaurusz esztétikai értékrendjébe illeszthető be. Ma már tudjuk, hála Kantnak, hogy szép az, ami érdek nélkül tetszik, s ha ismernénk a dinoszauruszok érdekképviseleti viszonyait, talán választ tudnánk adni a jura korszak legfontosabb széptani kérdéseire.

A legnagyobb kérdés azonban nem az egykori ősgyíkok relatív csinossága, hanem az a szomorú tény, hogy hirtelen eltűntek a Föld színéről, s ma már csak mint kövületek foglalkoztatják a tudományos közvéleményt. Sokféle elmélet született már a nagyméretű ősállatok villámgyors kipusztulásáról, de az újabb elméletek is csak azt bizonyítják, hogy még rengeteg a kutatni való, amíg kiderül, hogy miért ragadta el a dinoszauruszokat ilyen tragikus hirtelenséggel a halál. Nemrég azt találták ki, hogy kozmikus katasztrófa okolható a sárkánygyíkok kihalásáért. Egy kisbolygó, alig 10 kilométeres átmérőjű égitestecske ment neki a Földnek, mintegy 100 millió megatonna energia szabadult fel (íme, az energiagazdagság is lehet veszélyes!), s ez az esemény akkora port vert föl, hogy az így keletkezett sötétségben gyakorlatilag lehetetlenné vált a fotoszintézis. Közismert, hogy fotoszintézis nélkül egy lépést se lehet tenni az evolucióban. Egy másik elmélet szerint, amelyet sci-fi regényében D. M. C. Nightmare amerikai író ismertetett, fekete lyukakból antianyag felépítésű ellenséges sárkánygyíkok szállták meg a Földet, elpusztították földi rokonaikat, majd visszatértek támaszpontjukra, miközben diadalmasan énekelték a „Fekete lyuk éjszakája" kezdetű indulót a gravitációs kollapszus százmilliomodik évfordulója alkalmából. A Brit Királyi Asztronómiai Társaság azonban „Hiszi a piszi" címmel szimpóziumot hívott össze és ezen elvetették ezt az elméletet, amelynek kétségtelen hiányossága az, hogy nem ad választ egy fontos kérdésre: miért nem változtak sugárzássá az antianyag felépítésű dinoszauruszok, s hogyan maradtak meg kövületek formájában a hagyományosak?

Az elmúlt napokban végre döntő fordulat állt be, amely egy csapásra mindent tisztáz és pontot tesz a régóta vajúdó kérdés végére. A nyékládházi ásatások során ifj. Barna Gedeon professzor, a kertészeti és testnevelési egyetem dinoszauruszológiai tanszék helyettes vezetője megtalálta az Ősgyíkok Világkongreszusának jegyzőkönyvét, amely a mintegy 65 millió évvel ezelőtt lezajlott nagyfontosságú összejövetelen elhangzottakat tartalmazza. Az okirat hitelessége felől nem lehet kétség, hiszen nemcsak a kongresszuson elnöklő tirannoszaurusz írta alá, hanem egy iguanodon is, a jegyzőkönyvezető, továbbá egy plesioszaurusz és egy corithoszaurusz mint tanú látta el kézjegyével. A jegyzőkönyv teljes szövegét a Rozmaring téesz adja ki, amelynek egyik melléküzeme olaj- és őslénykutatással foglalkozik. Mi csak néhány jellemző részletet ragadunk ki.

A konresszuson a földkerekségnek úgyszólván minden ősgyíktörzse népes küldöttséggel képviseltette magát. Mivel a kongresszus titkos volt, nevek nem szerepelnek a jegyzőkönyvben. Az elnöklő tirannoszaurusz azt javasolta, hogy a napirend mindössze egyetlen pontból álljon: „Hogyan tovább?". A javaslatot egyhangúlag elfogadták, majd szótöbbséggel elutasították egy threrapszida javaslatát, amely a növényevők érdekvédelmét célozta. Az elnök meg is jegyezte: „Komolyabb időket élünk, semmint hogy léha táplálkozási kérdésekkel foglalkozzunk! Egyeseknek csak az evésen jár az eszük!". Majd így kezdte a beszámolóját:

— Gyíktársak! Százötven millió éve élünk már ezen a Földön, megszámlálhatatlan nemzedéken keresztül, és szomorúan meg kell állapítanom, hogy úgyszólván semmit sem fejlődtünk!

(Hangok: Ez azért túlzás!... Vonja vissza!...)

— Nem vonom! Nem túlzás! A legfőbb baj most is kiderült: az önkritika teljes hiánya. Az önkritika pedig nem mazochizmus, hanem józan értékelése a tényeknek. A tények pedig kemény dolgok!

(Hangok: Bizonyítékokat!... Alaptalan vádak!...)

— Helyes. Bizonyítékokat óhajt a tagság? Megkapja. Kérdem én, százötven millió év alatt mit produkáltunk? Mindig ugyanazt csináltuk. Hogy nem untuk meg! Ettünk, szaporodtunk, ettünk, szaporodtunk, egymást is felfaltuk, ha kellett.

(Egy vegetariánus: Elég baj!)

— Miért, a halak talán vendéglőbe járnak? Egymást eszik. Azt a táplálékot kell magunkhoz vennünk, ami van. De én nem erről beszélek. Százötven millió esztendő alatt megmaradtunk oktalan állatoknak, és biztos vagyok benne, hogy amikor megtalálják kövületeinket, nem kapjuk meg a dinoszaurusz szapiensz nevet.

(Egy hang: Már miért nem?)

— Megmondom, meg én! Százötven millió év alatt nem készítettünk egyetlen szerszámot sem. Foggal, körömmel, farokkal harcoltunk, nem találtunk fel egyetlen lőfegyvert, még nyilat sem, nincs tüzérségünk, nem is beszélve a középhatósugarú nukleáris rakétákról.

(Egy hang: Már ez is baj? Békés fajta vagyunk!)

— Hát erről lehetne néhány szót ejteni, hiszen éppen az imént tett panaszt nálam egy fehérjedús gyíktársunk. Az élet harc, ezt tudjuk, de mégsem fejlesztettünk harci eszközeinket, mint már mondottam volt. Talán azért, mert a kultúra ápolására összpontosítottuk minden erőnket? Ugyan kérem! Egyetlen zeneszerzőt sem tudunk felmutatni. Versenysportunk még gyermekcipőben sem jár, a csapatsportokra senki sem gondol, nincs követelményrendszerünk sem, tehát nincs mit támadni. És hogy áll a dinoszaurusz tudomány? Sajnos, sehogy! Matematika, geometria? Hagyjuk! Még egy Euklidészünk sincs, nemhogy egy Bolyaink. Néha idegesek vagyunk, de a napfoltok vizsgálatához bezzeg nem fűlik a fogunk. Nincs irodalmunk, nem írtunk egyetlen verset sem...

(Egy hang: Szóval vannak eredmények is!)

— ...kérem, mellőzzék a komolytalan közbeszólásokat. Igenis, nem vagyunk a poéták népe. Dögnagy testünket csak vonszoljuk, mert nincs egyetlen fia gépkocsink, kamionunk, vasútunk, hajónk, a légi közlekedésről nem is beszélve. És a betegellátás? Hol kapok orvosságot, ha megfájdul a fejem? A múltkor egy trachodon koponyájába beletört egy fogam. Kérdem én, hol egy fogorvos, aki kezelné, vagy akitől egy protézist kaphatnék? De nincs művészetünk, szobrászatunk, színházunk sem, hiányzik a tervszerű mezőgazdaság is. Közigazgatásról beszélni sem lehet. Politikai életünk a nullával egyenlő. Pedig lennének szónokaink, itt vannak a brontoszauruszok, de csak akkor mennydörögnek, ha éhesek.

(Egy brontoszaurusz: És ha van mondanivalónk!)

— Az rendszerint nincs. Napokig sorolhatnám, hogy mi mindent nem csináltunk. Nincs bányászatunk, az ősrégészettel senki sem foglalkozik, sírni tudnék, ha a filozófia jut eszembe. Civilizációról ne is beszéljünk. Útviszonyok, ugyan! Nem ismerjük a huliganizmust, a prostitúciót, nincsenek kozmogóniai elméleteink, és senkit sem ítéltünk máglyahalálra. Egyetlen vallásháborút sem vívtunk, nincsenek gyarmataink, nincsenek fegyházaink, légkörszennyezésre nem is gondolhatunk. Hol van egy dinoszaurusz, aki sikkaszt, bankjegyet hamisít, repülőgépeket rabolni tud? Ne áltassuk magunkat! Nem adtunk a világnak egyetlen homoszexuális dinoszauruszt sem. Hát nem szörnyű? Százötven millió esztendőt fecséreltünk el hiábavalóságokra! Nem tudunk sem sakkozni, sem kártyázni! Csak esszük egymást, de nincs egy bankrablás, vagy családi dráma. Nincs ideológiánk, nincs tévénk!

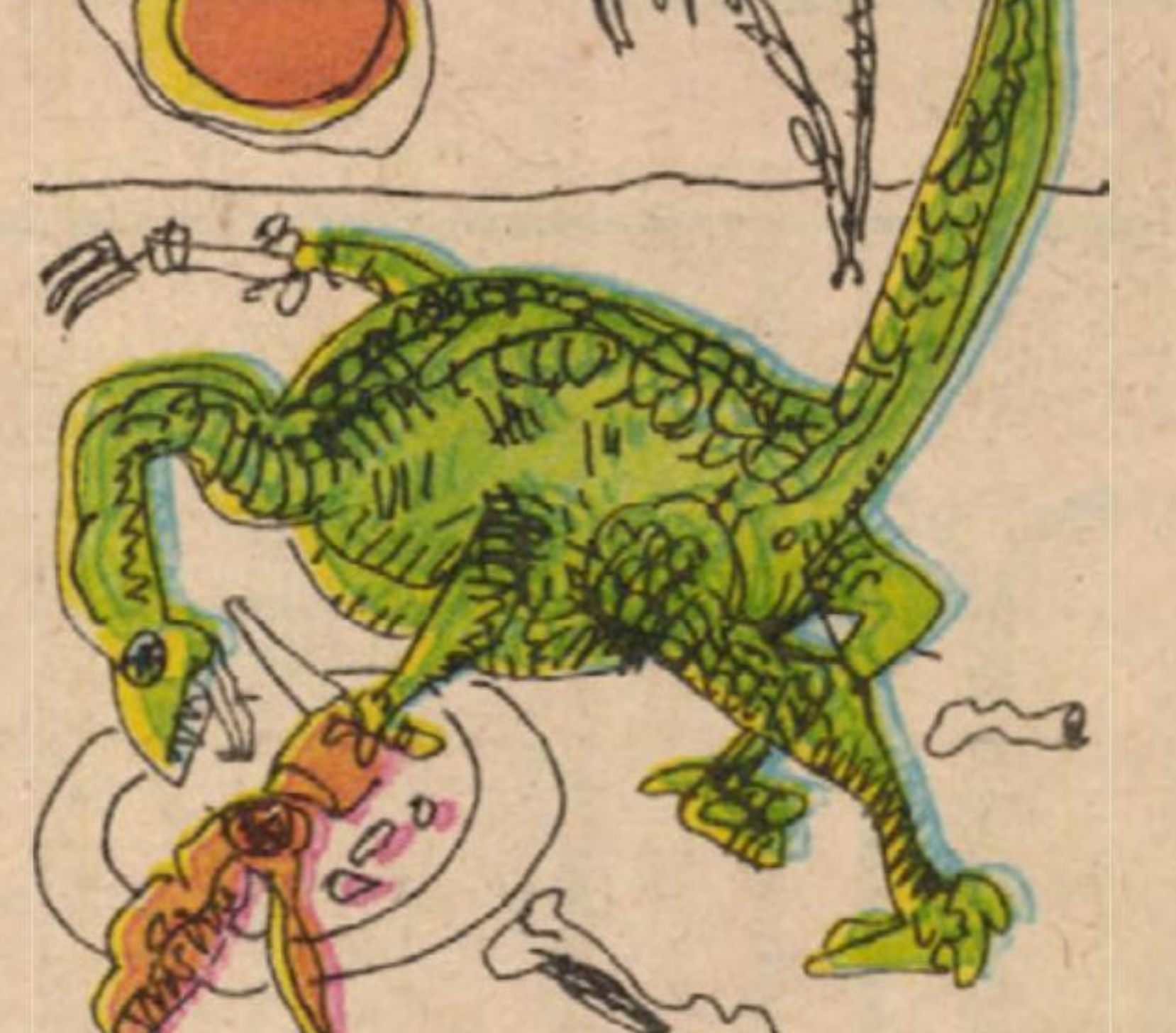

(Hangok: Rossz a műsor!... Azok a rémes sorozatok!... A színes tévé rontja a szemet!...)

— Erre csak azt mondhatom, hogy savanyú a rókának a szőlő. De ahogy mondani szokták, száz szónak is egy a vége. Én azt javaslom, hogy hagyjuk abba az egészet. Ha eddig nem ment, ezután sem megy már. Szavazzunk!

A javaslatot elfogadták, s csak azt kötötték ki, hogy a szavazás titkos legyen, a demokrácia alapelveinek megfelelően.

A szavazás rendbontás nélkül folyt le, majd ezt követően a dinoszauruszok kétharmados szótöbbséggel kihaltak.

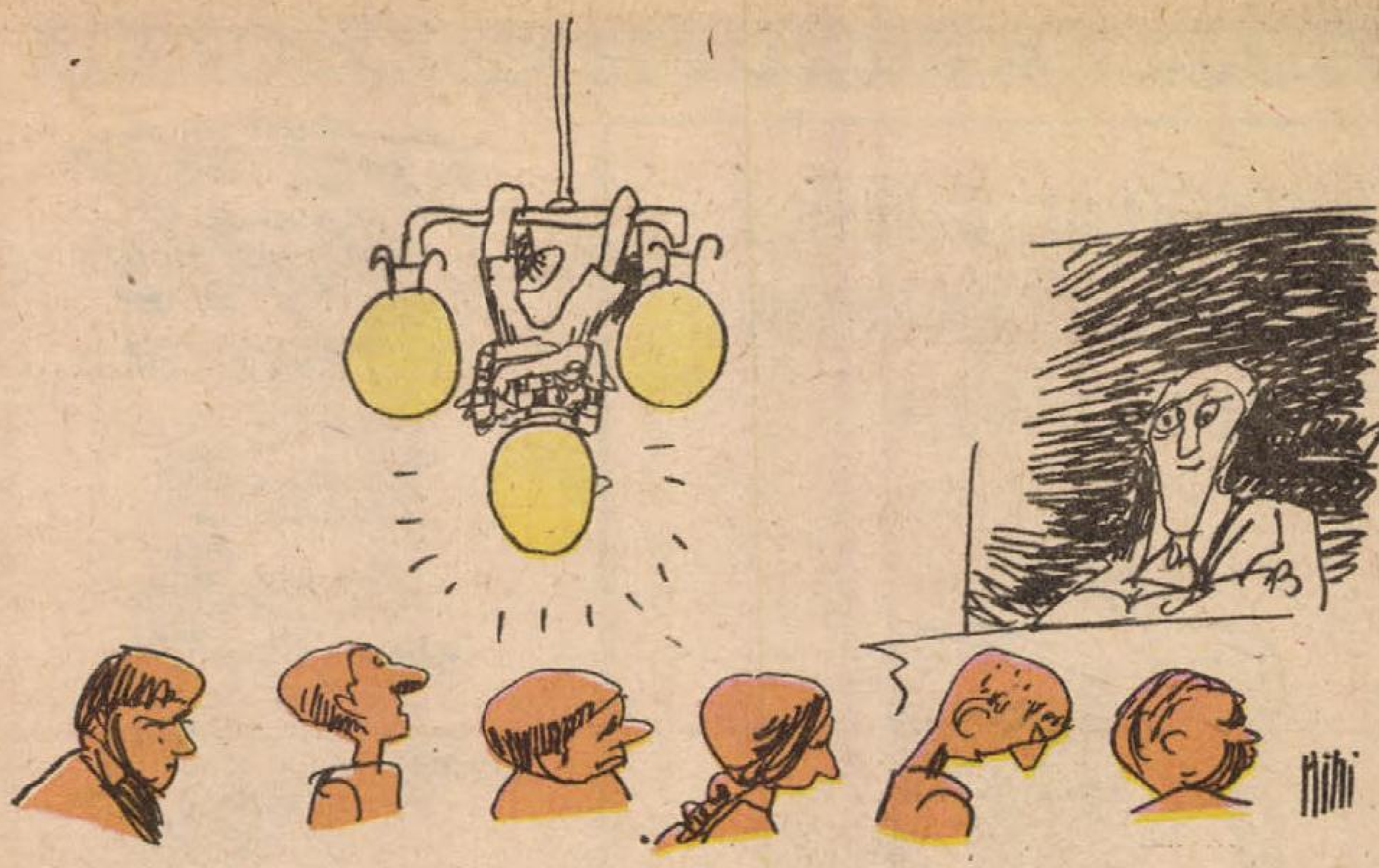

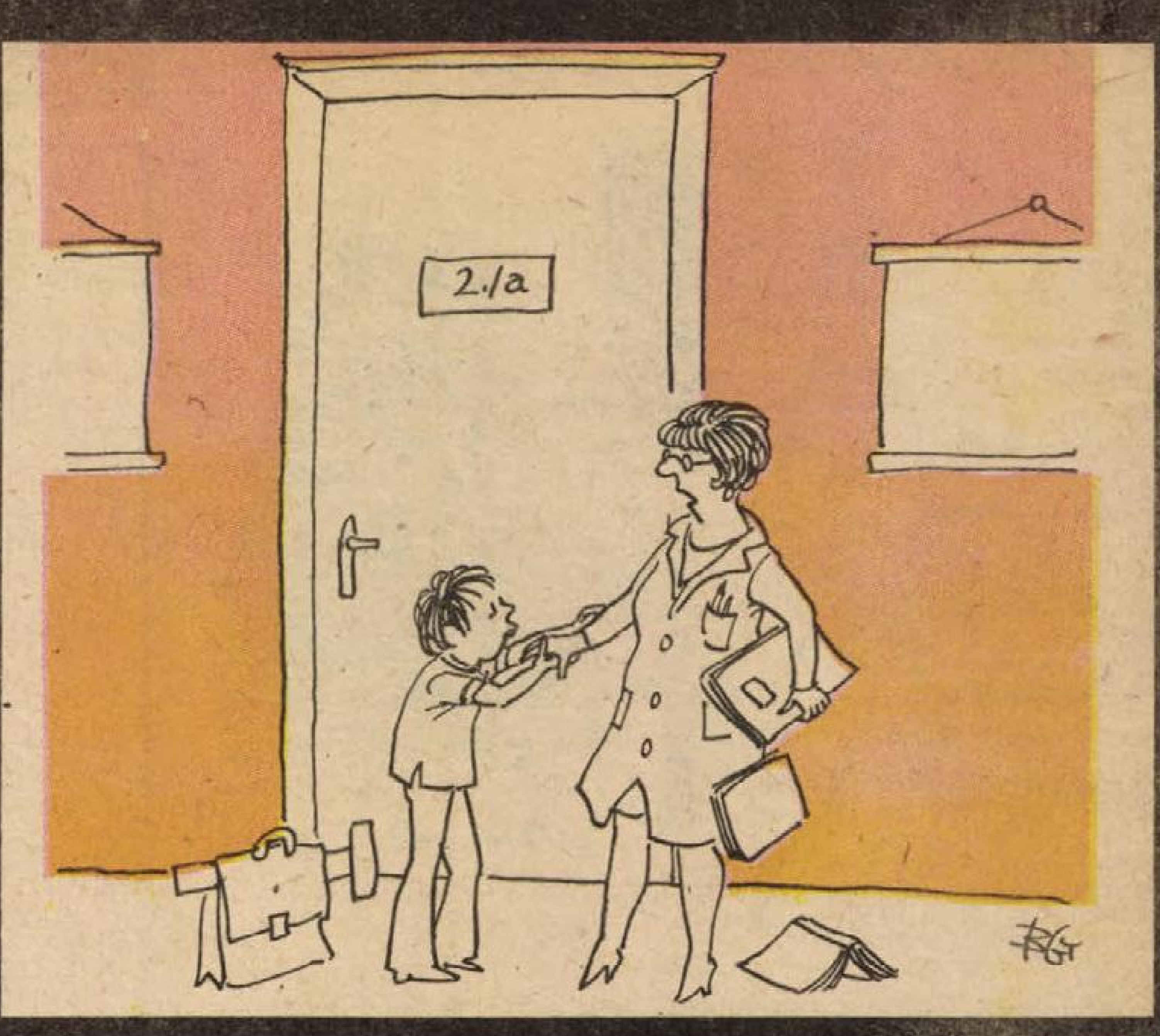

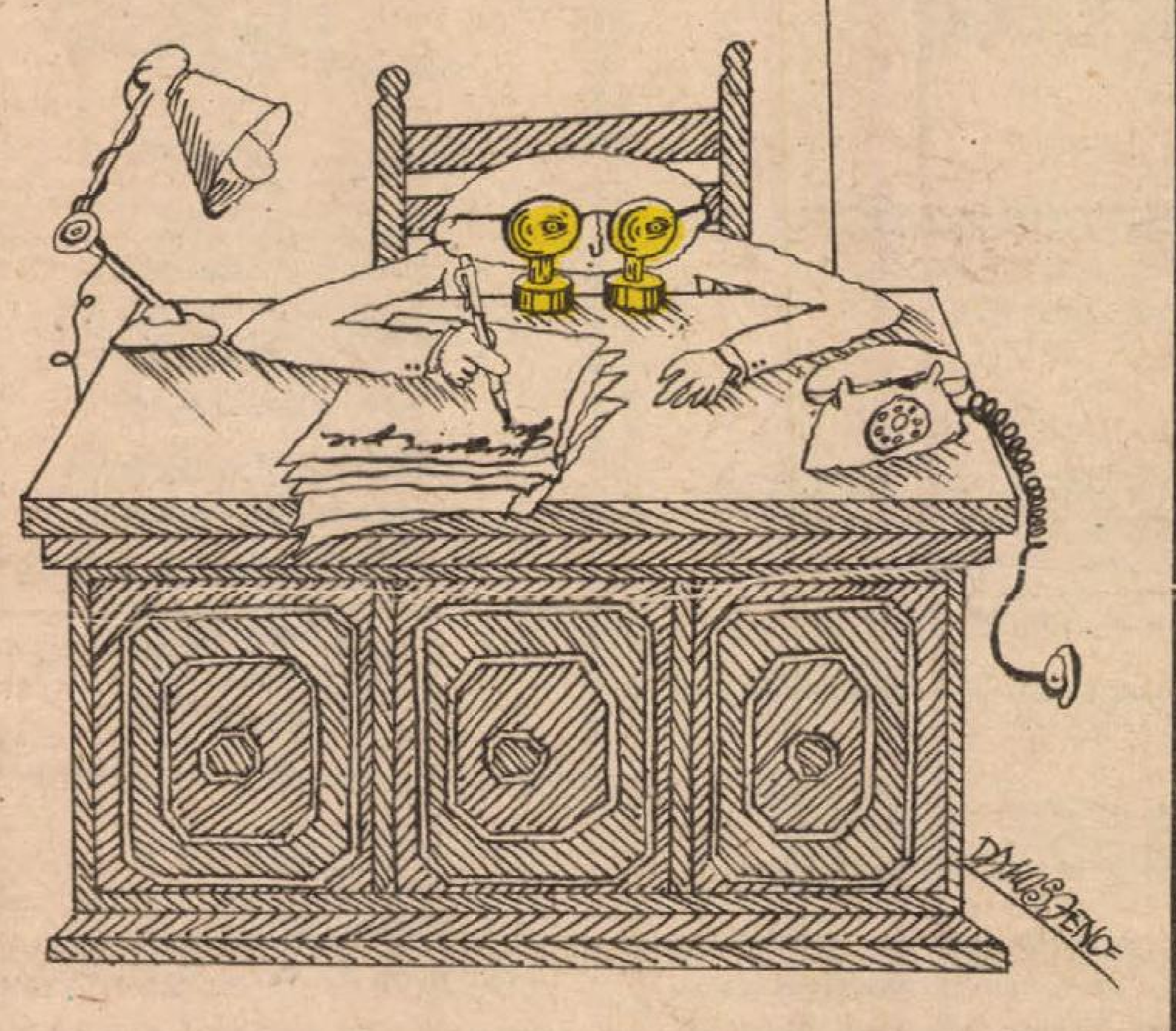

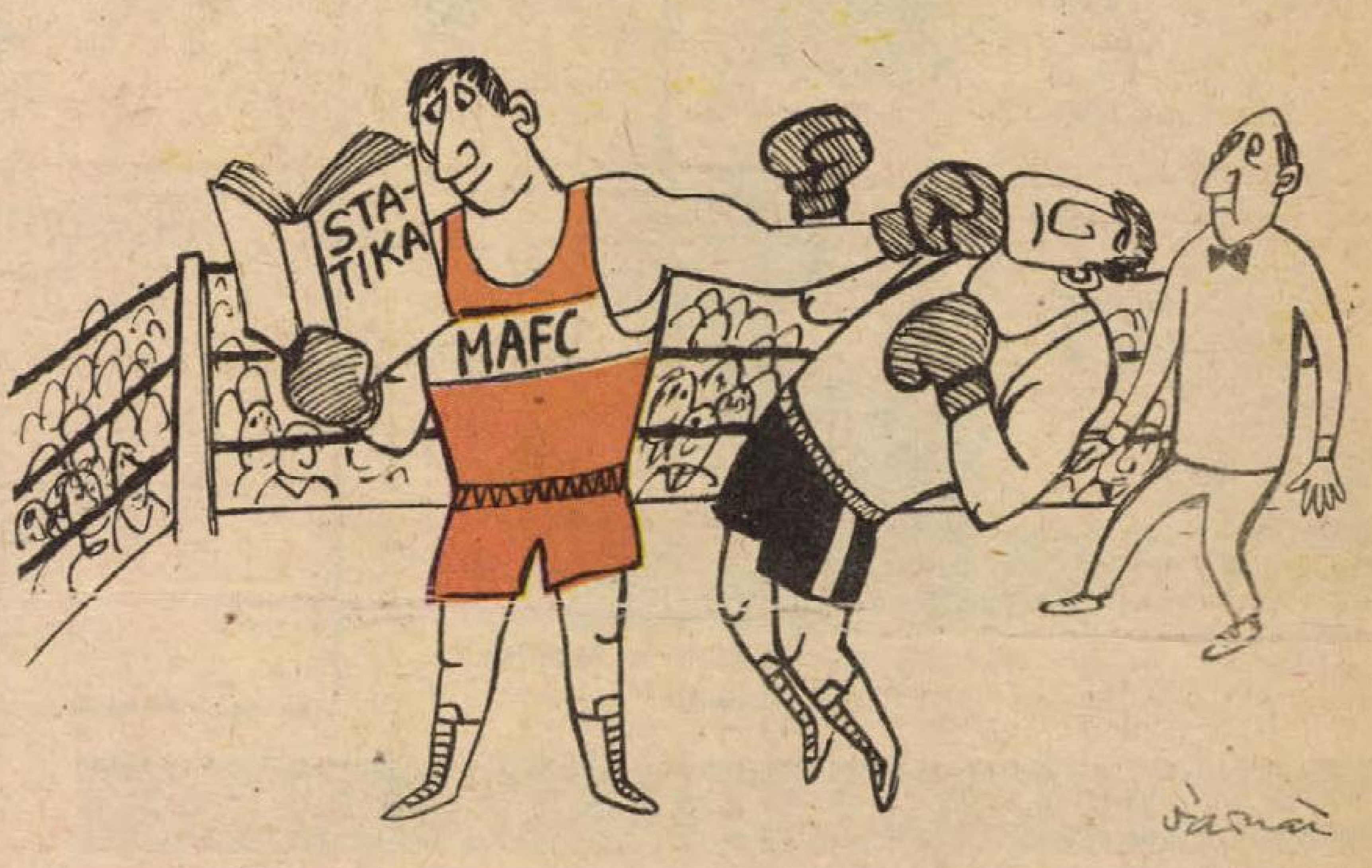
STA-
TIKA
MAFC

EMINENS

HEGEDŰS, BRENNER, DALLOS, VÁRNAI, SAJDIK, LEHOCZKI, FÜLÖP

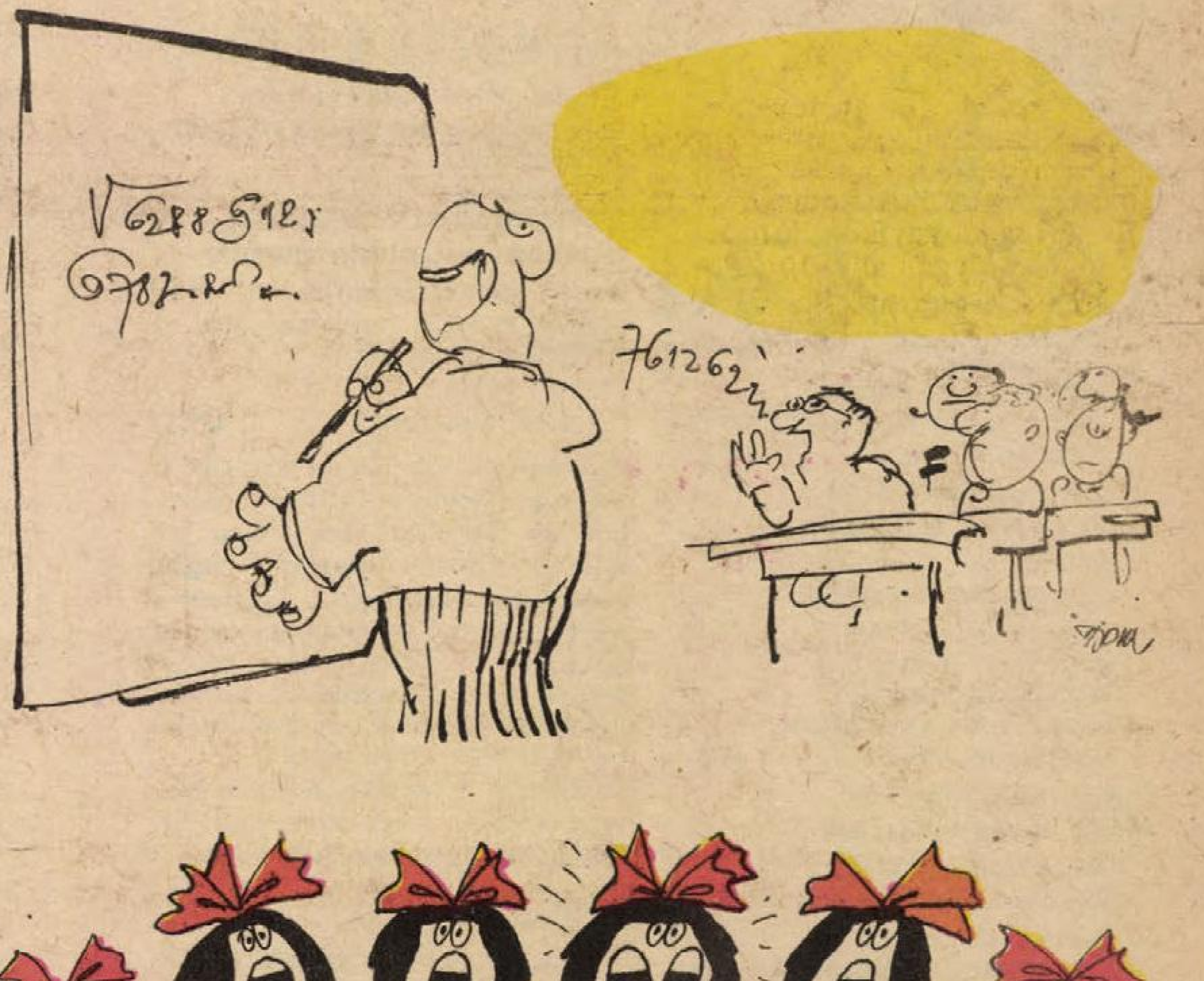

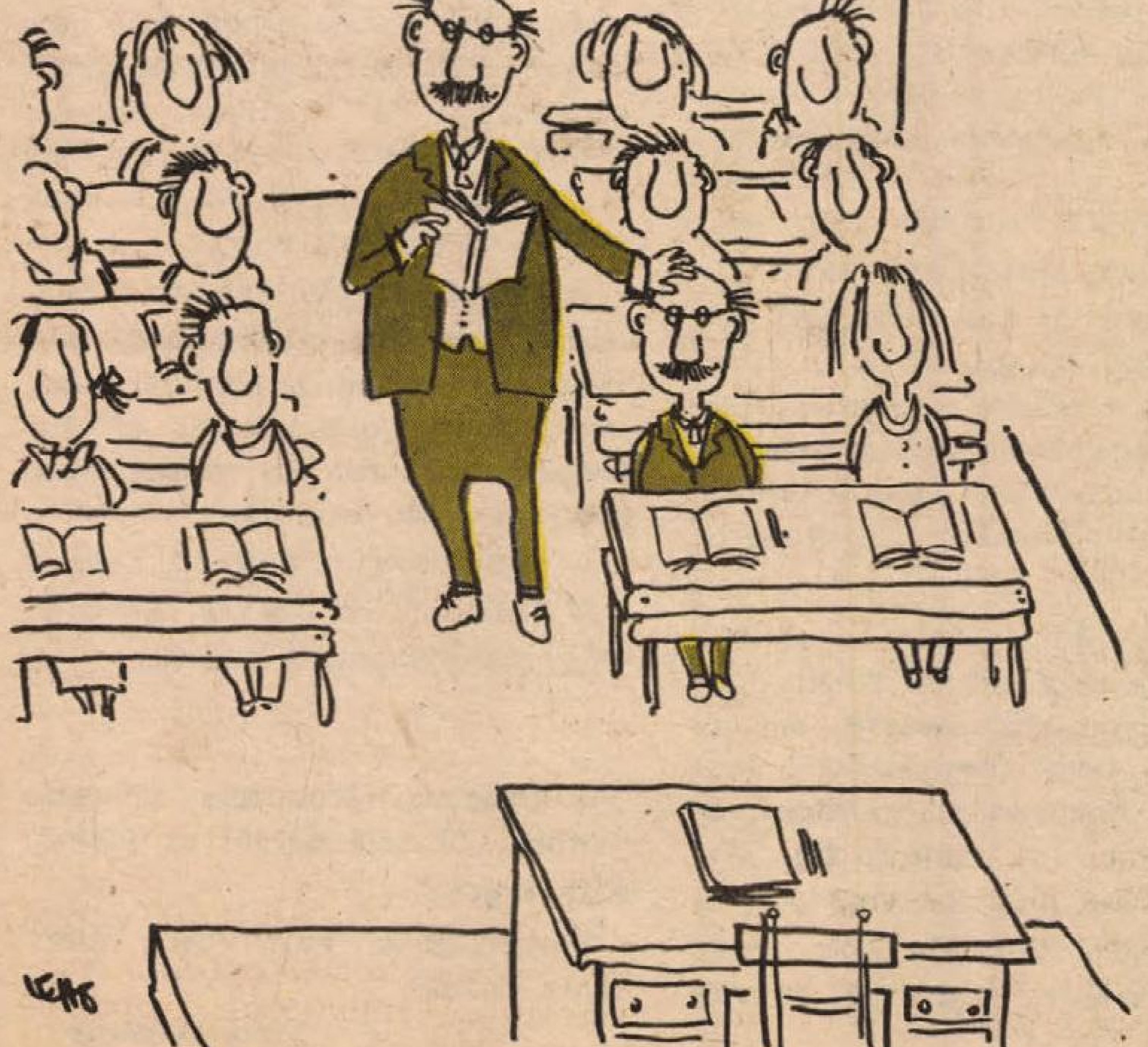

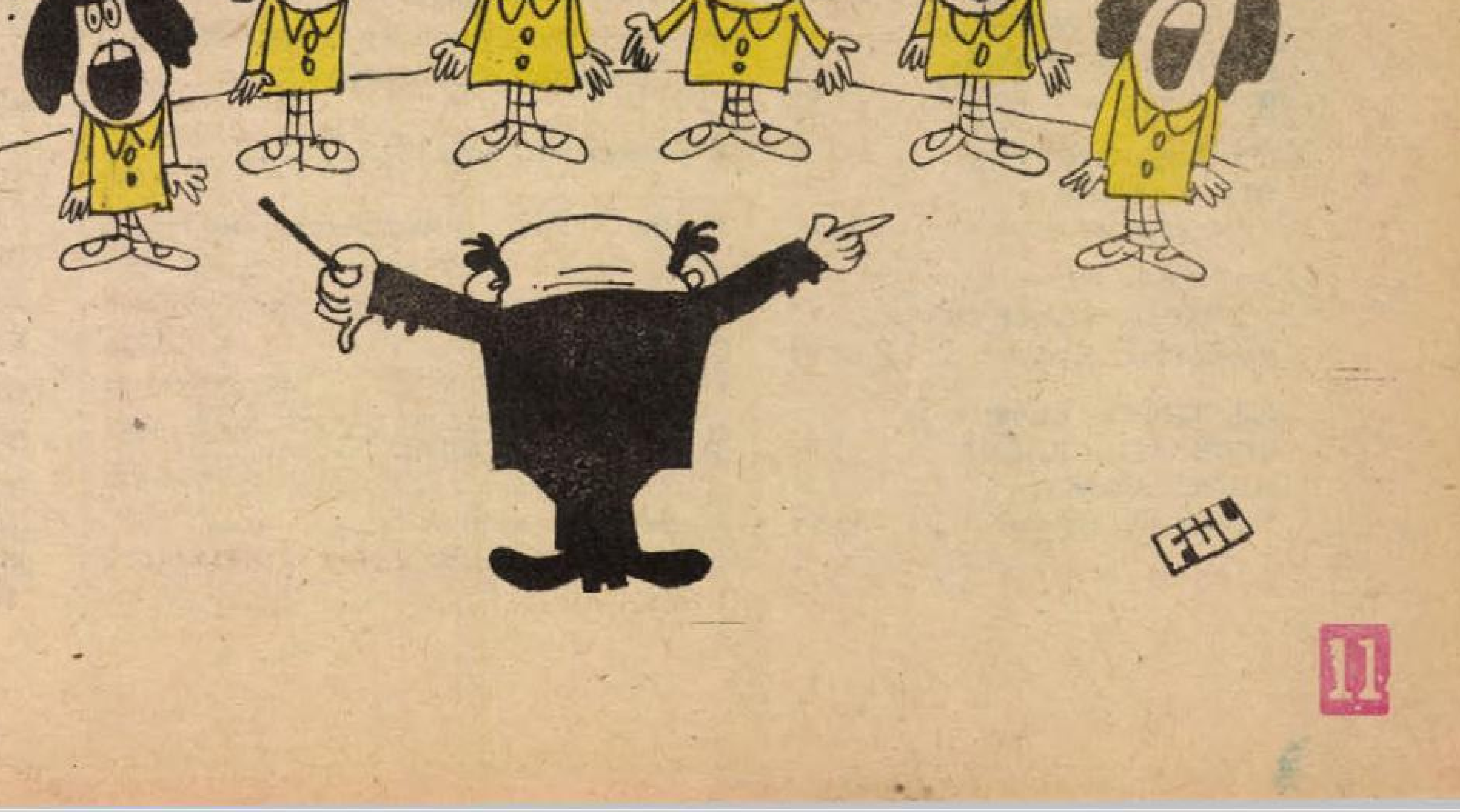

TALÁLKOZÓ HÁZASSÁGI APRÓHIRDETÉS UTÁN

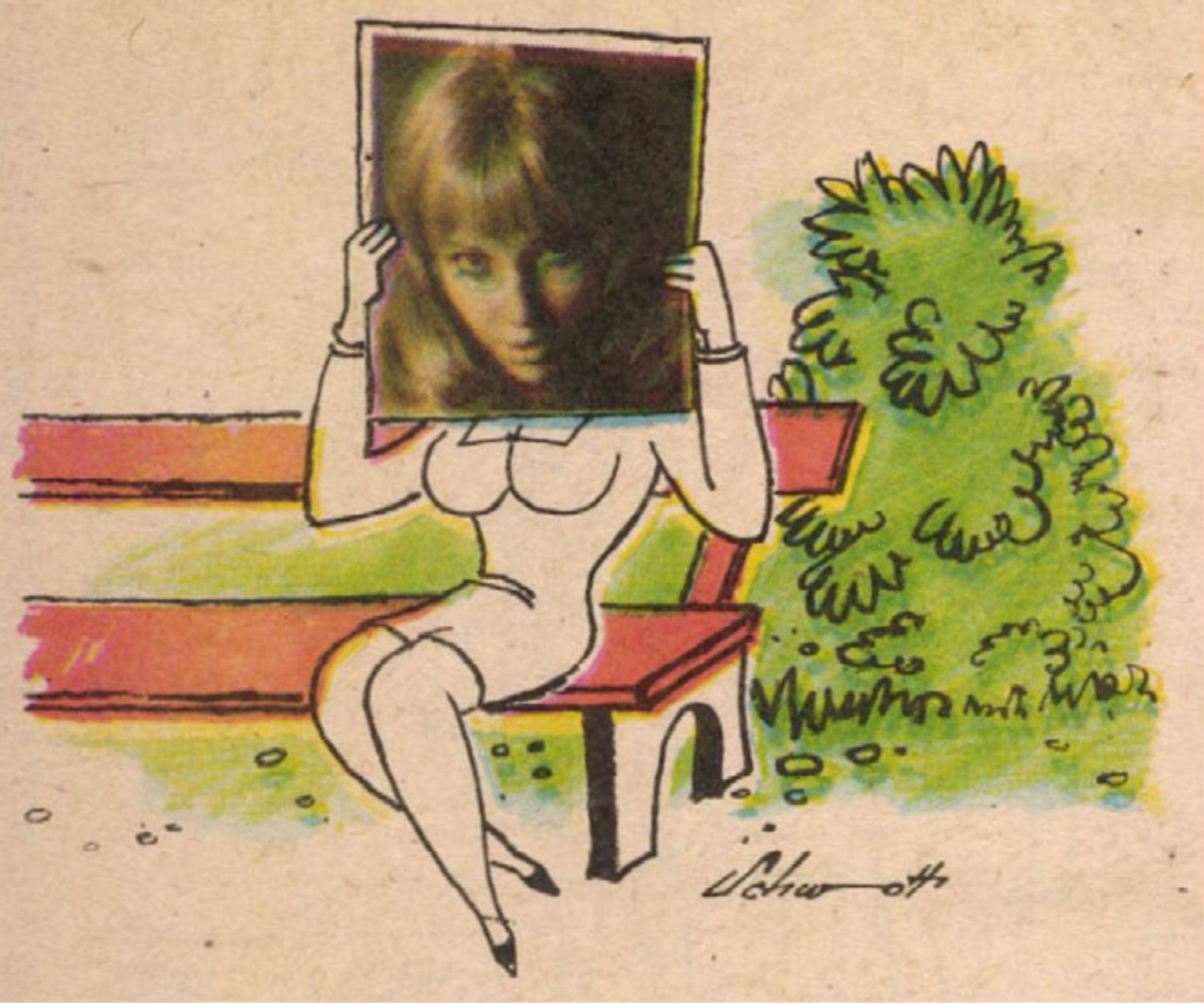

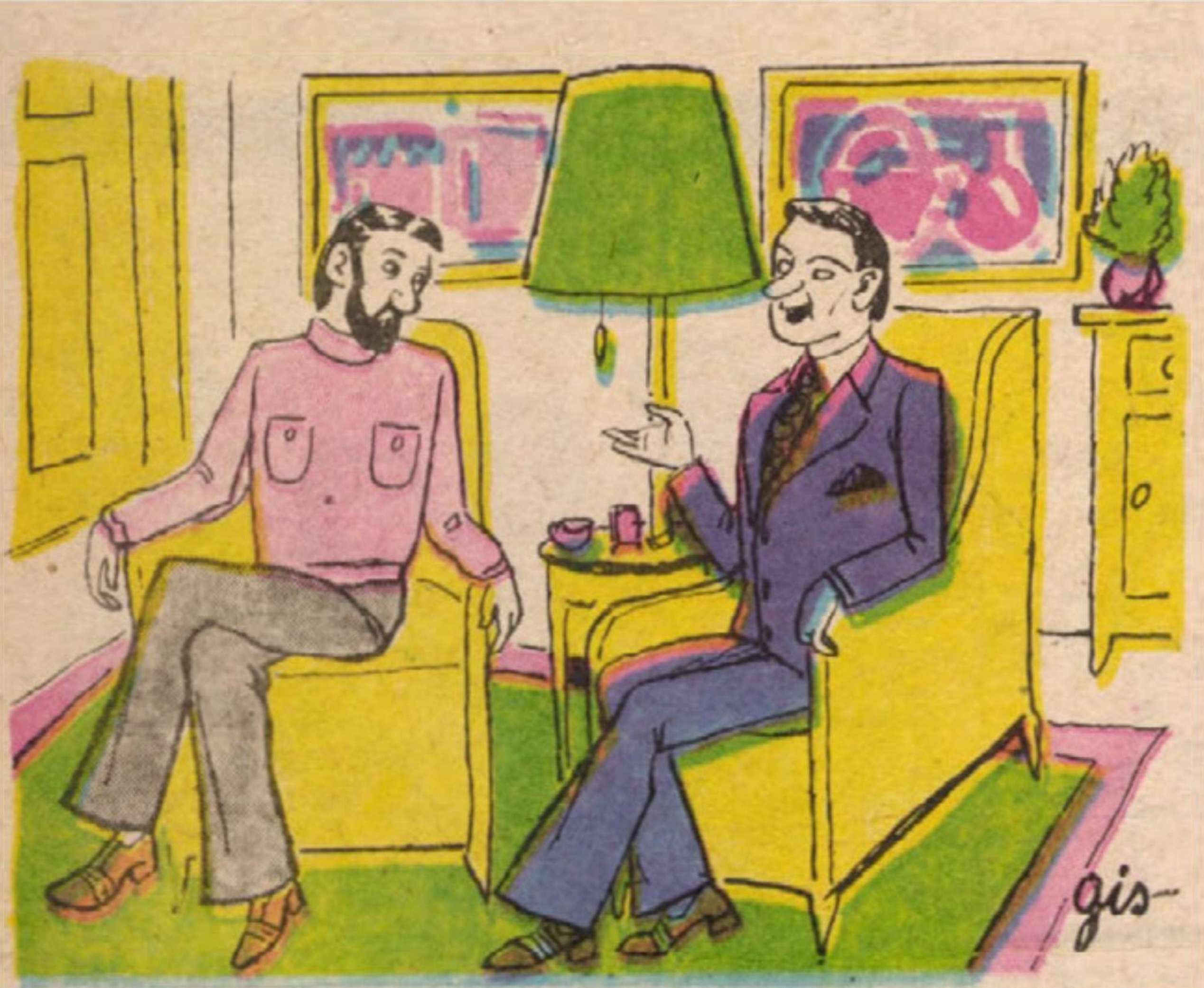

– Képzeld, olyan sok volt már otthon a mosatlan edény, hogy kénytelen voltam megnősülni!

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

ÚJ BOLTTAL BŐVÜLT
A RAVILL ELEKTRON
HÁLÓZATA

ELEKTRON

BELVÁROSI ELEKTRON SZAKÜZLET
Budapest V., Irányi u. 25.
Telefon: 182-678

Híradástechnikai és háztartási készáruk,
szerelési anyagok, izzók, elemek
széles választékával várja
a kedves vásárlókat!

CSAK EGY UGRÁS
A NYUGATITÓL
RUDAS L. U
KERAVILL
LENIN KRT.

ELEKTROMOS HÁZTARTÁSI GÉPEK, TELEVÍZIÓK, RÁDIÓK!
A minta szerint árusított cikkek díjtalan házhoz szállítása.
OTP ÜGYINTÉZÉS!
Állandó bemutató,
szaktanácsadás.
Bp.VI., Rudas L. u. 27.
Lenin krt.–Rudas L. u. sarok
KERAVILL

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

UTAZZÉK VELÜNK!

... pld. Woynárovich Elekné:
NEPÁL – AZ ÉLŐ ISTENNŐ ORSZÁGA.
Világjárók sorozat 65 Ft
... pld. Széchényi Zsigmond:
SZARVASOK NYOMÁBAN ÉS EGYÉB ÍRÁSOK 44 Ft
... pld. Forgács A.–Szabó M.:
GÖRÖGORSZÁG.
Panoráma nagy útikönyvek 130 Ft
... pld. Hegedüs Hubert:
Hajók – vizek – tengerészek.
Világjárók sorozat 37 Ft
... pld. Thor Heyerdahl:
TUTAJJAL A CSENDES-ÓCEÁNON
A Kon-Tiki expedíció.
Világjárók sorozat. 47 Ft
... pld. John Hillaby:
GYALOGSZERREL NAGY-BRITANNIÁBAN.
Világjárók sorozat 42 Ft
... pld. Kare Holt:
A VERSENYFUTÁS.
Amundsen és Scott kapitány expedíciója 30 Ft
... pld. Ignácz Rózsa:
UTAZÁSOK EMLÉKKÖNYVE.
Világjárók sorozat 48 Ft
... pld. E. T. Krenkel:
HÍVÓJELEM: RAEM.
Világjárók sorozat 53 Ft
... pld. Nagy Károly:
HEJ, BALKÁN!
Világjárók sorozat 50 Ft
... pld. Sebők Éva:
LENGYEL TEAKEVERÉK.
Világjárók sorozat 52 Ft
... pld. Miloslav Stingl:
KERESZTÜL-KASUL MIKRONÉZIÁN.
Világjárók sorozat 57 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre, borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Ady Endre Könyvesboltja
Budapest IV., Reviczky u. 36. 1046
Egyesült Izzó lakótelep

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal):
....
....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
....
Születési ideje, helye: ....
....
Személyi ig. száma: ....

SZÓSZÖCSKÉK

Kicsi szívem egész melegével irigylem jó arcmemóriájú embertársaimat. Velem ugyanis már előfordult, hogy szélesen ráköszöntem az utcán valakire: „Fogadjunk, hogy nem ismersz meg?" Mire kiderült, hogy ő igenis rámismert (egyszer valahol vidéken találkoztunk társaságban); *én* voltam az, aki összetévesztettem néhai barátom bátyjával.

Az arcmemóriának megvannak a profijai. Közéjük tartozik Robert Goffin belga költő, a Nemzetközi PEN alelnöke is. Egy alkalommal (1964-et írtunk) a Magyar PEN Club elnöksége a Citadella-pincében látta vendégül vacsorán. Goffin, a cigányzene nagy barátja, odaintette a prímást, s eljátszatta vele a „Szőr a szitában" című csárdást, melyet harmincegy évvel korábban kedvelt volt meg, első magyarországi látogatásakor. A csárdás után rábökött a prímás mellére: „Maga, barátom, 1933-ban az Arizona mulatóban játszott, igaz?" „Igaz" — válaszolta az elképedt zenész.

De van, aki Goffinen is túltesz. Fiamat néhány éve be kellett vinnem a gyermeksebészetre. Az orvos, alig hogy megpillantott (akkoriban negyvenöt lehettem és százöt kiló), így kiáltott föl: „De hisz önt én már láttam! Azt is megmondom, hol: *Ön volt az az aranyos kétéves kisfiú 1931 nyarán Nógrádverőcén!"*

Barátaim, megértitek?
egy ember él közöttetek,
van kulcsa és van ajtaja,
hazamegy és nem megy haza.

Erről a Zelk-strófáról, illetve pontos szövegéről folyt vita egyik hetilapunkban. Mindössze egy ponton értettek egyet a vita résztvevői, abban ugyanis, hogy *„egyik legszebb öregkori Zelk-sor ez"*.

Nos, én tán ebben értek velük egyet a legkevésbé. Mert ez az egyik legszebb öregkori Zelk-versszak.

A kedves olvasó bizonyára ismeri, ugye, a Leó elnevezésű jégkrémet. Nos, ez a nyalánkság gyerkőceimnek is kedves eledele. Csakhogy: Eszter lányom egy kissé fölengedve szereti, Gábor fiam pedig kőkeményre fagyva.

A minap, megfeledkezve a fórsriftről, mindkét ivadékomnak némileg fölengedve találtam az édességet. Fiam tiltakozására érvelni próbáltam: hiszen így sokkal jobb, próbálja csak meg. Mire ő:

— *Apucikám, tudhatnád, hogy a Leó akkor jó, ha Szilárd. Ezt már az atomtudomány is igazolta.*

Mondat egy focimeccs közvetítéséből: *„A játékvezető az időhúzást sürgeti."*

Ejnye-bejnye. Vajon neki miért olyan fontos?

Tímár György

AZ OLVASÓ OLDALA

GYERMEKÁGYI „LÁZ"

Nemrég vettem a kislányomnak egy Bori típusú rácsos kiságyat a budapesti Otthon Áruházban. Ára 961 forint. A szétszedett állapotban becsomagolt ágyikóhoz mellékelve ott találtam az összeállításhoz szükséges szerelvényeket is. Hiányoltam azonban a csomagból: 1. egy fúrógépet s megfelelő méretű csigafúrót, hogy a szűkre sikeredett csavar-lyukakat nagyobbra fúrhassam; 2. egy gömbölyű reszelőt, hogy a félrefúrt lyukakat oválisra reszelhessem; 3. egy vasfűrészt, hogy a hosszúnak bizonyult csavarokat rövidebbre vehessem; 4. egy laposreszelőt a rácsos oldal végeinek kiegyenesítéséhez, hogy az felfeküdhessen az ágy véglapjára; 5. csiszolópapírt az imitt-amott található, gondosan lefestett szálkás sorja lecsiszolásához; 6. vezetőléceket a most szabadon alátolható játékfiókoknak, mert a kerekeken guruló fiókok a rendeltetésszerű használat közben bizony az ágy lábához és egymáshoz ütődnek.

E hiányok ellenére is örültem a Nyugat-magyarországi Fakombinát szemre tetszetős termékének, mert jelentősen hozzájárult barkácsolási képességeim fejlesztéséhez. Már csak azon tűnődöm, a „normál" áruházak helyett nem inkább az Ezermester-boltok profiljába vágna-é az ilyen gyermekágyak árusítása?

Tóth Gábor
Bp., Krammer S. út 24 1203

HALÁSZLÉ, KOCKÁBAN ÉS KONZERVBEN

Nem lehet halászlékockát kapni — írják olvasóink. Utánanéztünk a közértekben, a vásárcsarnokokban és a húsboltokban. Nem találtunk egyet sem. Baráti jótanáccsal azonban szolgáltak: bővebb tájékoztatásért forduljak a Halérthez.

Fordultam. S ott egy jó és egy rossz hír birtokába jutottam. Kezdem a rosszal, hogy hamarabb túllehessünk rajta. *Szegedi konzervhalászlé* nincs, létezését az árváltozások kedvezőtlenül befolyásolták, eltűnt a (hal)piacról — ne is számítsunk rá. S a jó hír: a *halászlékocka* viszont rövidesen újra megjelenik az üzletekben, gyártja már ismét a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat.

Persze az sem ártana, ha e fontos hírért nem kellene a (közönséggel közvetlen kapcsolatot nem tartó) Halérthez fordulni, hanem a kiskereskedelmi boltokban is tájékoztatnák róla a vevőket.

(f. i.)

KVARCÓRA

Megtudhattuk a Kék fény legutóbbi adásából, hogy a seftelők 1-2 dolláros bóvli kvarcórákat 6—800 forintokért sóznak rá a gyanútlan vásárlókra. Aki e műsor tájékoztatása után is a zugpiacon szerzi be kvarcóráját, megérdemli! Miért nem megy el a Bizományi Áruház (állami bolt!) Majakovszkij utcai szaküzletébe? Itt választhat — feltehetőleg az ugyancsak hasonló minőségű, csempészektől elkobzott, a BÁV-nak értékesítésre átadott — különböző kvarcóratípusok között. Típusra, gyártmányra való tekintet nélkül meg is veheti, amit kiválasztott, darabját — ezer forintért. S hogy itt miért drágább 2—400 forinttal, mint a zugpiacon? Ki tudja? De talán ezért mennek egyesek továbbra is a Keletihez kvarcóráért.

Orbán József
Gyöngyös, Sóház u. 9. 3200

A CÍMZETT VÁLASZOL

DOHÁNYZÁS

(Ludas, 27. sz.)

Jegyvizsgálóink havonta 150—200 esetben alkalmaznak bírságolást a dohányzási tilalom megszegőivel szemben. Egy jegyvizsgáló 3—5 személykocsiban dolgozik a vonaton, nem tud állandó felügyeletet tartani, ezért a dohányzási tilalom betartásához a nemdohányzó utasok segítségére is szükség van.

Gál Sándor,
vasútigazgatóh.
MÁV Igazgatóság, Miskolc

NYILTAN MEGY A JÁTÉK

(Ludas, 27. sz.)

A Lenin krt.—Barcsay u. sarki bútoráruházból a FŐSPED szervezett házhozfuvarozást végez, az áruházban fuvarfelvevő irodánk működik, a pénztár mellett, jól látható táblával jelölve, a rendelet szerinti fuvardíjjal. Az áruházban és környékén rendszeresen működnek alkalmi fuvarvállalók, nepperek, akik tájékozatlan, jóhiszemű vevőktől messze a megengedett tarifa felett kérnek és kapnak honoráriumot. Ilyen eset szenvedő részese lett olvasójuk, Bagoly Albertné is. Ügyfeleinknek csak azt tudjuk ajánlani, minden esetben a hivatalos szállítással foglalkozó munkatársunkat keressék fel a megrendelőhelyen.

Dr. Boros Gábor,
ig. h.
Főv. Szállítási Vállalat

ELTÜNT ÓRA

(Ludas, 29. sz.)

A Margit híd pesti hídfőjénél a közúti nyilvános órát az aluljáró építése miatt le kellett szerelni. A hídfő kialakítása után az órát a Főv. Tanács Mélyépítő Vállalata a BAH csomópontnál szereltette fel. A pesti hídfő kialakításánál új köztéri óra felszerelését nem tervezték, nem rendelték meg, jelenleg a szerelés meg sem oldható, mert ahhoz az úttestet fel kellene bontani, amit a rendelkezések nem tesznek lehetővé.

Csiszér Balázs,
ig. h.
Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

MÉRGES VECSÉSI OLVASÓK

(Ludas, 30. sz.)

Vecsési telepünkön a tűzifa fűrészelése átmenetileg valóban nem megoldott. A hagyományos fűrészgépek balesetveszélyesek, csonkulásos balesetet okoznak, ezekre a gépekre egyre nehezebb fizikai dolgozót betanítani. A Belkereskedelmi Minisztérium osztrák cégektől mintegy 35 fűrészgépet szerez be a közeljövőben, mellyel a tűzifa-fűrészelést megoldjuk.

Szebeni Antal,
keresk. ig.
Budapest-környéki Tüzép

FEDŐJELE: +

(Ludas, 31. sz.)

Az Élelmiszer Törvény s a Belker. Min. állásfoglalása értelmében a csomagolóanyag-költség (zsugorfólia) az előre csomagolt élelmiszereknél felszámítható az árban. A nyitást követően kezdő pénztárosaink munkájának megkönnyítésére tüntettük fel a + jelet. Pénztárainknál a csomagolóanyag árait tartalmazó tájékoztató táblák kifüggesztve megtalálhatók. Az előfordult hibáért elnézést kérünk.

Dr. Szabó Zoltánné,
Bálint Károlyné,
Corvin Áruház

TÜCSÖK és BOGAR

Védekezik a Dorog, méghozzá sikeresen. A Spartacus csapata a Kőér utcában sem tudta bevenni a vendégek kapuját
(Zahonyi Iván felvétele)

KÜLSŐLEG!

6 cm × 9 cm

TYÚKSZEMTAPASZ

Gysz.: Ára: 1,60 Ft
0170879-
BIOGAL
Gyógyszergyár Debrecen

Jóságos ég, majdnem bevettem!

(Beküldte Káni Károly)

Bp. Spartacus—Dorog
1-0 (0-0)

Melyiket szeressem?

(A fotót is, a cikket is a Népsport augusztus 25-i számának 4. oldalán fedezte fel Géro Róbert)

Argentína. Az Argentin Juniors—San Lorenzo mérkőzésen Dego Maradona nagyszerűen játszott, három gólt szerzett, s profi játékosként most lőtte 100. bajnoki gólját. A Juniors egyébként 1-0-ra nyert.

Valóban világklasszis a srác. Kérem, aki egy 1:0-ás meccsen is képes három gólt lőni . . .

(A Népsportban bukkant rá Somogyi Zoltán, miskolci olvasónk)

EURÓPA EGYIK LEGNAGYOBB ÉS LEGKORSZERŰBB SZEMÉTÉGETŐ ERŐMÜVE VÁRJA JELENTKEZÉSÉT!

Ha esetleg nem jelentkeznénk, kezdjék csak nyugodtan nélkülünk. Mert égetni nem hagyjuk magunkat.

(A Magyar Nemzet hirdetései között bukkant rá Bódi László, pápai olvasónk)

önzés!
fér-
ötvös
emüt.

FORGALOMKÉPES
lakásfelszerelési
ajándék, üveg,
porcelán tárgyakat,
szőnyeget
KÉSPÉNZÉRT
VÁSÁROLUNK,

padló-
tást
junk.
99.
Újszer
kárpit
gépek
tom,
getelés
rel la
nek

Ezzel akarják kisúrni a semünket?

(A Népszabadság apróhirdetései között fedezte fel Heim József)

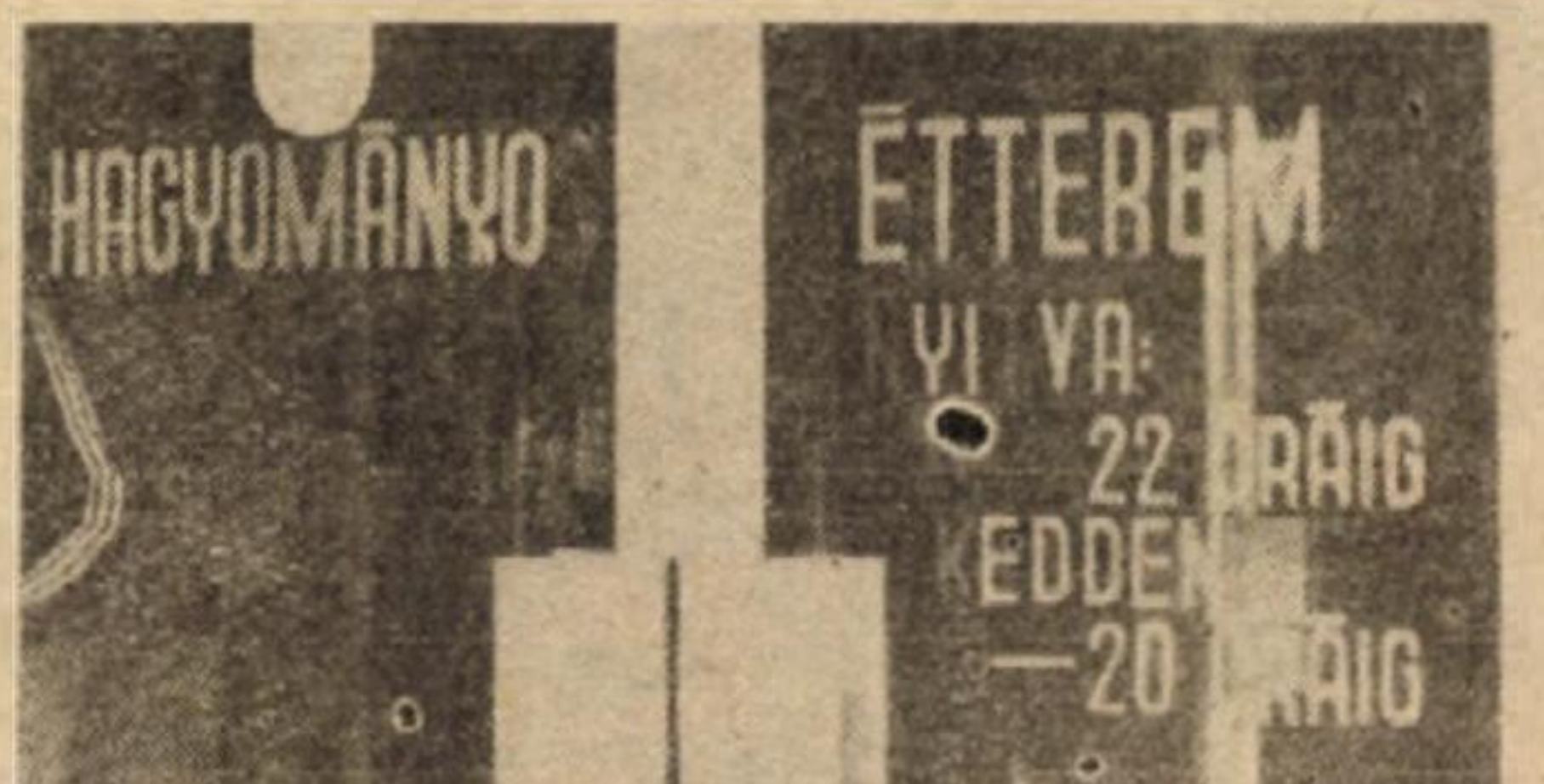

Hagyományos: vagyis nem a főpincért kell a ruhatárba tenni, nem a bécsiszeletnek kell borravalót adni és nem a télikabátot kell megenni.

(Bükön fotózta Tóth László, körmendi olvasónk)

MUNKAEBED . . .

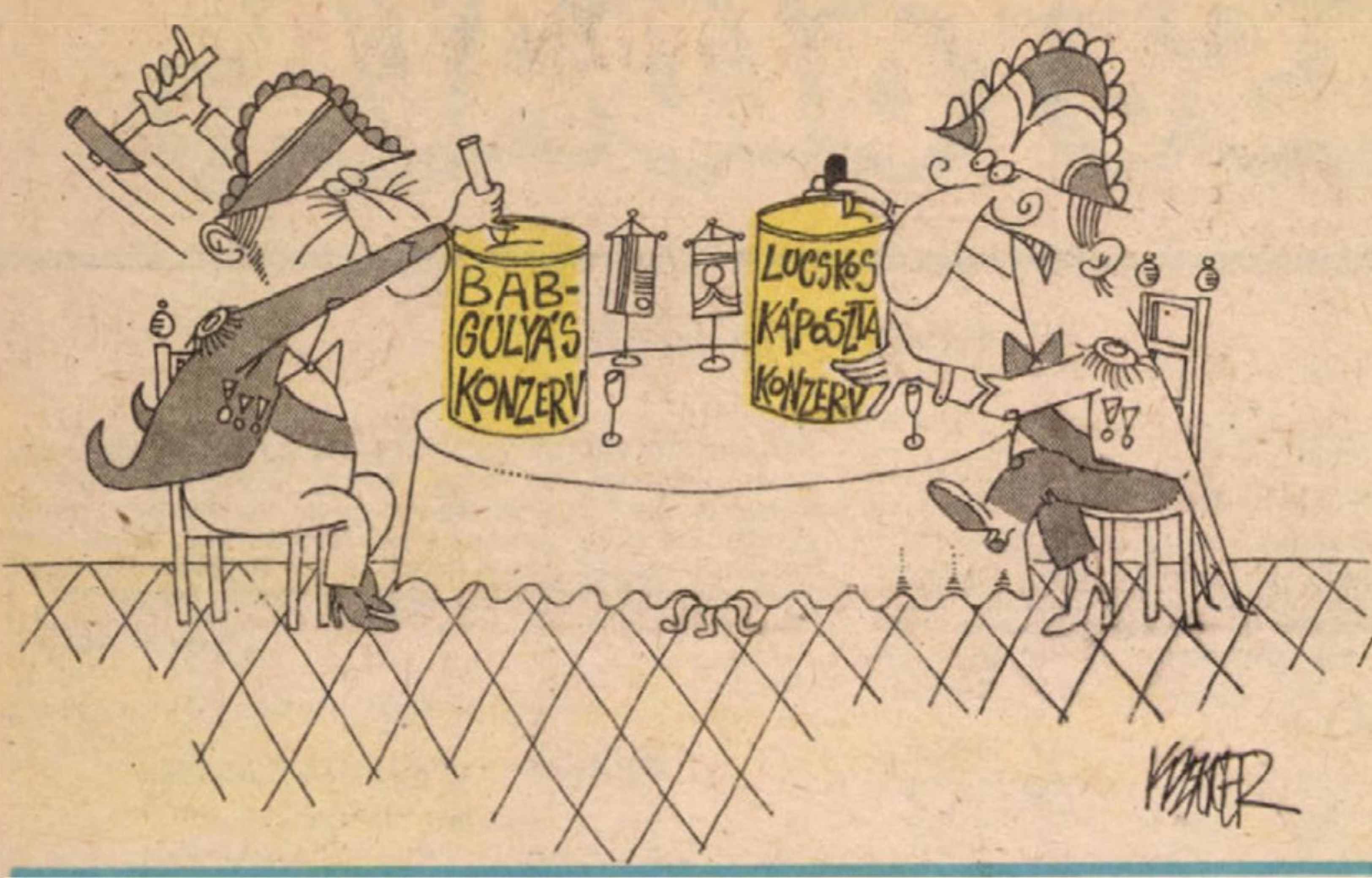

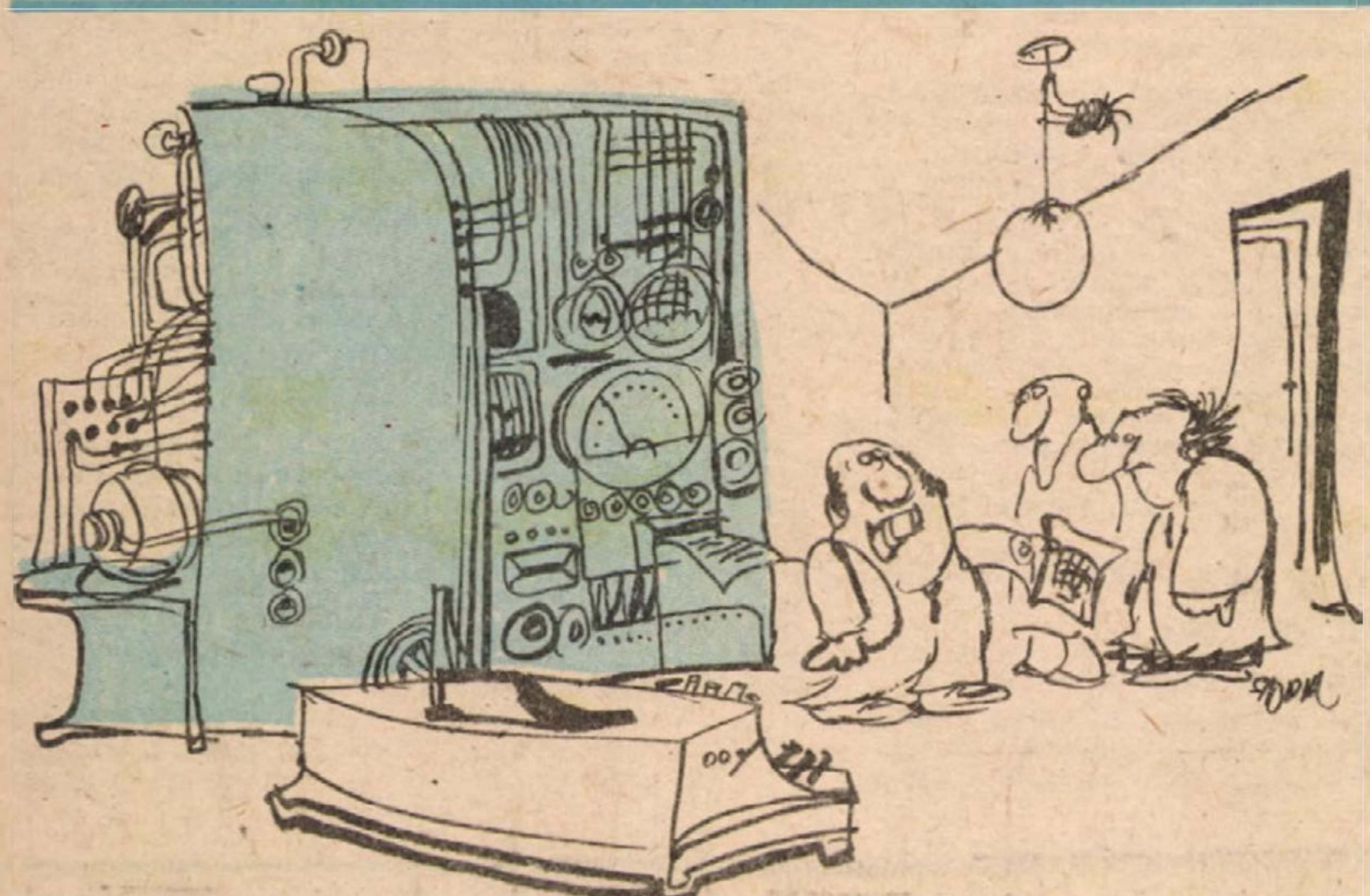

– Nekem kilenc találatom volt a totón. Ennek a hülye gépnek meg csak három . . .

BELVÁROSI SZÁLLÍTÁS

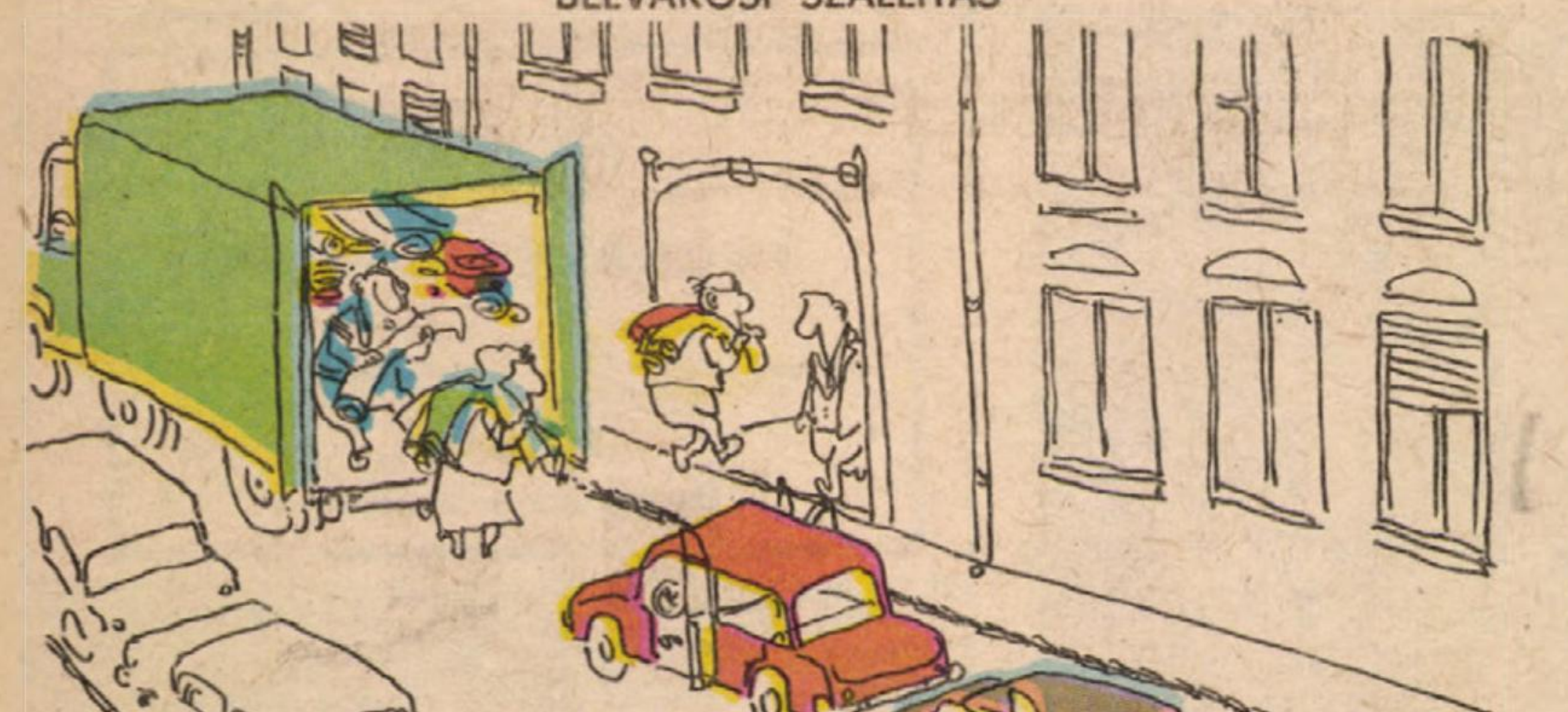

– Mozgás, autósok, ha sietős az útjuk!

HOZZUK ŐKET ÖSSZE

Lehet, hogy ez után a cikkem után, a Büntető Törvénykönyv módosítására tett kísérlet alapos gyanúja miatt tömlöcbe kerülök, Ha ez a gyászos eset bekövetkezne, tisztelettel kérem az illetékes hatóságot, hogy a dutyiban közös cellába zárjon velük.

Kikkel?

A pozitív csalókkal, a kreatív szélhámosokkal, a produktív üzérkedőkkel.

Gondolom, új fogalmak ezek a kriminalisztikában, hát gyorsan az Olvasó emlékezetébe idézek két példát.

Televíziós riport egy pasasról, aki a szükséges bizonyítványok nélkül, feketén készült tervek alapján kétes úton beszerzett anyagokból, a munkaerőkkel való illegális manipulációk révén, sok törvénytelen pénzt vágva zsebre épített családi házakat, társasházakat.

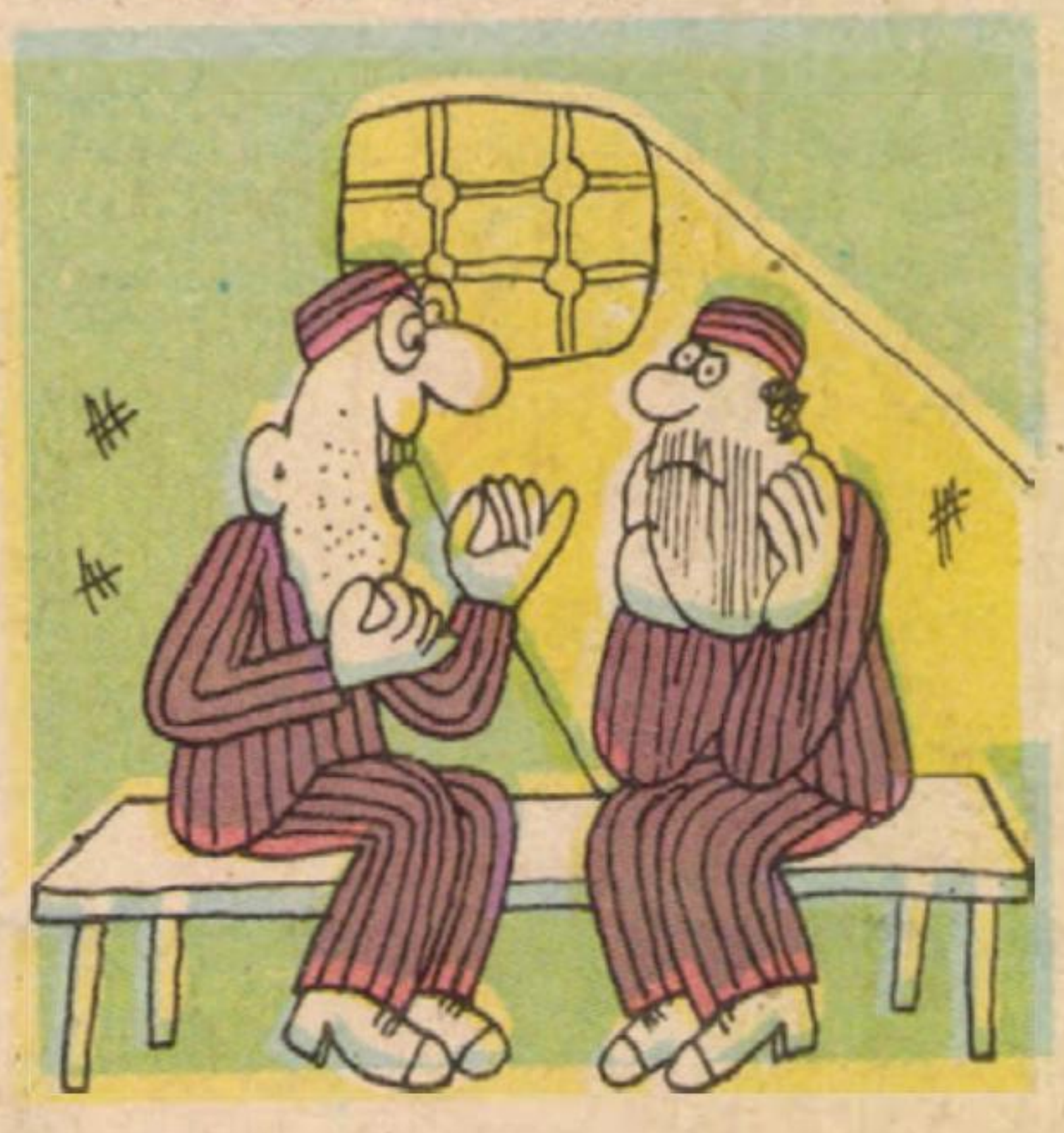

De rendkívül rövid idő alatt!

De mutatós és jó házakat!

Olyan épületeket, amelyekben a nyílászáró szerkezetek zárták a nyílásokat, a tégla és a vakolat között nem mutatkoztak antagonisztikus ellentétek, a vízcsapból víz folyt, a gázcsőből gáz jött ki, és nem fordítva, a beköltözők nagy örömére.

A pasas lakat alá került.

A másik példa.

Minapi újságcikk egy szédelgőről, aki a szükséges bizonyítványok nélkül, stb., stb., több melléküzemágat hozott létre, miáltal szinte percek alatt veszteséges szövetkezetekből nyereséges szövetkezeteket csinált, már csücsül is a lelkem.

Na már most, mint ismeretes, nálunk egy csomó becsületes ember is foglalkozik házak építésével. Tisztes családapák, példás férjek, pontos lakbérfizetők, jó hazafiak.

De pocsék házakat építenek!

De rettenetesen átlépik az előirányzott költségeket!

De még így is pokoli lassan készülnek el műveik.

Ezekben az épületekben a parketta oly púpos, hogy csak a hegyi mentőszolgálat segítheti át a lakót az egyik szobából a másikba, a fürdőszobában a fogmosás zajától leesik egy sor csempe, és olykor összedől az egész tákolmány.

Ezek a becsületes emberek szinte percek alatt tesznek veszteségessé korábban nyereséges szövetkezeteket és egyéb intézményeket.

Szabadlábon van valamennyi, még sosem hallottam arról, hogy fölpúposodott parkettáért, szakadozó tapétáért, beszorult liftért, májfoltos mennyezetért, csődbe juttatott vállalatért rabláncra került volna egy becsületes ember.

Dehogyis kérem én, hogy most ezt tegyük velük. Mást javasolok.

Hagyományos gyakorlat nálunk — nagyon helyesen —, hogy mi minden hibán, bajon elsősorban neveléssel, szemléletváltoztatással, meggyőzéssel, átképzéssel, továbbképzéssel igyekszünk segíteni.

E nemes célt szolgálják a különböző tanfolyamok.

Ilyen speciális tanfolyamot kellene szervezni a börtönökben.

A károkozó tisztességeseknek.

Bentlakásos tanfolyamokat.

Törvényerejűleg kötelező részvétellel.

Ezeken a tanfolyamokon az elítélt pasasok átadnák kiváló szakmai ismereteiket, pompás szervezési, ügyintézési tapaszlataikat a becsületeseknek. Persze, egy jogász felügyelete alatt, nehogy az utóbbiak a rosszat is eltanulják, hanem csakis a jót.

Ha ezeken a tanfolyamokon egyetlen becsületes kétbalkezest sikerül becsületes ügyessé, leleményessé a rossz fiúknak átképezni, népgazdaságilag már nem éltem hiába.

Kürti András

UNOKÁINK IS LÁTNI FOGJÁK

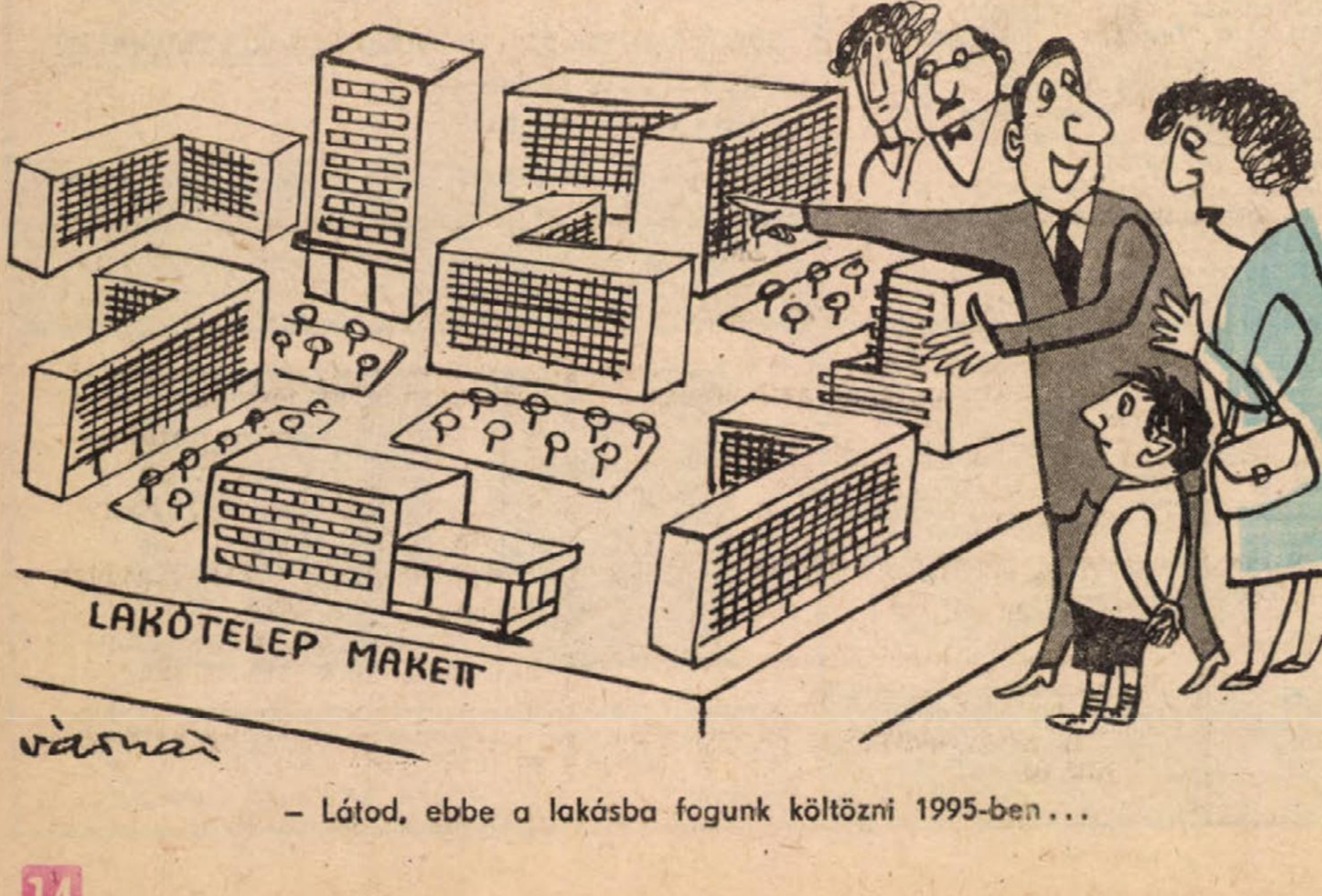

– Látod, ebbe a lakásba fogunk költözni 1995-ben . . .

NÉGYZETMÉTERBEN SZÁMOLJÁK A LAKÁST

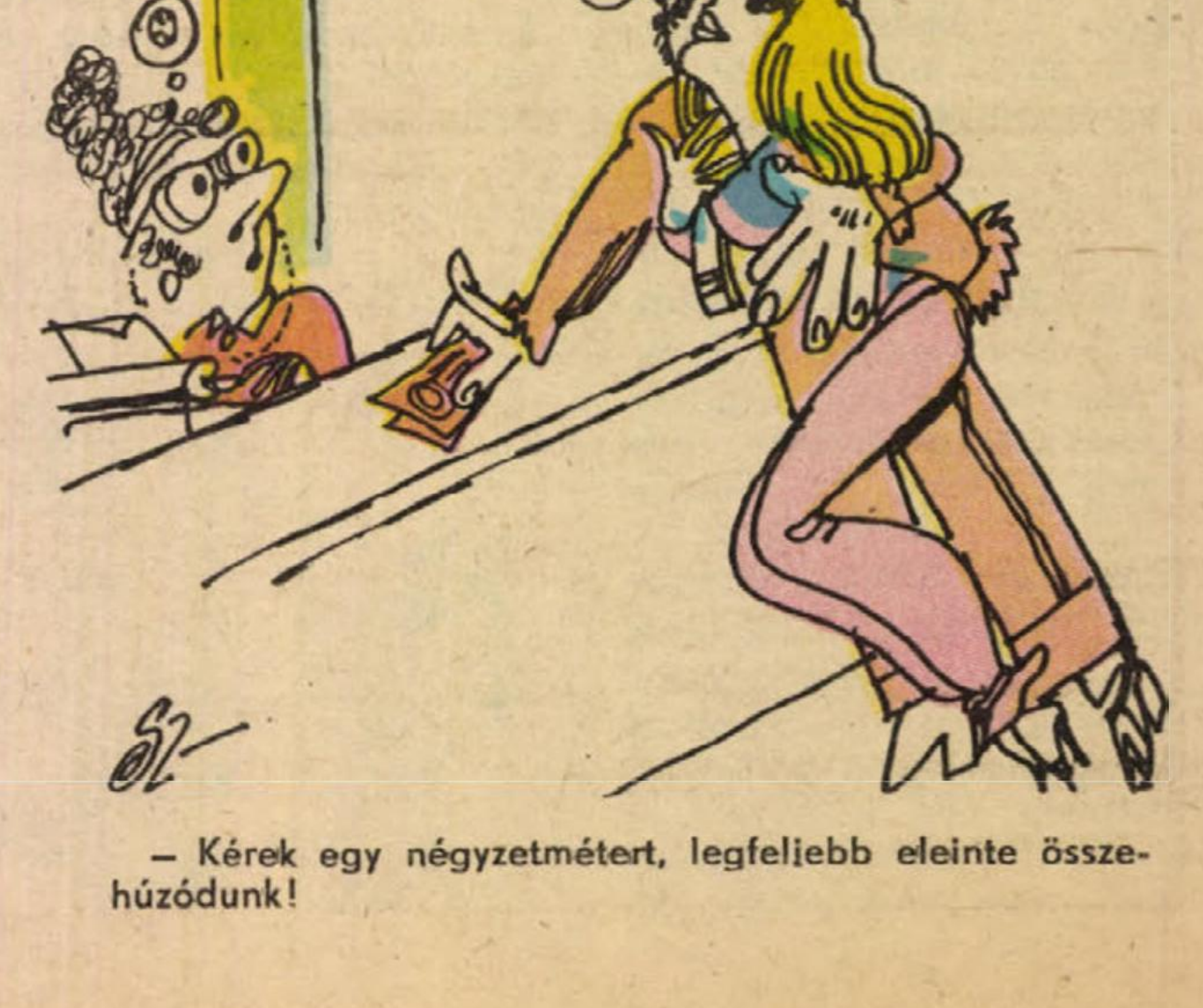

– Kérek egy négyzetmétert, legfeljebb eleinte összehúzódunk!

IM-PORT HU-MOR

A SÚGÓ

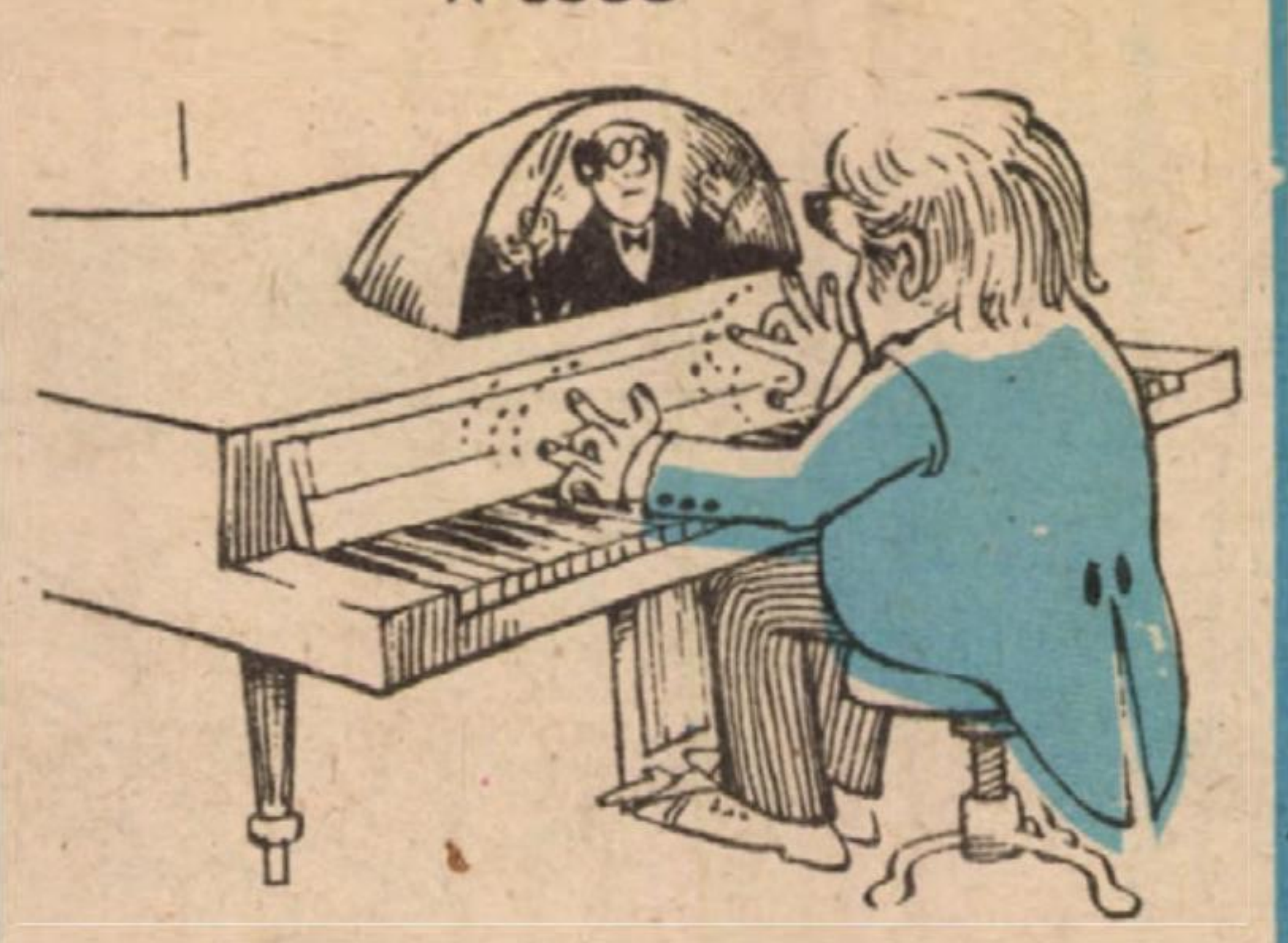

VETÉLKEDŐ

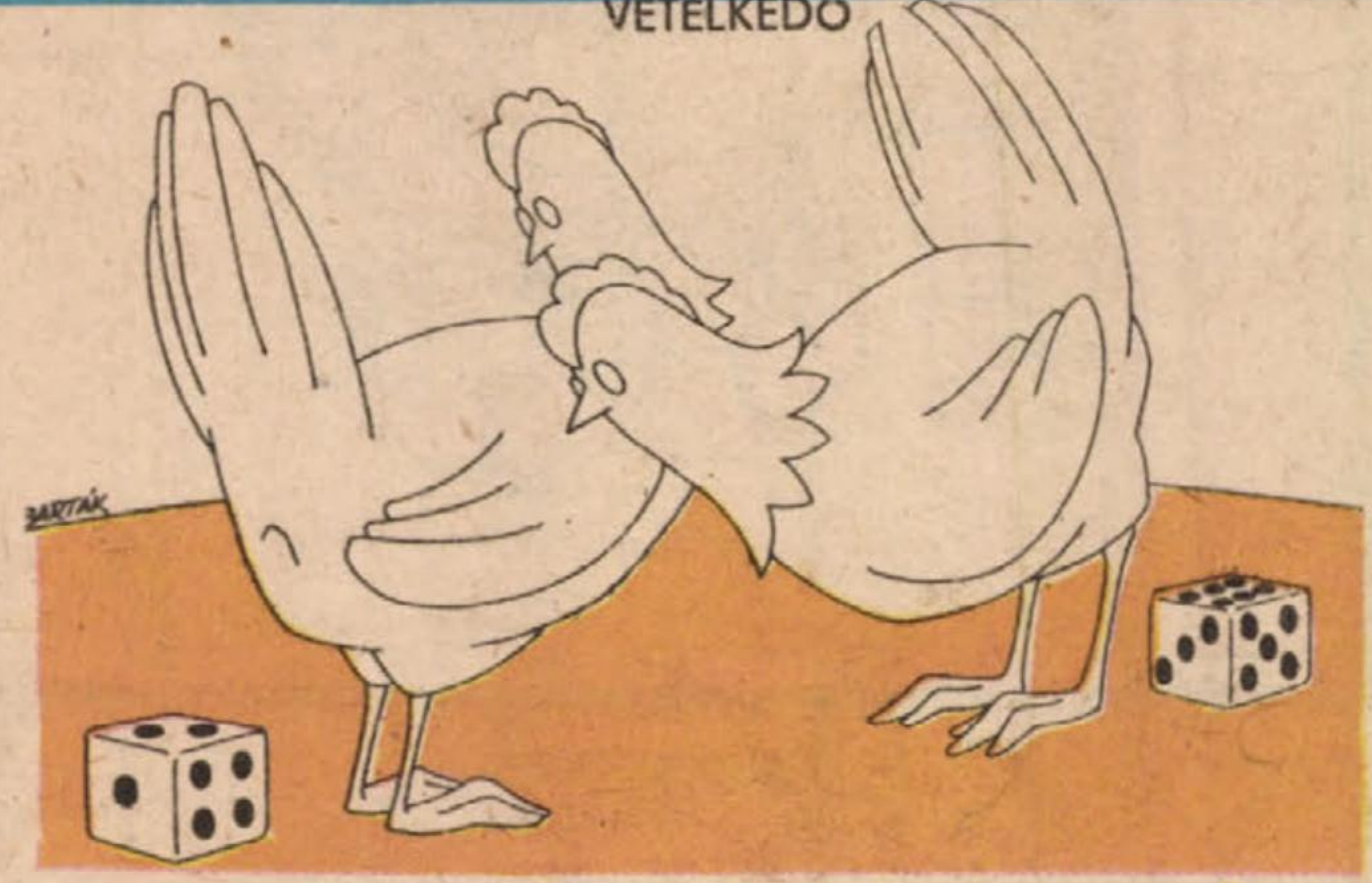

ÚTON AZ ISKOLÁBA

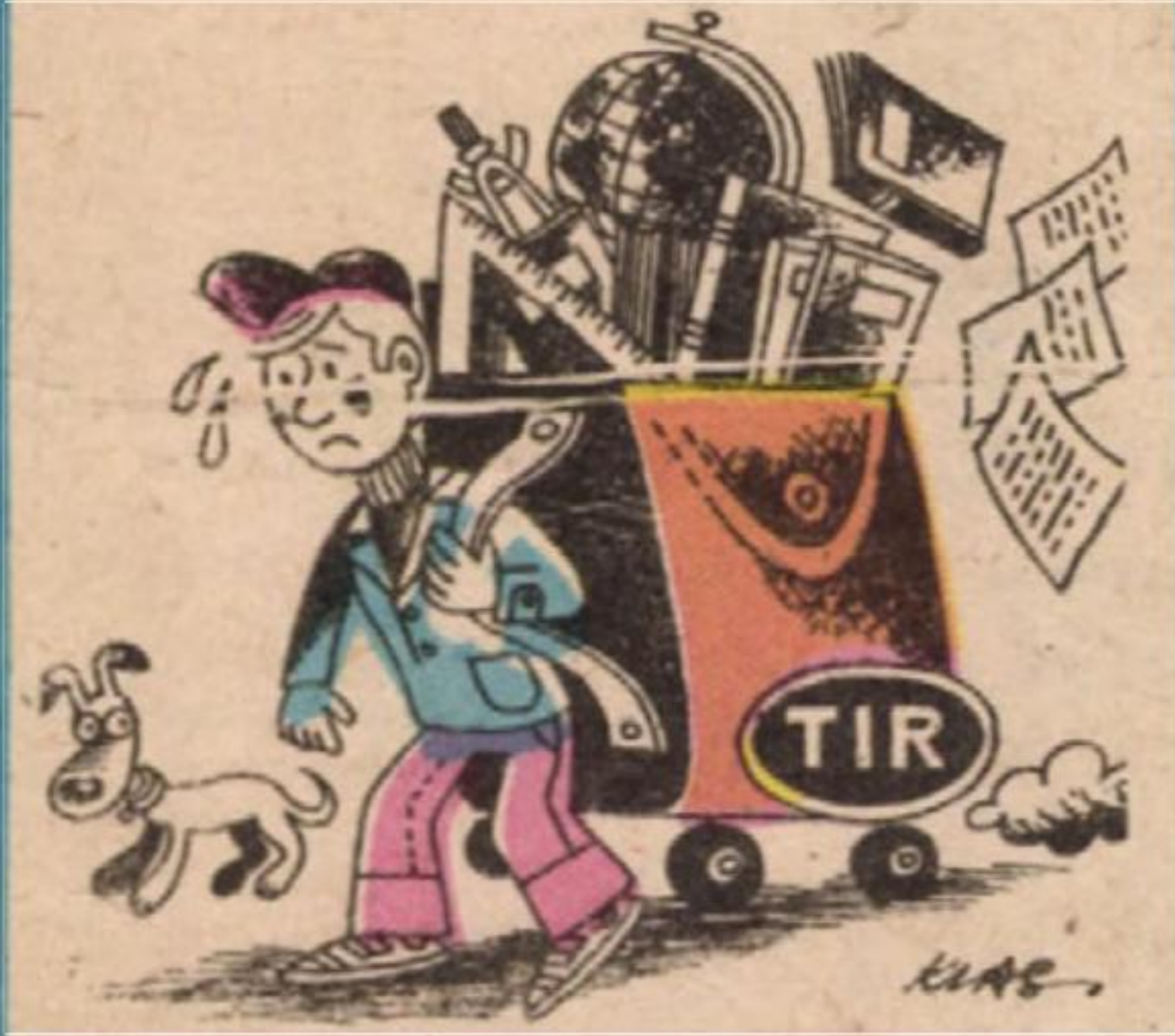

SZELLEM

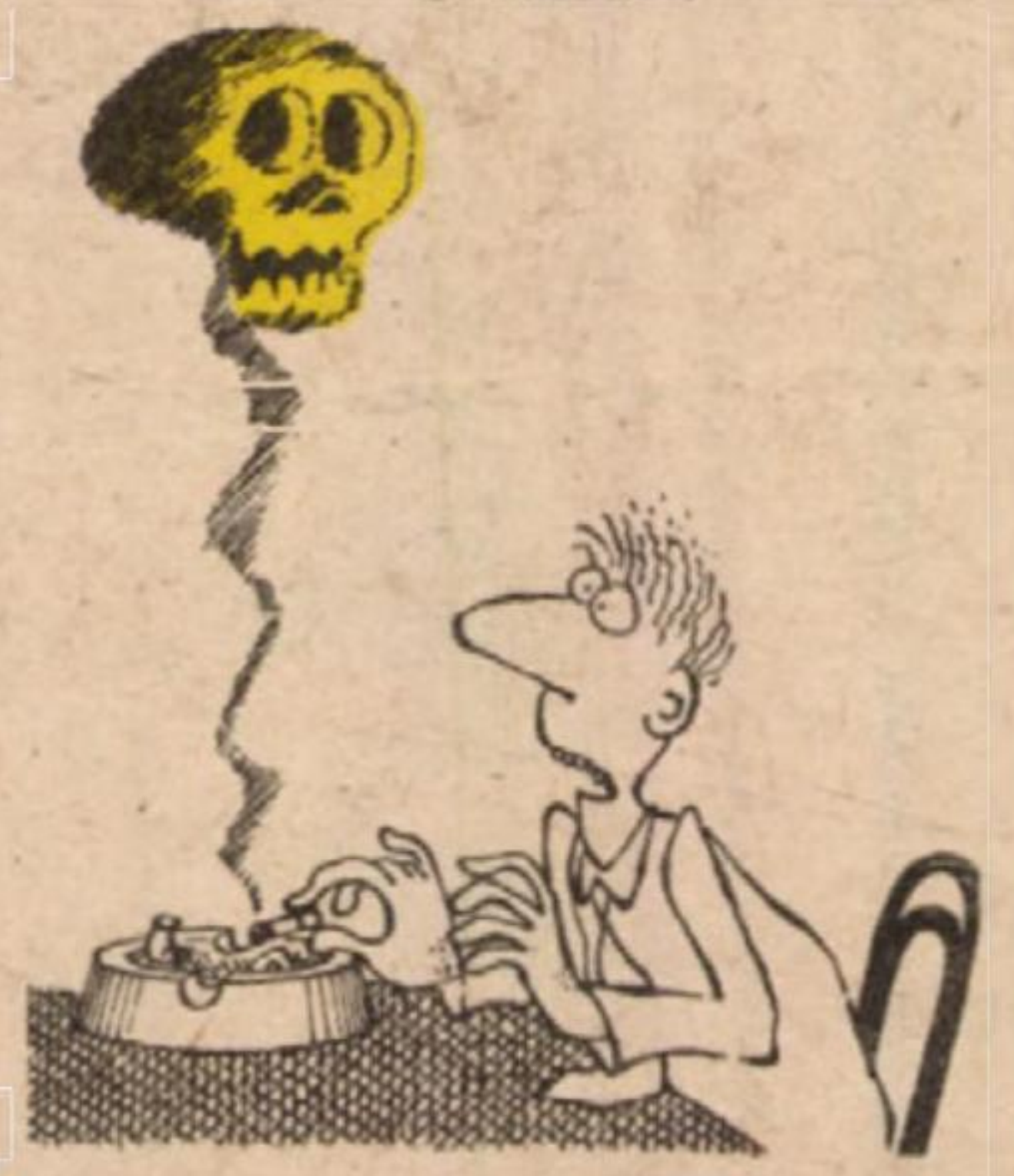

CSAK ELŐKELŐEN

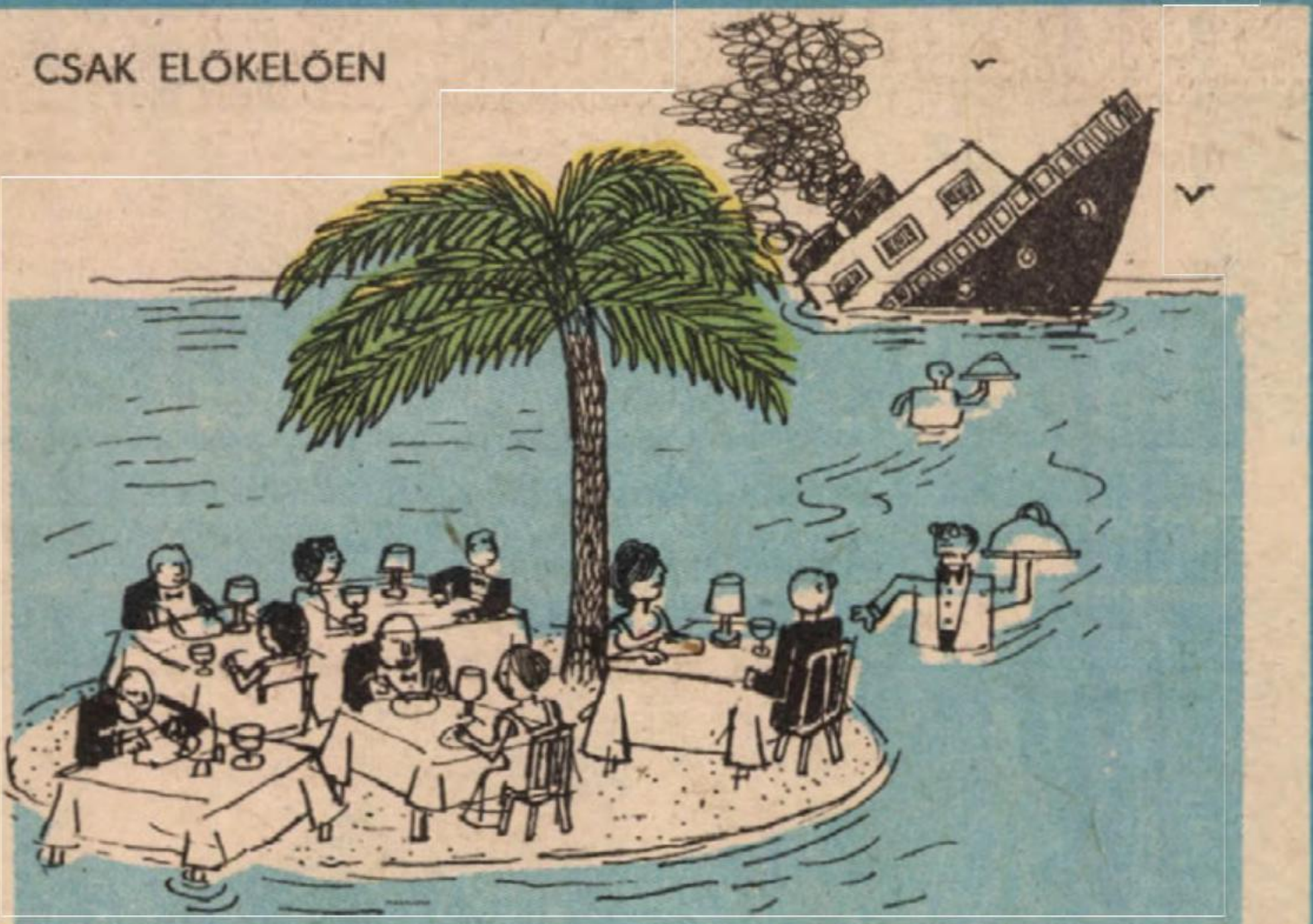

FRANCIA AFORIZMA IV.

Rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 13. soraiban Stendhal (1783—1842) egy bölcs mondása található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb október 13-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Érzéki istenség az ó-görög mitológiában
14. Felöntött a garatra
15. A középkorban a királyi haszonbér (koronajövedelem) neve
16. A test mozgatásának szerve
17. Igevégződés
18. Portéka
19. Állati lakhely
21. A diszkósztár Lear keresztneve
23. Egyik végtagunk mássalhangzói
25. Nyílás az épületen
28. .... bekapta!
29. Egykor a hitvesi hűség biztosítéka
30. C. A. P.
31. Zenei műszó, de sportoló is
32. Csapadék
33. A Gulliver halhatatlan írója
35. Híresen szép svájci völgyvidék
37. Az, aki — például a fába — éket ver
38. Gyerünk, uccu neki, nyomás!
40. A tűzhely sütőtere
41. .. őzus
42. Medál
47. M. T.
48. Karcsú kutya
49. O. P.
50. „Bárkinek a tulajdona”
53. Sír
54. Törökországi város
57. Azonos betűk
58. Dán sarkutazó, az eszkimó-élet kutatója
60. Két betű a személyi igazolványunk száma előtt
61. G. I.
62. Összekevert láz
63. Vágószerszám

FÜGGŐLEGES

2. Kerek szám
3. Utána többnyire paprikás csirke következik
4. Baszk szeparatista szervezet
5. Takarmány tartósítására szolgál
6. Régebben Ceylon volt a neve, fővárosa Colombo
7. Igekötő
8. Az SZTK hajdani elődje
9. Háromnegyedes női blúzfajta
10. Nem valóság
11. Az észak-amerikai indiánok harci bárdja
12. Az arzén jele
17. Római 1, 500, 1000
20. A fényképész egyik tevékenysége
22. Angol matematikus, a logaritmus felfedezője
24. Azt szoktuk mondani: „Ez is szépen csillog”.
26. B. Y.
27. Stratford on ... (Shakespeare szülővárosa)
30. Sirályféle karcsú vízimadár
34. Nobel-díjas angol orvos, a penicillin feltalálója
36. ... nizon
39. Féktelen tivornya
43. Konyhai eszköz, például diótörés céljára
44. A bánat vagy a szerelem „teszi”
45. Erdei istenség a görög mitológiában
46. Német-római császár, Árpád vezér szövetségese
51. Kilométer
52. K. N.
55. A ruténium vegyjele
56. Jelfogó, áramközvetítő
59. Cigarettázik
60. Budai pasa volt
63. Ezüstfehér puha fém
64. Azonos betűk

1 K	2 E	3 R	4 E	5 S	6 S	Ü	7 K	8 O	9 K	10 Á	11 T	12 A	N	N
13 S	Z	A	T	I	R	■	14 I	T	A	L	O	S	■	A
15 R	E	G	A	L	I	A	■	16 I	Z	O	M	■	17 I	K
18 Á	R	V	■	19 Ó	L	■	20 E	■	21 A	M	A	22 N	D	A
J	■	23 L	24 B	■	25 A	26 B	L	27 A	K	■	28 H	A	M	M
Ö	■	29 E	R	É	N	Y	Ő	V	■	30 C	A	P	■	I
31 V	I	V	O	■	K	■	32 H	O	■	33 S	W	I	34 F	T
Ü	■	35 E	N	36 G	A	D	I	N	■	37 É	K	E	L	Ö
38 N	39 O	S	Z	A	■	■	V	■	■	R	■	40 R	E	R
41 K	R	■	42 É	R	43 M	44 E	■	45 F	■	■	46 A	■	47 M	T
48 A	G	Á	R	■	49 O	P	■	50 A	51 K	Á	R	52 K	I	É
53 R	I	■	54 E	55 R	Z	E	56 R	U	M	■	57 N	N	N	N
58 R	A	59 S	M	U	S	S	E	N	■	60 A	U	■	61 G	I
A	■	Z	■	■	62 Á	Z	L	■	63 Ó	L	L	64 Ó	■	K
A	M	I	T	Ö	R	T	É	N	N	I	F	Ó	G	■

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220

Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 80.2308/2-41 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: BOLGÁR IMRE

Index: 25 504

ISSN 0134—0611

FRANCIA AFORIZMA II.

című rejtvényünk megfejtése:

Az erények csak azért erények, mert hasznosak az emberiségnek.

200—200 forintot nyert:

Berzi Nagy Sándor, Szolnok, Bajcsy-Zs. u. 10. 5000.

Simon Sándor, Hatvan, Wesselényi u. 6. 3000.

Kiss Lajosné, Budapest, Kőszeg u. 16/b. 1141.

A nyereményeket postán küldjük el.

A szeptemberi (9. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

„Abból, hogy az ajtó helyett a kirakaton át jött be.”

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Benkő Józsefné, Bp., Nagykőrösi u. 12. 1192.

Molnár Antal, Ócsa, Katona József u. 15/a. 2364.

Vörösmartyné Róth Erzsébet, Tatabánya III., Gábor Á. u. 18. 2800.

A nyereményeket postán küldjük el.

TÉLI MENETREND

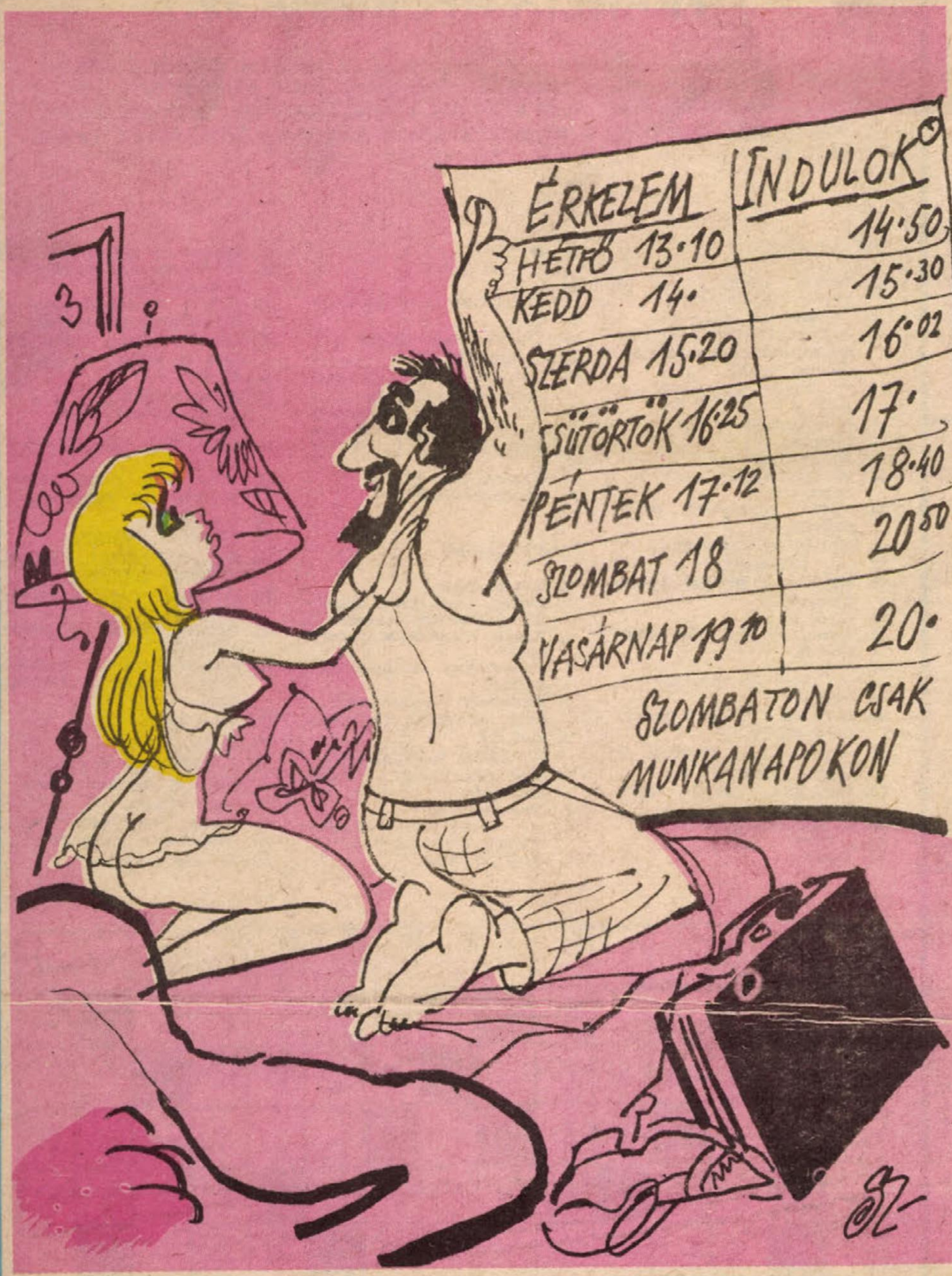
ÉRKEZEM
INDULOK
HÉTFŐ 13·10 14·50
KEDD 14· 15·30
SZERDA 15·20 16·02
CSÜTÖRTÖK 16·25 17·
PÉNTEK 17·12 18·40
SZOMBAT 18 20·50
VASÁRNAP 19·10 20·
SZOMBATON CSAK MUNKANAPOKON

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

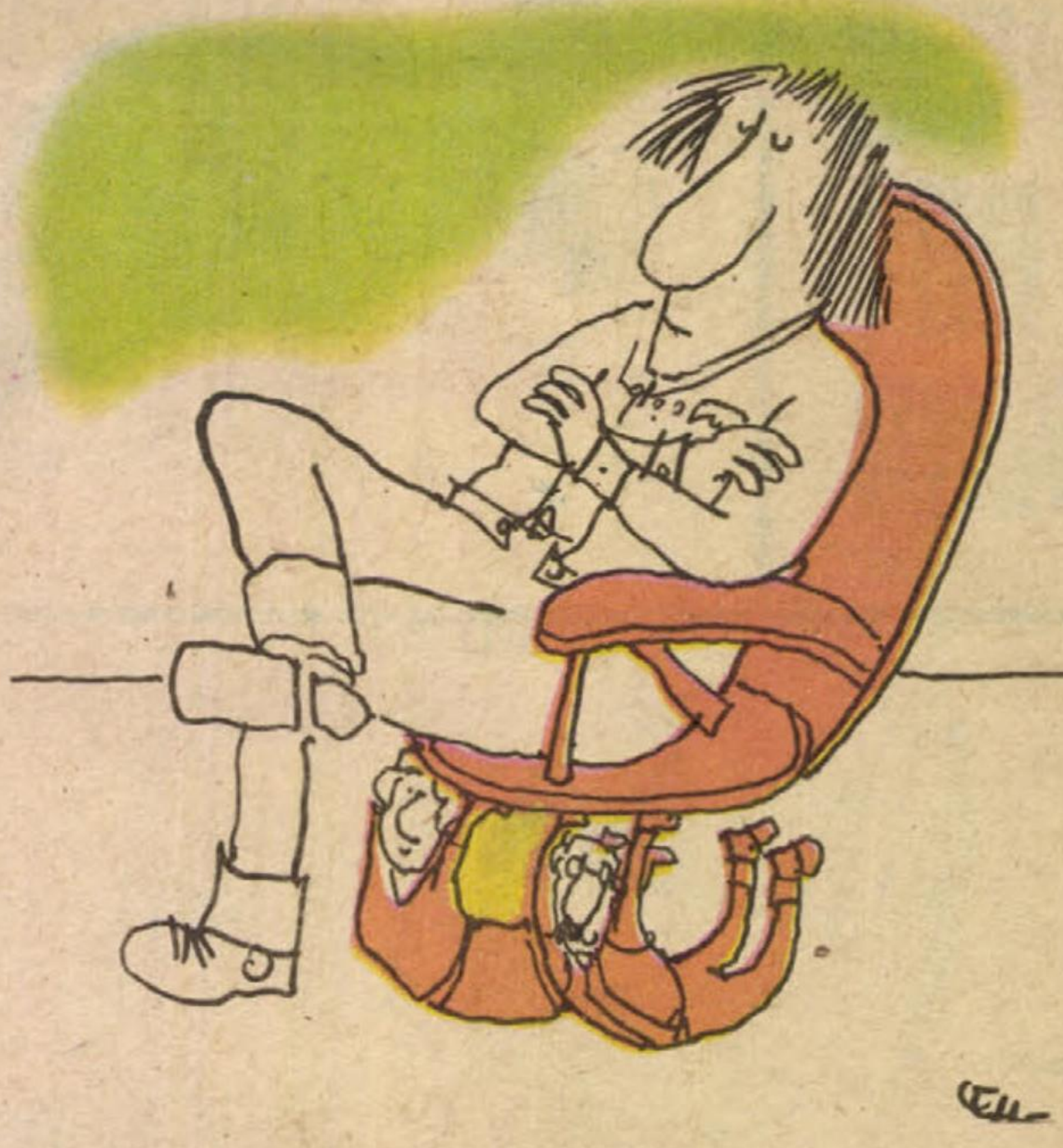

MAI NÉPMESE

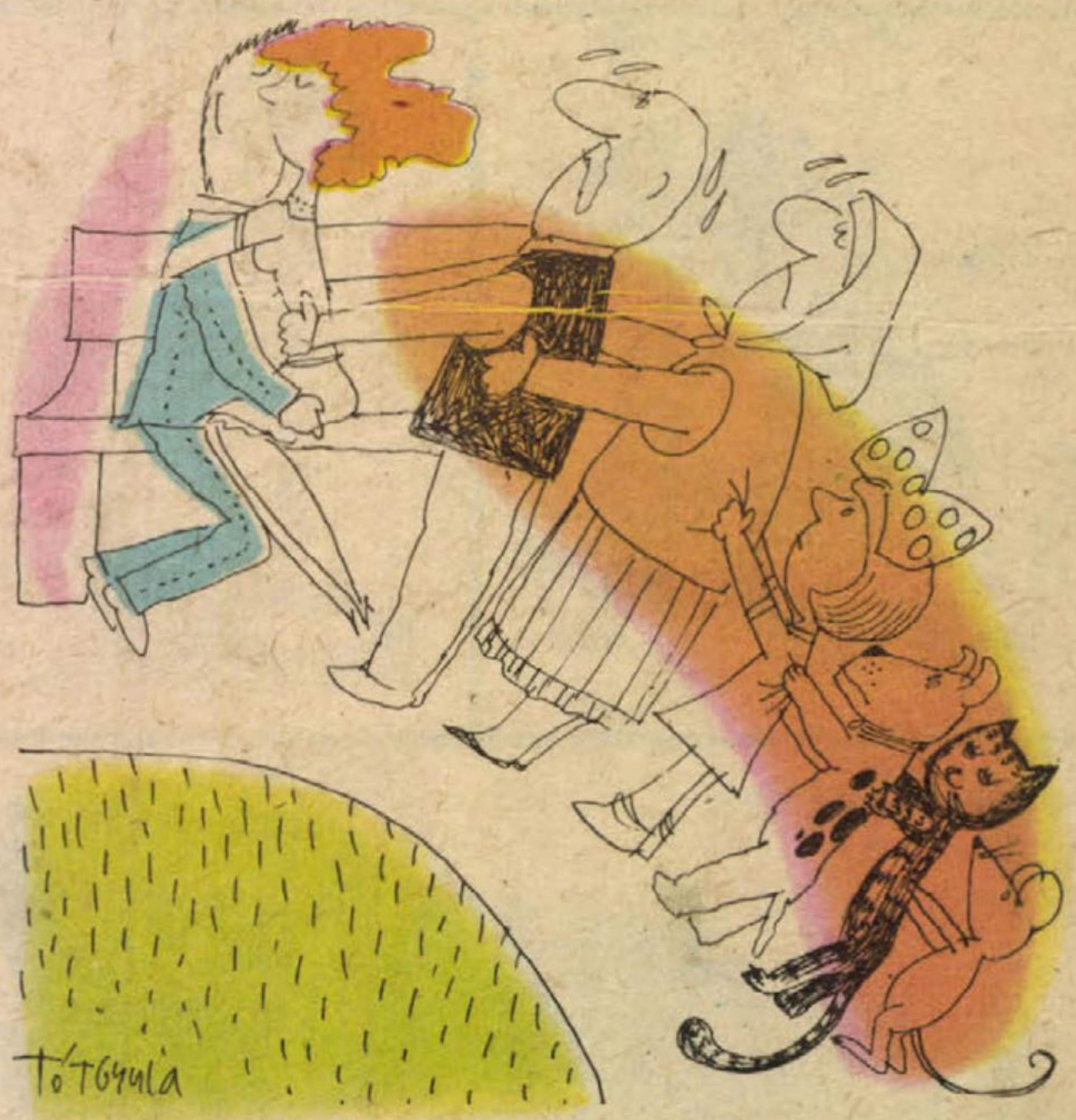

VILMA NÉNI

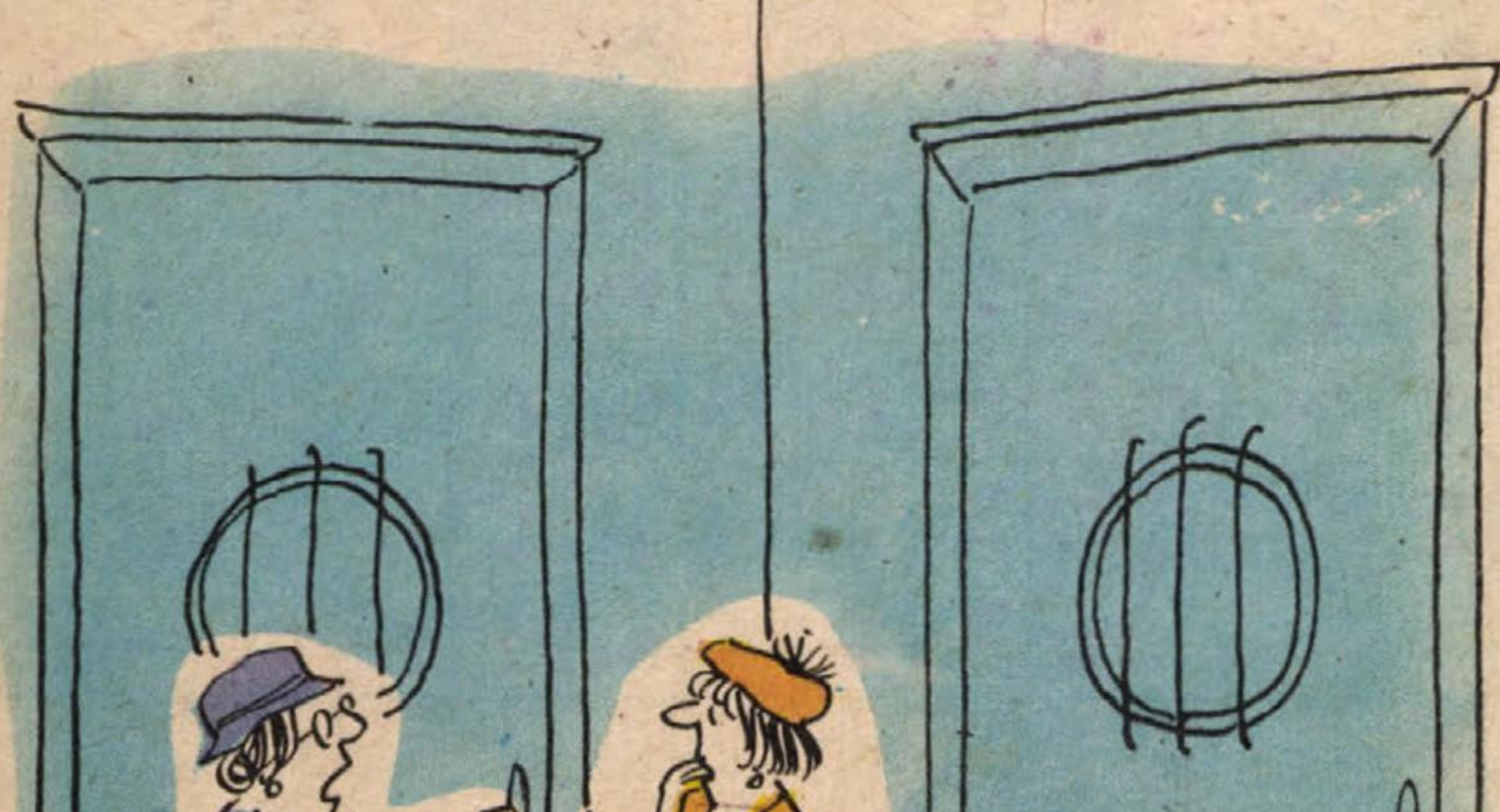

– Olyan Rajnai Andrásnak való álmom volt: egy óriási tenyéren riadt kis tévénézők futkároztak...

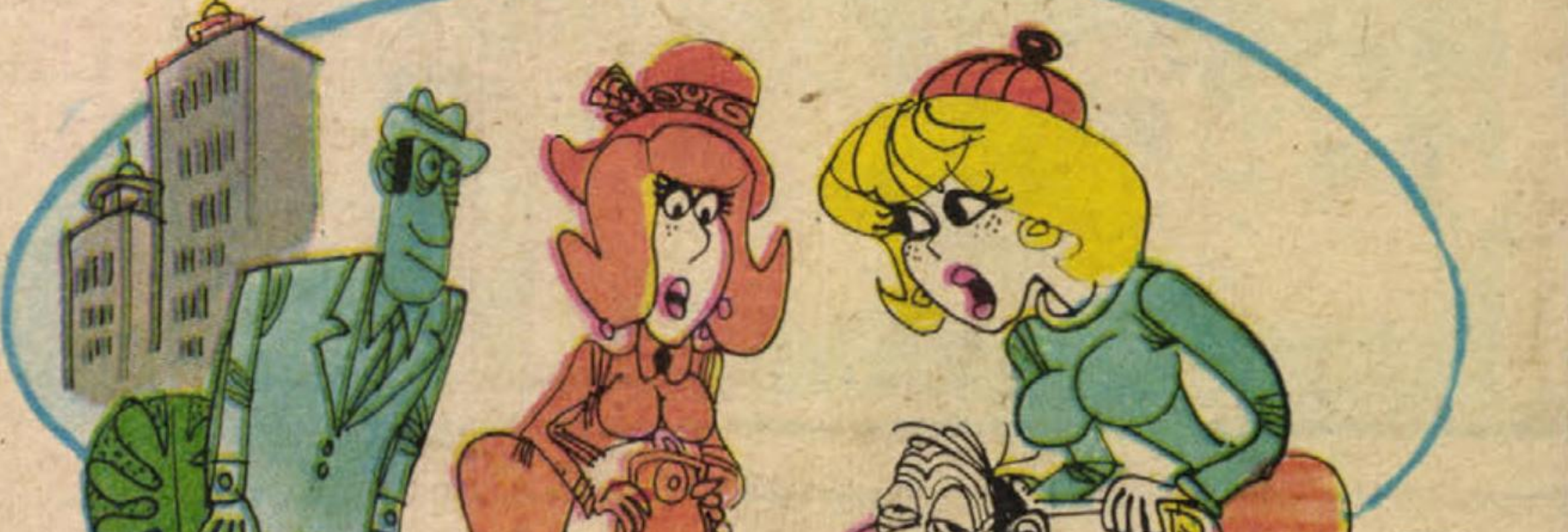

– Sajnos, a férjem nagyon gyorsan akarta letörleszteni a gyerekekkel a lakáskölcsönt!